

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரிபின்

உங்கள் நூலகம்

மாத இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2048

மலர் - 9 இதழ் - 6 - செப்டம்பர் - 2017

கௌரவ ஆசிரியர்

முனைவர் **அ.அ.மணவாளன்**

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

எஸ்.சண்முகநாதன்

தி.ரெத்தினசபாபதி

அ.கணேசன்

அ.கிருஷ்ணமூர்த்தி

ஜி.சரவணன்

இதழ் வடிவமைப்பு

ஞா.சரிதா

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 2/2005/ 11/2/2005

16 (142), ஜானி ஜான்கான் ரோடு,

இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014

ungalnoolagam@gmail.com | www.ncbhpublisher.in

இணைய தள முகவரி: www.keetru.com

தனி இதழ் ₹ 30.00, ஆண்டு சந்தா ₹ 360.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 300.00 அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 2750.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

என்ற பெயரில் அனுப்பலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி பக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,

அம்பத்தூர், சென்னை - 600098.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

பொருளடக்கம்

படித்துப் பாருங்களேன்...

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் - 4

மீண்டும் சகிப்பின்மையின் களப்பலி

இரா.காமராசு - 11

தமிழகத்தில் ஐரோப்பியர்

மருத்துவ அறிவியலைப் பரப்பிய முறைகள்

லாக்டர் சு.நரேந்திரன் - 13

புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ?

பாவண்ணன் - 19

நல்லை அல்லை நெடுவெண்ணிலவே!

ஆ.கார்த்திகேயன் - 23

அறச்சீற்றத்துடன் சிறுமைகண்டு பொங்குகிற

இறையன்புவின் சிறுகதைகள்

ந.முருகேசபாண்டியன் - 27

பனைமரமே! பனைமரமே!

பா.செல்வபாண்டியன் - 33

ஏன் கூடாது நீட?

அ.மார்க்ஸ் - 37

எழுத்தாளர்களின் முக்கிய கடமை

சுப்ரபாரதிமணியன் - 42

தமிழ் பயிற்று மொழியானால்...

நா.வானமாமலை - 43

லெனினும் இந்தியாவும்

எ.என்.கோமரோவ் - 45

நமது காலத்துத் தமிழ் ஆராச்ச்சியாளர் வானமாமலை

வித்தாலி - பூர்னிகா - 53

மதுரையில் கோவலன் கண்ணகி தங்கிய

ஐயை கோட்டம் எது?

சொ.சாந்தலிங்கம் - 55

யாராண்டாலென்ன?

ச.வின்சென்ட் - 61

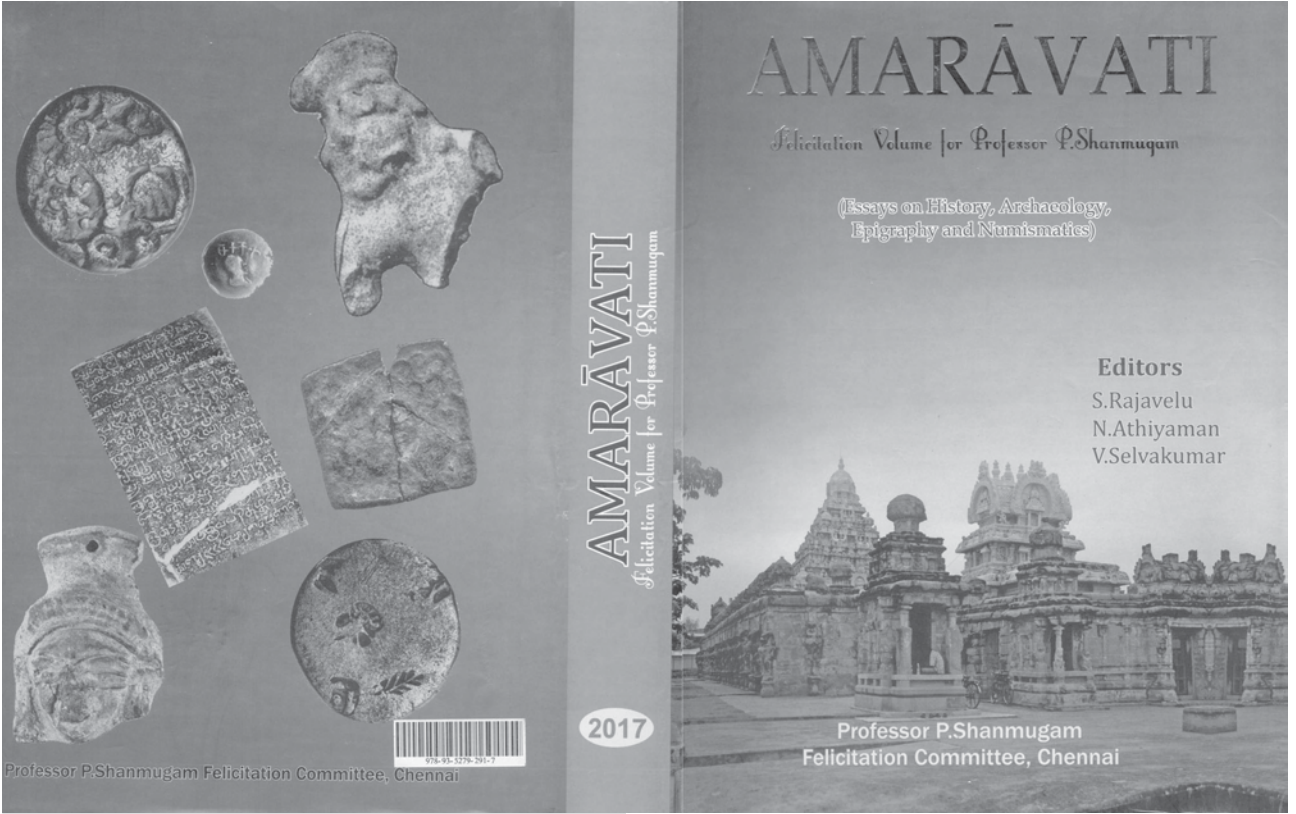
என்றைக்குமான தொடரும்

வலிகளைப் பிரசவிக்கும் அற்றைத் திங்கள்

தஞ்சை ஹரணி - 66

மணிமேகலையில் பௌத்தப் பக்திநெறி

முனைவர் சு.மாதவன் - 71

படித்துப் பாருங்களேன்...

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

அமராவதி
AMARAVATI

(வரலாறு, தொல்லியல், கல்வெட்டு, நாணயவியல்
குறித்த கட்டுரைகள்)

பதிப்பாசிரியர்கள்:

ந.அதியமான்,
எஸ்.ராஜவேலு,
ஐ.செல்வகுமார்

தமிழக வரலாற்றாய்வுக்கு சிறப்பான பங்களிப்பைச் செய்து வரும் நம் கால வரலாற்றறிஞர்களுள் ஒருவர் பேராசிரியர் ப.சண்முகம். 1944 ஆம் ஆண்டில் கோயமுத்தூர் நகரில் பிறந்த இவர் தம் உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்பையும் இளங்கலைப் பட்டப்படிப்பையும் கோவையில் பயின்றார். பண்டைய வரலாறு, தொல்லியலில் முதுகலைப் படிப்பை சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்றுவிட்டு சென்னை நந்தனம் அரசு கலைக் கல்லூரியில் உதவிப் பேராசிரியர் பணியில் 1972இல் சேர்ந்தார்.

1977 இல் முனைவர் பட்டம் பெற்றுவிட்டு சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் பண்டைய வரலாறு, தொல்லியல் துறையில் பேராசிரியராகவும், பின்னர் அத்துறையின் தலைவராகவும் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றார்.

ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் தமிழக வரலாறு குறித்த ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் தொடர்ச்சியாக எழுதி வருகிறார். பல்கலைக்கழகங்களிலும், ஆய்வு நிறுவனங்களிலும் ஆய்வுச் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றி வருகிறார்.

‘சங்ககாலக் காசு இயல்’, ‘தமிழக மண் உருவங்கள்’ என்ற இவரது நூல்கள், தம் வரலாற்று அறிவைத் தமிழிலும் வெளிப்படுத்த விழையும் இவரது ஆர்வத்தின் வெளிப்பாட்டிற்குச் சான்றுகளாகும். தமிழ்நாட்டு வரலாறு குறித்த நூல் வரிசையை, தமிழக அரசு வெளியிட்டபோது, அதில் இவரது பங்களிப்பும் இடம்பெற்று உள்ளது.

இந்தோனிஷியா, மலேசியா, மியான்மர், வியட்நாம், லாவோஸ், தாய்லாந்து, கம்பூச்சியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்று இந்திய, தமிழ்ப் பண்பாடும் சிற்பக்கலையும் அங்கு பரவியது குறித்து ஆய்வு செய்துள்ளார்.

ஜப்பான் நாட்டின் டோக்கியா பல்கலைக்கழகத்தில், தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையிலான பண்பாட்டு உறவு, வாணிபக் குழுக்களின் செயல்பாடுகள் தொடர்பான ஆய்வுகளில், இணைந்து பணியாற்றியுள்ளார். இது தவிர பெரிய ஆய்வுத் திட்டங்களையும் மேற்கொண்டு அவற்றை நிறைவு செய்துள்ளார்.

இவரது தொடர்ச்சியான, ஆழமான ஆய்வுப் பணியைப் பாராட்டும் முகத்தான் இவரது மாணவர்களும், வரலாற்றறிஞர்களும் இணைந்து ‘அமராவதி’ என்ற தலைப்பில் சிறப்பு மலர் ஒன்றை வெளிக் கொணர்ந்துள்ளார்கள்.

தமிழ்நாட்டின் அறிவுச்சூழலில் இத்தகைய மலர்கள் பெரும்பாலும் தனிமனிதத் துதிபாடும் தன்மை கொண்ட கட்டுரைகளைக் கொண்டதாய், சிற்றிலக்கிய காலப் பாட்டுடைத் தலைவனை நினைவூட்டும் வகையில் அமைகின்றன. நீலகண்ட சாஸ்திரியார், கே.கே.பிள்ளை, தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனார், நா.வானமாமலை, ஏ.சுப்பராயலு ஆகியோரைப் பாராட்டும் வகையில் வெளியான மலர்கள் விதிவிலக்கானவை. (இப்பட்டியலில் இடம்பெறத் தவறிய மலர்கள் ஒன்றிரண்டு இருக்கலாம்).

அமராவதி என்ற பெயரைத் தாங்கிய இந்நூல் ஆழமான கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவந்துள்ளது. அளவான முறையில் அவரைப் பற்றிய வாழ்க்கைக் குறிப்புகளுடன் தொடங்கும் இந்நூலின் முதற்பகுதியில் பேராசிரியர் ப.சண்முகத்தின் ஒன்பது ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இரண்டாம் பகுதியில்

வரலாற்றறிஞர்கள் எழுதியுள்ள 36 ஆங்கிலக் கட்டுரைகளும் எட்டு தமிழ்க் கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

இக்காரணத்தால் இத்தொகுப்பானது வரலாற்றுக் கருவூலமாக அமைந்துள்ளது.

ப.சண்முகத்தின் கட்டுரைகள்

ஆய்விதழ்களில் பேராசிரியர் எழுதிய கட்டுரைகள் அவரது கட்டுரைத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள கட்டுரைகள் என மொத்தம் ஒன்பது கட்டுரைகள் இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. இக்கட்டுரைகளை அவற்றின் உள்ளடக்கத்தின் அடிப்படையில் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

- 1) பண்டைய ஊர்கள் நகரங்கள் குறித்தவை (கட்டுரை எண்:1,2)
- 2) இடைக்காலத் தமிழகத்தின் நாணயமுறை குறித்தவை (கட்டுரை எண்: 3)
- 3) வாணிபம் கைத்தொழில் குறித்தவை (கட்டுரை எண்: 4,5,6)
- 4) கடல்சார் வாணிபம் குறித்தவை (கட்டுரை எண்: 7,8,9)

இக்கட்டுரைகள் அனைத்தும் கல்வெட்டுச் சான்றுகளையே முக்கிய ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளன. மேற்கூறிய நான்கு வகையான கட்டுரைகளில் மூன்றாவது வகை சார்ந்த இரண்டு கட்டுரைகளின் மையச் செய்திகள் மட்டும் இங்கு அறிமுகமாகின்றன.

வாணிபமும் கைத்தொழிலும்

ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் நாகரிகம், பொருளியல் வளர்ச்சியின் அடையாளங்களுள் ஒன்று அச்சமூகத்தில் நிகழ்ந்த வாணிப நடவடிக்கைகளும் வாணிபம் செய்யப் பட்ட பொருள்களும் இவை ஆய்வுக்குரியன. தனித் தனியான வணிகர்களின் வாணிபமானது, வளர்ச்சி பெறும்போது, அது பல வணிகர்கள் இணைந்த வணிகக் குழு (கில்ட்) ஆக மாறி ஓர் அமைப்பாக நிலைபெறுகிறது. தமிழ்நாட்டில் வாணிபக் குழுக்களின் தோற்றம் சங்க காலத்திலேயே உருப்பெற்றுவிட்டது. வாணிகச் சாத்து என்ற பெயரால் வணிகக் குழுவை சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

சங்க காலத்திற்குப் பின்னால் தோன்றிய தமிழ்க் கல்வெட்டுகளில் ‘சித்திரமேழி நாட்டார்’, ‘அய்நூற்றுவர்’. வாணிபநகரம் எனப் பல்வேறு பெயர்களில் வணிகக் குழுக்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இக்குழுக்கள், ‘மகமை’, ‘மகன்மை’ என்ற பெயரில் தம் ஆதாயத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதாச்சாரத்தை அறச்செயல்களுக்காகத் தாமே முன்வந்து வழங்கியுள்ளன. இதை லெவி, செஸ் என்று இன்றைய வழக்கில் கூறலாம்.

கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து 15ஆவது நூற்றாண்டு வரையிலான கல்வெட்டுகளில் இம் மகமையானது 'பட்டணப்பாகுடி' என்று குறிப்பிடப் படுகிறது. இச்சொல்லில் பாகுடி என்பது 'பங்கு' என்ற பொருளைத் தருகிறது. இதன் அடிப்படையில் பட்டணப்பாகுடி என்பதை நகரத்தின் பங்கு என்று கூறலாம்.

கல்வெட்டுச் சான்றுகளின் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது, 'பட்டணப்பாகுடி' மகமை விதிப்பில் மன்னர்களுக்கோ, தல நிர்வாகத்திற்கோ எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லை. மன்னர்களின் ஆணையினால் இவை விதிக்கப்படவில்லை. வழக்கமாகக் கல்வெட்டுகளின் தொடக்கத்தில் இடம்பெறும் மெய்கீர்த்திகள் பட்டணப்பாகுடி தொடர்பான கல்வெட்டுக்களில் காணப்படவில்லை. ஆட்சி புரியும் மன்னனைக் குறித்த பதிவுகள் இடம்பெறவில்லை. அரசு அதிகாரிகளின் பெயர்களும் பதிவாகவில்லை.

இதன் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது இம் மகமையானது வணிகக்குழுவின் உறுப்பினர்களாலேயே முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது என்பது தெரிகிறது. இம்மகமையை வாங்குவதிலும் அரசு ஊழியர்களுக்குப் பங்கில்லை. வணிகக் குழுவின் நிர்வாகிகளோ அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டவர்களோ இதை வணிகர்களிடம் இருந்து வாங்கினர்.

வணிகக் குழுக்களால் வாங்கப்பட்ட பட்டணப் பாகுடி, பணவடிவிலோ, பொருள்வடிவிலோ, பெரும் பாலும் கோவில்களுக்கே வழங்கப்பட்டு, திருவிழாக் களுக்கும் நாள்வழிபாட்டிற்கும் பயன்பட்டுள்ளன. சில நேரங்களில் கோவிலுக்கு நந்தவனம் உருவாக்கவும் கோவிலைப் பழுதுபார்க்கவும், மண்டபம் கட்டவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பட்டணப்பாகுடி மகமையானது அன்றாடம் பயன் படுத்தும் பொருட்கள் மீதும் ஆடம்பரப் பொருட்கள் மீதும் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. பயறு வகைகள், நெல், அரிசி, சாமை, வரகு, கேழ்வரகு, கம்பு, தேங்காய், ஆமணக்கு, எள், கடுகு, வெற்றிலை, இஞ்சி, சுக்கு, வெள்ளைப்பூண்டு, கருப்புக்கட்டி, உப்பு, காய்கறி, புளி, தேன், மெழுகு, பருத்திநூல் புடவை வகைகள், துணிகள் குதிரை, யானை, ஓட்டகம், பசு, எருது, எருமை, அகில், கஸ்தூரி, சந்தனம், கற்பூரம், மூலிகை வேர்கள், யானைத் தந்தம், பவளம், முத்து, தங்கம், செம்பு, பித்தளை, இரும்பு என்பன முக்கிய வாணிபப் பொருட்களாக விளங்கியுள்ளன.

பேராசிரியரது கணிப்பின்படி, கர்நாடகப் பகுதியில் கிடைத்துள்ள கல்வெட்டுகளிலும், தமிழ்நாட்டில் கிடைத்துள்ள கல்வெட்டுகளிலும், பாக்கு, மிளகு என்ற

இரண்டும் இவ்விரு பகுதிகளிலும் சந்தைப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. பலவகையான பருத்தி வகைகள், பட்டு கம்பள ஆடைகள் என்பன தமிழ்நாட்டில் விற்கப்பட குறைந்த வகையிலேயே இவை கர்நாடகத்தில் விற்பனை செய்யப்பட்டுள்ளன.

விலங்குகள், மாடுகள் ஆகியன விற்பனைப் பொருளாகத் தமிழ்நாட்டுச் சந்தைகளில் விளங்க, கர்நாடகச் சந்தைகளில் இவை விற்பனைப் பொருளாக இல்லை. மதிப்பு மிக்க விற்பனைப் பொருளாகத் தங்கம் கர்நாடகத்தில் விளங்கியுள்ளது. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் இந்நிலை இல்லை.

பட்டடையும் தொழிலும்

தமிழ்க் கல்வெட்டுகளில் 'பட்டடை' என்ற கலைச் சொல் இடம்பெறுகிறது. இச்சொல் தொழிற்கூடங்களைக் குறிப்பதாகவுள்ளது. இச்சொல்லை அடிப்படையாகக் கொண்டு 'பட்டடைச் சிற்றாயம்', 'பட்டடைச்சங்கம்', 'பட்டடைத் தண்டல்', 'பட்டடை வரி', 'பட்டடை ஆயம்' என்ற வரிகளின் பெயர்களும் கல்வெட்டுக்களில் காணப்படுகின்றன. இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள, பேராசிரியர் சண்முகத்தின் கட்டுரை ஒன்று விஜயநகரப் பேரரசின் ஆளுகையின் போது பல கிராமப்புறங்களில் உற்பத்தியான வாணிபப் பொருட்களையும் அவற்றை உற்பத்தி செய்த கைவினைஞர்களையும் அறிமுகம் செய்கிறது. துணிகள், அணிகலன்கள், மட்பாண்டங்கள், சுடுமண் உருவங்கள், உலோகப்பொருட்கள், இரும்பு செம்புக் கருவிகள் என்பன உள்நாட்டுத் தேவைக்கும் அயல்நாட்டு ஏற்றுமதிக்கும் பட்டடைகளில் உற்பத்தியாகி உள்ளன.

பட்டடைகள் குறித்த இக்கட்டுரையில் விஜயநகர ஆட்சிக்காலத்தை 250 தமிழ்க் கல்வெட்டுகளைச் சான்றுகளாகப் பயன்படுத்தி உள்ளார். இவற்றுள் பெரும்பாலானவை கல்வெட்டுத் தொகுப்புகளில் இடம்பெறாதவை. படி எடுக்கப்பட்ட நிலையிலேயே பாதுகாக்கப்பட்டு வருபவை.

உற்பத்திக்கான நிலங்கள், வேளாண் உற்பத்திப் பொருட்கள், தொழிற்கூடங்கள் தொழில்கள் மீதான வரிகளை இக்கல்வெட்டுகள் குறிப்பிடுகின்றன. இவ்வகையில் 'கைக்கோளர்கள்', 'வாணியர்', 'சூயவர்', 'கம்மாளர்', 'வணிகர்கள்', என்போர் மீது வரிவிதிக்கப் பட்டுள்ளது. வாணிபம் நிகழும் இடங்களாக, சந்தை, பேட்டை என்பன விளங்கின.

சந்தைப்படுத்தப்பட்ட பொருட்களை இக் கல்வெட்டுகள் வாயிலாக அறிய முடிந்தாலும், மேலும் பல விரிவான செய்திகளை அறியமுடியவில்லை. சான்றாக மூலப்பொருள் விநியோகம், மூலதனம்,

உற்பத்திக் கருவிகள் என்பன குறித்த செய்திகள் போதாமையாகவே உள்ளன.

•••

இக்கட்டுரைக்கான கல்வெட்டுச் சான்றுகள் செங்கல்பட்டு, தென்ஆற்காடு, வடஆற்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், திருவாரூர், புதுக்கோட்டை ஆகிய ஊர்களிலும் அவற்றைச் சுற்றியுள்ள ஊர்களிலும் சேகரிக்கப்பட்டவை ஆகும்.

விஜயநகர ஆட்சிக்காலத் தமிழகத்தில் பொருள் உற்பத்தியாளர்கள், உழுகுடி, பட்டடைக்குடி என இரு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தனர். நிலம் சார்ந்த வேளாண் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருந்தோர் உழுகுடி என்றும், வேளாண்மையில் ஈடுபடாத கைவினைஞர்கள் பட்டடைக்குடி என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். குடியானவர் என்ற பெயராலும் உழுகுடிகள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். வேளாளர், கொடிகாரர் (வெற்றிலை பயிரிடுவோர்) ஆகியோர் இப்பிரிவில் அடங்குவோர்.

பட்டடைக் குடியினர் 'காசாயத்தார்' என்றும் அழைக்கப்பட்டனர். ஆயமாக (வரியாக) காசினை (உலோக நாணயத்தை) செலுத்தியமையால் இப்பெயரைப் பெற்றுள்ளனர். இப்பிரிவில், (1) கோ முட்டிகள் (தெலுங்கு பேசும் மரபில் வந்த வணிகர்கள்) (2) செட்டி, வர்த்தகர் (வணிகர்கள்) (3) கைக்கோளர் (4) சேனியர் (நெசவாளர்கள்) (5) செக்கார் (எண்ணெய் ஆட்டுவோர்) (6) எருதுக்காரர் (பொதி சுமக்கும் அல்லது வண்டி இழுக்கும் காளைமாடுகளின் உரிமையாளர்) ஆகியோர் இடம்பெற்றுள்ளனர்.

இதன் அடிப்படையில் நில உரிமையாளர்களாகவும் நிலமில்லாத சாகுபடியாளர்களாகவும் விளங்கியோர் வேளாண்மைக் குடியினராகவும், வேளாண்மை அல்லாத தொழிலை மேற்கொண்டிருந்தோர் தொழிற்குழுவினராகவும் இருந்துள்ளனர் என்பது தெளிவாகிறது.

உற்பத்தியாளர்களிடையே நிலவிய இப்பிரிவினைகள் 14 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் சம்புவராயர்கள் ஆட்சியின்போது இறுதிவடிவம் பெற்றுள்ளது. இவர்களது கல்வெட்டுகள் பட்டடைக் குடிகளை, காசாயக்குடிகள் என்றே குறிப்பிடுகின்றன. சோழர் ஆட்சிக் காலத்திற்கு பிற்பகுதியில் கூட இச்சொல்லாட்சி காணப்படுகிறது.

நன்செய்நிலச் சாகுபடியாளர்கள் தாம் செலுத்த வேண்டிய வரியை விளைபொருளாகவும் சில நேரங்களில் ரொக்கமாகவும் செலுத்தியுள்ளார்கள். புன்செய் நில வேளாண்மை மேற்கொண்டோர் தாம் செலுத்த வேண்டிய வரியை ரொக்கமாகச் செலுத்தியுள்ளார்கள். கைவினைத் தொழில் செய்தோர் ரொக்கமாகவே செலுத்தி வந்தனர்.

பட்டடை என்ற சொல்லாட்சி பட்டாடை என்று தவறாகப் படிக்கப்பட்டுள்ளது. தி.நா.சுப்பிரமணியன் 'பட்டடை-நூலாயம்' என்ற சொல்லை பட்டாடை நூலாயம் என்று தமது கல்வெட்டுச் சொல் அகராதியில் குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழ்நாட்டின் துணிகள் குறித்த தம் ஆய்வு நூலில் விஜயா ராமசாமி, பட்டாடை நூல் ஆயம் என்றே குறிப்பிட்டுள்ளார். டி.வி.மகாலிங்கம் பட்டுத் துணி மீதான வரி என்றே பட்டடை ஆயம் என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் கண்டுள்ளார். ஆயினும் பட்டடை என்ற சொல்லுக்கு, கொல்லரின் தொழிற்கூடம் என்றும் வெறொரு இடத்தில் பொருள் உரைத்துள்ளார். இது சரியான பொருள்தான்.

எ.சுப்பராயலு, பட்டடை என்ற சொல் கைவினைஞர் குழுக்களைக் குறிப்பதாகத் தம் கட்டுரையில் பதிவு செய்துள்ளார்.

பட்டடைக்குடிகள் கிராமப்புறப் பட்டடைகளில் துணிகள், உலோகச் செய்கலங்கள், அணிகலன்கள், எண்ணெய், மட்கலங்கள், சுடுமண் உருவங்கள் ஆகியன வற்றை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தோர் பட்டடைக் குடிகள் என்றழைக்கப்பட்டனர். இப்பட்டடைக்குடிகளால் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்கள் சந்தைக்கு அனுப்பப்பட்டன.

விஜயநகர ஆட்சியின் போது பட்டடைகள் வளர்ச்சி பெற்றன. இது தொழில் மயமாதலுக்கு இட்டுச் சென்றது. பட்டடைகள் பல்வேறு கிராமங்களில் அதிகரித்தன. மற்ற தொழில்களைவிட நெசவு சார்ந்த தொழில்கள் பெரிதும் வளர்ச்சி பெற்றன. பல்வேறு கிராமங்களில் புதிதாகத் தறிகள் நிறுவப்பட்டன. அத்துடன் சந்தைகளும் பேட்டைகளும் புதிதாக உருவாக்கப்பட்டன.

கி.பி.1397 ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டு ஒன்று செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தில் கிடைத்துள்ளது. இதில் 'பதினெண் பட்டடை' என்ற சொல்லாட்சி இடம் பெற்றுள்ளது. ஆயினும் பதினெண் பட்டடைகளின் பெயர்கள் இக்கல்வெட்டில் இடம்பெறவில்லை. ஆனால் செட்டிகள், கைக்கோளர், எண்ணெய் வாணியர் என்போர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். மற்றொரு கல்வெட்டில் 'பலபட்டடை' சில்லறைப்பட்டடை, சக்கிலிப்பட்டடை (தோல் தொழிற்கூடம்), செக்குப் பட்டடை (எண்ணெய் எடுக்கும் இடம்) என்ற பெயர்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவ்வாறு பட்டடை என்றழைக்கப்பட்ட தொழிற்குழுமங்கள் பல கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவை மேற்கொண்ட தொழிலின் அடிப்படையில் இவற்றை ஏழு உப குழுக்களாகப் பகுக்கலாம். அவையாவன: (1) வணிகர்கள் (2) நெசவாளர்கள் (3) கைவினைஞர்கள்

(4) எண்ணெய் ஆட்டுவோர் (5) ஆயர்கள் (6) பல்வேறு தொழில்புரிவோர் (7) மீனவர்.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு குழுவிலும் அடங்கும் சமூகங்களையும் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பல்வேறு தொழில் புரிவோர் என்ற ஆறாவது குழுவில், கைவினைப் பறையர், நாவிதர், வண்ணார், சக்கிலியர் ஆகியோரையும் இக்குழுவில் இணைத்துக் கொள்ளலாம் என்பது ஆசிரியரின் கருத்தாகும்.

இவ் ஏழு பிரிவுகளில், நெசவாளர், வணிகர், எண்ணெய் ஆட்டுவோர், கைவினைஞர்கள் ஆகியோர் நல்ல பிரதிநிதித்துவம் பெற்றிருந்தனர். இவர்களோடு ஒப்பிடுகையில் பிற சமூகத்தினர் குறைந்த அளவு பிரதிநிதித்துவமே பெற்றிருந்தனர். நெசவாளர் பிரிவில் கைக் கோளர்கள் அதிக இடத்தைப் பெற்றிருந்த நிலையில் இதே தொழில் புரிந்து வந்த சாலியர், சேனியர், கோலியர் ஆகியோர் ஒன்றிரண்டு இடங்களிலேயே பிரதிநிதித்துவம் பெற்றிருந்தனர்.

பஞ்சகம்மாளர் என்றழைக்கப்படும் கம்மாளர் பிரிவில், கொல்லர், தச்சர், தட்டார், சிற்பாசாரி, கன்னார் என்ற அய்ந்து கிளைச் சாதிகள் இருந்தன. பல குடியிருப்புகளில் சிறு குழுக்களாக இவர்கள் செயல்பட்டுள்ளனர். முற்றிலும் இவர்களே வசித்த தெருக்கள் கம்மாளத் தெரு என்று பெயர் பெற்றிருந்தன.

செட்டிகளும் வணிகர்களும் கிராமப் புறங்களில் சரக்குகளைச் சேகரித்து சந்தைகளில் விற்றனர். இவ்வகையில் உற்பத்தியாளனுக்கும் நுகர்வோருக்கும் இடையே இணைப்பாகச் செயல்பட்டனர்.

செக்கின் துணையால் எண்ணெய் எடுப்போராக வாணியர்கள் விளங்கினர். எண்ணெய் வாணியர் என்றும் இவர்கள் அழைக்கப்பட்டனர். மட்பாண்டங்களையும் சுடுமண் உருவங்களையும் செய்வோராக, குயவர்களும், கால்நடைகளைப் பராமரித்து பால், வெண்ணெய், நெய் தயாரிப்பாளராக மன்றாடிகளும் இருந்துள்ளனர். கோவிலுக்குரிய கால்நடைகளைப் பராமரித்து கோவிலில் நந்தாவிளக்கு எரிப்பதற்குத் தேவையான நெய் வழங்குவதும் மன்றாடிகளின் பணியாகும்.

பட்டடைகளின் இருப்பிடம்

பொதுவாகக் கோவிலின் அருகிலேயே பட்டடைகள் அமைந்திருந்தன. கோவிலுக்கு உரிமையான திருமடை வளாகம் பகுதியிலேயே பட்டடைக் குடிகள் வாழ்ந்தனர். சில இடங்களில் வரி செலுத்துவதில் இருந்து இவர்களுக்கு விதிவிலக்கும் அளிக்கப்பட்டது, கிராமக் குடியிருப்புகளிலும் பட்டடைகள் செயல்பட்டன. சில ஊர்களில் கிராமக் குடியிருப்பு, கோவில்மனை என இரு இடங்களிலும் இவை செயல்பட்டன. பிராமணர்

களுக்கு உரிமையான அகரப்பற்று பகுதியிலும் இவை செயல்பட்டுள்ளன.

வரிகள்

பட்டடைகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களின் மீது வரி விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வரிகளின் பெயர்கள் உற்பத்திப் பொருட்களுடன் இணைத்தே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. சான்றாக, தறிஇறை, செக்கிறை தட்டார் இறை, செட்டிஇறை என்ற பெயர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

தறி

நெசவுக்குப் பயன்படும் தறியைக் குறிக்க சேனியத் தறி, பறைத்தறி, சாலிகர் நிலைத்தறி என்ற பெயர்கள் கல்வெட்டுகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. இப் பெயர்கள் தறிகளை இயக்கும் சாதிகளின் பெயர்களுடன் இணைந்து பெயர் பெற்றுள்ளன. இத்தறிகளுக்கிடையிலான வேறுபாடுகள் குறித்து எதுவும் தெரியவில்லை.

பறையர் தறி, சேனியர் தறி என்ற இரண்டு தறிகளுக்கும் ஆண்டுக்கு மூன்றுபணம் வரி விதிக்கப்பட்டுள்ளது. கைக்கோளர் தறிக்கான வரியை விட இது குறைவானதாகும். கைக்கோளத் தறிக்கு மாதத்திற்கு அரைப் பணம் என வரி விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன்படி பார்த்தால் ஆண்டுக்கு ஆறுபணம் வரியாகிறது.

இவை தவிர கொம்புத் தறி, சாட்டித் தறி என்ற பெயர்களும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இத்தறிகளுக்கும் ஆண்டுக்கு மூன்று பணம் வரி வாங்கப்பட்டுள்ளது. சாலியர் தறி நிலைத்தறி என்றும் அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தறிக்கு ஆண்டுக்கு ஒன்பது பணம் வரி விதிக்கப்பட்டுள்ளதால் இதில் நெய்யப்படும் துணி உயர் ரகத் துணியாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

உரிமையாளர்கள்

தறிகள் சிலவற்றின் உரிமையாளர்களது பெயர்கள் கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றன. தறிகளைப் போன்றே செக்கு, ஊதுலை, கரும்புச்சாறு பிழியும் எந்திரம் என்பன தனி மனித உடைமைகளாகவே இருந்துள்ளன. கோவில்களும் தறிகள் சிலவற்றிற்கு உரிமையாளர்களாக இருந்துள்ளன. 'முதலி' என்ற பெயரிலான சாதித் தலைவர்களும் தறிகளின் உரிமையாளர்களாக இருந்துள்ளனர்.

தறிகளில் நெய்யப்பட்ட ஆடைகளை வணிகர் களுக்கு விற்பது மட்டுமின்றி நேரடியாக நுகர்வோருக்கும் விற்புள்ளனர். நெய்த துணிகள், தனிப்பட்ட நெசவாளர்களால் மட்டுமின்றி, கூட்டாகவும் விற்கப்பட்டுள்ளன. நெசவாளர்கள் மீதான வரியும் கூட்டாக விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் அடிப்படையில் நெசவாளர்களில் ஒரு பகுதியினர் இணைந்து ஒரு வகையான கார்ப்பேர்ட் அமைப்பாகச் செயல்பட்டுள்ளார்களோ என்று கருத இடமளிக்கிறது.

புடவைகள் தானியங்களுடன் பண்டமாற்று செய்யப்பட்டுள்ளன. இதனால் நெசவாளர்களுக்கும் நுகர்வோருக்கும் இடையே நேரடியான பரிமாற்றம் இருந்துள்ளது தெளிவாகிறது.

அரசின் ஆதரவு

பட்டடைகள் நிறுவ விஜயநகரப் பேரரசு ஆதரவு அளித்து வந்துள்ளது. புதிய பட்டடைகளையும் அதில் செயல்படுவோருக்கான குடியிருப்புகளையும் அமைத்தது. பட்டடைக் குடிகள் மீதான வரிகளைக் குறைத்ததுடன், சமூகச் சிறப்புரிமைகளையும் வழங்கியது. பெருமளவில் கைக்கோளர்களே புதிய குடி இருப்புகளில் நிலை பெற்றாலும் பிற பட்டடைக் குடிகளும் அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். இவர்களுக்குச் சில வரிகளில் இருந்து விலக்களித்தார்கள். 'சர்வ மானிய இறையிலி' என்ற பெயரில் எல்லா வகை வரிகளிலும் இருந்து விலக்களிக்கப்பட்டு இவர்களுக்கு நிலம் வழங்கப்பட்டது. வரி விலக்கின்றி, வரிக்குறைப்பும் குறிப்பிட்ட காலம் வரை வரிவிலக்களித்தலும் நிகழ்ந்துள்ளன. சான்றாக பொன்னூர் என்ற ஊரில் கைக்கோளருக்கு ஆறு மாதங்கள் வரை வரிவிலக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஆறுமாதங்கள் முடிந்த பின்னர் தறி ஒன்றுக்கு ஆண்டுக்கு மூன்று பணம் வரி செலுத்தியுள்ளார்கள்.

வரி எதிர்ப்பு

தொழில் புரியும் குழுக்கள் தம்மால் வரி செலுத்த இயலாதபோது வேறு ஊருக்கு இடம்பெயர்ந்துள்ளார்கள். எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்கும் வழிமுறையாக இது அமைந்தது. இது போன்ற பதினான்கு நிகழ்வுகளை ஆசிரியர் கண்டறிந்துள்ளார்.

இடப்பெயர்ச்சியைத் தடுத்து அவர்களை மீண்டும் குடியமர்த்தும் பணியினை அரசு மேற்கொண்டது. இதற்காக வரித்தள்ளுபடி அல்லது வரிக்குறைப்பை அது மேற்கொண்டது.

சந்தைகள்

விஜயநகரப் பேரரசின் பொருளாதாரத்தில் சந்தைகள், பேட்டைகள் முக்கிய பங்கு வகித்தன. வணிகர்களும் நுகர்வோரும் உற்பத்தியாளருடன் நெருக்கமாக, இவை உதவின. இவை ஒவ்வொரு ஊர்களிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட கிழமைகளில் நிகழ்ந்தன. இப்பேட்டைகளை விஜயநகர மன்னர்கள் நிறுவினர். புறம், பட்டினம் போன்ற நகரப்பகுதிகளில் பேட்டைகள் அமைந்தன. பேட்டைகளின் காரணமாக அவை உருவான பகுதிகள் சிறப்படைந்தன.

வாணிபப் பொருட்கள்

சந்தைகளின் பெயர்கள் கல்வெட்டுகளில் இடம் பெற்றிருந்தாலும் அங்கு சந்தைப்படுத்தப்பட்ட பொருட்

களின் பெயர்கள் இடம்பெறவில்லை. ஆயினும் சில குறிப்பிட்ட ஊர்களில் இருந்த சந்தைகளில் சிறப்பாக விற்பனையான பொருட்கள் குறித்த செய்திகளை அறிய முடிகிறது. இவ்வரிசையில், பருத்தி-பஞ்சு-பருத்தினூல்-பஞ்சைப் பயன்படுத்தி தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்கள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன.

இவை தவிர, மெழுகு, உலோகப் பொருட்கள், பட்டுநூல், செம்பு, இரும்பு, இரும்பால் செய்த பொருட்கள், சாயங்கள், சந்தனம், மிளகு, தேன், தானியங்கள் என்பனவும் சந்தைகளில் விற்கப்பட்டன.

ஆசிரியரின் மதிப்பீடு

தமிழகத்தில் விஜயநகர ஆட்சியின் போது தொழில் மயமாதல் என்பது பட்டடைகளின் வளர்ச்சியால் நிகழ்ந்துள்ளது என்பது ஆசிரியரின் கருத்தாகும். ஆயினும் தொழிற்கருவிகள், எந்திரங்கள் குறித்த சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை, பாரம்பரியக் கருவிகள் நன்றாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்று கருதுகிறார்.

மேற்கொள்ளப்பட்ட தொழில்களில் துணிகள் தொடர்பான தொழில் செழித்து வளர்ந்திருந்தது. துணிகளை அடுத்து எண்ணெய்த் தொழில் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது.

உற்பத்தியாளர்களுக்கு விஜயநகரப்பேரரசும், நாயக்கர் ஆட்சியும் கோவில்களும் உதவி உள்ளன. பட்டடைகள் அமைக்க இடம் வழங்கல், நெருக்கடிக் காலங்களில் ஆதரவு தருதல் என்பன, உதவிகளுள் முக்கியமானவை. சில நேரங்களில் சமூகம் சமயம் சார்ந்த சிறப்புச் சலுகைகளைப் பெற்றார்கள். இதிலும் நெசவாளர்களே முன்னணியில் இருந்தனர்.

•••

தமிழ்நாட்டின் வடமாவட்டங்களில் குறிப்பாக திருச்சி, சேலம், திருவாரூர், புதுக்கோட்டை, பழைய செங்கல்பட்டு, வடஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, மாவட்டங்களில் கிடைத்துள்ள 250 தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்கட்டுரையை ஆசிரியர் எழுதியுள்ளார். இதுபோன்று தமிழ்நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளை மையமாகக் கொண்டு ஆய்வு மேற்கொண்டால் வேளாண் சமூகமாக விளங்கிய தமிழ்ச் சமூகத்தில் நிகழ்ந்த தொழில் வளர்ச்சி குறித்த முழுமையான சித்திரம் கிடைக்கும்.

•••

அடுத்த இதழில் பேராசிரியர் ப.சண்முகத்தின் சிறப்பு மலரில் இடம்பெற்றுள்ள வரலாற்றறிஞர்களின் கட்டுரைகள் சிலவற்றைக் காண்போம்.

தொடரும்...

விரைவில்...

சோவியத் நூற்றாண்டுப் புரட்சியைக் கொண்டாடும் விதமாக நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் வெளியீடு “லெனின் என்னும் மனிதர்”.

இதுவரை தமிழில் வெளிவந்துள்ள நூல்களிலிருந்து வேறுபட்டு, லெனினின் ஆளுமை மனிதத்துவத்தோடு ஆழ அகலமாகச் சித்தரிக்கின்றது இந்நூல்.

தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் தலைசிறந்த மார்க்சிய அறிஞர்களில் ஒருவரும், புலமைப்பாடு மிக்க மொழிபெயர்ப்பாளர்களில் ஒருவருமாகிய எஸ்.வி. ராஜதுரை மொழியாக்கம் செய்து, விரிவான முன்னுரையும் விளக்கக் குறிப்புகளும் எழுதியுள்ளார்.

2015ஆம் ஆண்டு ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்துள்ள சிறந்த மார்க்சிய நூலுக்கான ஐசக் ட்யூக்கர் நினைவு பரிசைப் பெற்றுள்ள Reconstructing Lenin: An Intellectual Biography என்ற நூலின் முதல் இயலின் மொழியாக்கம் இந்நூல்.

கவுரி லங்கேஷ்

மீண்டும் சகிப்பின்மையின் களப்பலி

இரா.காமராசு

பாசிசத்தின் கோரமுகம் மீண்டும் வெளிப்பட்டிருக்கிறது. பெங்களூருவில் பத்திரிகையாளரும் மாற்றுச் சிந்தனையாளருமான கவுரி லங்கேஷ் கொடூரமாகச் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார். இவர் பிரபல கன்னட எழுத்தாளரும்

முற்போக்கு இயக்கத்தைச் சேர்ந்த நாடகக் கலைஞருமான பி.லங்கேஷின் மகள். லங்கேஷின் நாடகங்கள் மக்களைத் தட்டி எழுப்பும் வல்லமை பெற்றவை. அவர் நடத்திய இதழ் லங்கேஷ். சாதி, சமய வேற்றுமை போக்கவும், மூடநம்பிக்கை ஒழிக்கவும், பத்திரிக்கை உலகில் சமூகச் சீரழிவுகளையும், அதிகார அத்துமீறல்களையும் துணிவுடன் வெளிப்படுத்தினார். அவர் எப்போதும் சொல்வது “பத்திரிக்கை ஓர் எதிர்கட்சியாகச் செயல்பட வேண்டும்” என்பது.

கவுரி தன் தந்தையின் நிழலில் வளர்ந்தவர் அல்ல. கருத்தியலில் தந்தையால் ஊக்கம் பெற்ற அவர் செயல்பாடுகளில் தன் சொந்தக் காலில் நின்று, போராடி, முன்னிலை பெற்றார். டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா, சண்டே இதழ்களில் பணியாற்றிய கவுரி தன் தந்தை மறைவிற்குப் பின் லங்கேஷ் இதழின் ஆசிரியப் பொறுப்பேற்றார்.

வாராவாரம் லங்கேஷ் பத்திரிக்கையின் வரவு ஆள்பவர்களை அச்சம் கொள்ளவைத்தது. குறிப்பாக இந்துத்துவ சக்திகளுக்கு எதிராகப் போராடினார். இதனால் ஆர்.எஸ்.எஸ், பா.ஜ.க. வின் பல வழக்குகளைச் சந்தித்தார். 2008 ஆம் ஆண்டு தார்வார் தொகுதி பா.ஜ.க. எம்.பி பிரகலாத் ஜோஷி, பா.ஜ.க.வைச் சேர்ந்த உமேஷ் டூஷி ஆகியோரைப் பற்றி எழுதியதற்காக அவதூறு வழக்குக்கு ஆளாக்கப்பட்டார். இது குறித்து எழுதிய நிருபர் முதல் குற்றவாளி, ஆசிரியர் கவுரி இரண்டாம் குற்றவாளி. இவ்வழக்கில் கடந்த சில மாதத்திற்கு முன்பு தீர்ப்பு வெளியானது. நிருபர் விடுவிக்கப்பட்டு, கவுரிக்கு ஆறு மாதச் சிறையும், பத்தாயிரம் அபராதமும் விதிக்கப்பட்டது.

ஹுப்ளி நீதிமன்றத்தில் பின்னர் பிணையில் வெளிவந்தார். இது பற்றி பின்னர் கவுரி பேசுகையில், “என்னை சிறையில் தள்ளலாம் என்று பலரும் மனப்பால் குடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை நான் ஏமாற்றிவிட்டேன். ஹுப்ளி நீதிபதி அவர்கள் தனக்கு இருக்கும் அனைத்து அறிவையும் பயன்படுத்தி நான் குற்றவாளி எனக் கண்டறிந்துள்ளார். இது எனக்குத் தற்காலிகமான பின்னடைவுதான். நான் உயர் நீதிமன்றத்தில் சந்திப்பேன்” என்றார்.

இதுபோல் பல வழக்குகள் சமூக ஊடகங்களில் எதிர்ப்புகள். மிரட்டல்கள். கடைசி கடைசியாக “நரேந்திர தபோல்கர், கோவிந்த் பன்சாரே, எம்.எம்.கல்புர்கி, போல் நீயும் கொல்லப்படுவாய்” எனப் பகிரங்கக் கொலை மிரட்டல்கள். கவுரி லங்கேஷ் எல்லாவற்றையும் தன் துணிவால், கருத்தியல் தெளிவால்

தீர்த்துடன் எதிர் கொண்டார். ஜனநாயகத்தின் மீதும், சமூக மாற்றத்தின் மீதும் வேட்கையுடன் செயல்பட்டார்.

“இந்திய நாட்டின் ஒரு குடிமகனாக நான் பாஜக வின் பாசிச, மதவாத கொள்கைகளைக் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன். ஹிந்து தர்மா என்ற பெயரில் சமூகத்தில் திணிக்கப்படும் சிந்தனைகளையும் நான் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன். நான் ஹிந்து தர்மம் முன்னிறுத்தும் சாதியப் பாகுபாடுகளை எதிர்க்கிறேன். நான் எல்.கே. அத்வானியின் ரத யாத்திரையை எதிர்த்தேன். நரேந்திர மோடி ஆட்சியில் குஜராத்தில் நடந்த இனப் படு கொலையை எதிர்த்தேன். நமது அரசியல் அமைப்பு சாசனம் மதச் சார்பற்றவளாக இரு என்று எனக்கு போதிக்கிறது. அதன்படியே நடக்கிறேன்.

மதவாதிகளுக்கு எதிராகப் போராடுவது எனக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கும் உரிமை. சாதிக் கொடுமை களுக்கு எதிராகப் போராடிய சமூக அநீதிகளுக்கு எதிராகப் போராடிய சீர்திருத்தவாதி பசுவாவைத் தந்த கர்நாடக மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவள் நான். எனவே இப்படித்தான் இருப்பேன்”

என ஒரு பேட்டியில் மிகத்தெளிவாக தன்னை அறிவித்துக்கொண்டார்.

காவிரிப் பிரச்சினையின் போது கர்நாடகத்தில் தாக்கப்பட்ட தமிழர்களுக்கு ஆதரவாகவும், மாதொரு பாகன் நாவலுக்காகப் பெருமாள் முருகன் மீதான வன்முறைக்கு எதிராகவும் குரல் கொடுத்தவர் லங்கேஷ் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மனுதர்ம எதிர்ப்பு, சாதிய எதிர்ப்பு, மூடநம்பிக்கை ஒழிப்பு, உலகமய எதிர்ப்பு, பகுத்தறிவு பரப்பல் என்பதையும் எல்லாவித அதிகார மையங்களை குறிவைப்பதையும் தன் வாழ்நாள் பணியாகக் கொண்டார். எனவேதான் ரோஹித் வெமலாவையும், கன்னையா குமாரையும், ஜிக்னேஷ் மோவானியையும், சந்திர சேகரையும் தன் பிள்ளைகளாக அவரால் உணரமுடிந்தது.

தன் கண்முன் நிகழ்ந்த அனைத்து அரசியல், சமூகப் பண்பாட்டு நிகழ்வுகளிலும் கருத்துச் சார்புடன் களம் கண்டார் என்பதே கவுரியின் அடையாளம்.

தோட்டாக்கள் உன்னிடம் (கோழையே)
என்னிடம் அழியாத வார்த்தைகள்
எதற்கும் அஞ்சமாட்டேன்
நான் கவுரி லங்கேஷ்!

என மேடைகளில் முழங்கினார் கவுரி. காவு கொண்டு விட்டது காவிற்கும்பல். கவுரி லங்கேஷின் வார்த்தைகள் நிஜத்தோட்டாக்களாக மாறித்தான் ஆக வேண்டும்! ●

தமிழகத்தில் ஐரோப்பியர் மருத்துவ அறிவியலைப் பரப்பிய முறைகள்

டாக்டர் சு.நரேந்திரன்

மேலை நாட்டினர் ஆரம்ப காலத்தில் தமிழ்க் கடற்கரைப் பிரதேசங்களில் தமிழ்நாட்டின் பருவ கால மற்றும் சீதோஷ்ண நிலை குறித்து அறியாத பெழுது நோய்களைக் குணமாக்குவதில் பல இடர்ப்பாடுகளை எதிர்கொண்டனர். ஏனெனில் ஐரோப்பாவில் அவர்களால் அறியப்பட்ட நோய்களையும் தமிழ்நாட்டில் காணப்படும் நோய்களையும் ஒத்துநோக்கிய பொழுது, பெருமளவில் குழப்பங்களுக்கு உள்ளானார்கள். இதனால் ஐரோப்பிய மருத்துவர்கள் தமிழ் மருத்துவ ஆய்வுகளை, நூல்களைப் படித்து, அதிலுள்ள உண்மைகளை அறிந்துகொள்ள தமிழ் மொழியைக் கற்றுக் கொண்டனர். ஏனெனில் மொழி அறிவு இன்றி மருத்துவக் கூறுகளை மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் மூலம் அறிந்து கொள்வது, அவ்வளவு சிறப்பாக அமையவில்லை. ஆனாலும் சில நேரங்களில் அவர்கள் துணையும் தேவைப்பட்டது. தமிழ்

மொழி அறிவு பெற்ற பிறகு, அவர்கட்குத் தேவையான மருத்துவச் செய்திகளைத் தங்களுடைய தாய் மொழியில் விரிவாக மொழிபெயர்த்துத் தங்கள் நாடுகளுக்கு அனுப்பினர். சில சமயம் தமிழ் மருத்துவ ஓலைச்சுவடிகளையே விலை கொடுத்து வாங்கி, இம்மருத்துவக் களஞ்சியங்களில் உள்ள, மேம்பட்ட மருத்துவ அறிவு, பல தலைமுறையினருக்கு உதவக்கூடும் என எண்ணி, தங்கள் நாடுகளுக்கு அனுப்பி வைத்தனர். இப்படியாகவே தமிழ் மருத்துவம் ஐரோப்பாவைச் சென்றடைந்தது.

ஐரோப்பாவில் 1480-இல் 11-ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட “The Salerno Regimen of Health” என்ற மருத்துவ நூல், பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. இது நோயாளிக்கு வேண்டிய உணவை மட்டும் கூறி மருத்துவக் குணப்பாட்டைக் குறித்து ஏதும் விளக்கவில்லை. இதற்கு மாறாக தமிழ்நாட்டில் சித்தா, ஆயுர்வேத மருத்துவ நூல்களில் நூற்றுக்கணக்கான மருத்துவக் குணப்பாடும் மருந்தும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன. ஆகவே ஐரோப்பியர்கள் இவ்விரு மருத்துவத் துறைகளைப் பிரித்துப் பாராது மருந்துகளைக் குறித்து ஆய்வுகள் நடத்தி, நூல்களில் கூறப்பட்டவைகளைச் சரிபார்த்துக் கொண்டனர்.

மூன்று சித்த மருத்துவ நூல்கள் எழுதிய வீரமாமுனிவர்:

மருத்துவ நூல்கள் மற்றும் அறிவியல் நூல்கள் எழுதும் பணியை, சீர்திருத்தக் கிருத்தவர்களே பெருமளவில் தமிழகத்தில் எடுத்துக்கொண்ட நிலையில் கத்தோலிக்கப் பாதிரியாரான பெஸ்கி என்ற வீரமாமுனிவரும் இதில் நாட்டம் கொண்டார். இதற்கு முன் ஜெயசூட் பிரிவினர் தங்களுக்காக மட்டும் 1652-இல் “Seminario de Santa Cruz dos Milagres” என்ற ஐரோப்பிய மருத்துவ நூலைத் தமிழில் வடித்திருந்தனர்.

வீரமாமுனிவர் (1680-1746) 1711-இல் கிருத்துவத்தைப் பரப்ப தமிழகத்திற்கு வந்து, தஞ்சாவூரில் தமிழைச் சிறப்பாகக் கற்றறிந்தார். இவர் பல தமிழ் நூல்களை எழுதினாலும் மருத்துவம் குறித்த நூல்கள் மூன்று எழுதினார். தமிழகத்தில் அன்றைய நிலையில் செய்யுள் நடையிலேயே நூல்கள் இருந்ததால் வீரமாமுனிவரும் தன் நூல்களையும் செய்யுள் நடையிலேயே எழுதினார். இவர் எழுதிய நசகாண்டம் நூறு பாடல்களைக் கொண்டது. அவை நான்கு வரிகளில் வெண்பாப் பாடல்களாக எழுதப்பட்டுள்ளன. இச்சுவடிநூல் நூல் வடிவமாக 1874-இல் நாராயண சாமி நாடார் என்பவரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் முப்பது மருந்துகள் கூறப்பட்டுள்ளன. இதில் பரங்கிப்பட்டை, சித்தரமூலம், பாதரசம்

மற்றும் உலோகங்களின் பயன்பாடுகளுடன் தோல் நோய், வயிற்றுப்புண், செரிமானக் குறைவு, இரத்த சோகை, பெண்களுக்கான வெள்ளைப்படுதல், மூலம், நெஞ்சு நோய்கள் ஆகியவைகளை எவ்வாறு குணமாக்குவது? என்பதற்கான பாடல்களும் உள்ளன. வீரமாமுனிவரின் இரண்டாவது நூல் ரணவாகடம். இது வாகடத்திரட்டு என்று இரண்டு பாகங்களையுடைய 100 செய்யுள் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. மூன்றாவது நூல் அனுபோக வைத்திய சிந்தாமணி, இந்நூல் விருத்தாப்பாவினால் எழுதப்பட்டு 130 வரிகளைக் கொண்டுள்ளது. (European and Tamil Encounters in Modern Sciences: P.534-535)

வீரமாமுனிவரின் நூல்களைக் குறித்து முனைவர் விரிஜின் விமலாபாய் கருத்து

வீரமாமுனிவர் வாகடத்திரட்டு என்ற பெயரில் சுமார் 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அக்கீர் பா.மு. அப்துல்லா சாயபு முதல் முதலாக ஒரு நூலை வெளியிட்டுள்ளார் என்று கூறுகிறார். இதில் அப்துல்லா தனது பதிப்புரையில் “இந்நூலானது ராஜரிஷியும் மகா ஆங்கிலம் மற்றும் தமிழ் முதலியவைகளில் மிகவும் தேர்ச்சியுற்றுத் தமிழில் பல நூற்கள் இயற்றி, கீர்த்தி பெற்றவருமாகிய வீரமாமுனிவரால் செய்யப்பட்டது என்றும் நசகாண்டம், நவரத்தினச் சுருக்கமாலை, மகா வீரியச் சிந்தாமணி என்னும் மூன்றினையும் ஒருங்கு சேர்த்திரட்டிய காரணத்தால் வாகடத்திரட்டெனும் திருநாமம் பெற்று விளங்கும் பெருமை வாய்ந்தது” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

வீரமாமுனிவரின் தமிழ் இலத்தீன் அகராதி காய்ச்சல் விடுங்காய்ச்சல், விடாக்காய்ச்சல், நாலாம் முறைக்காய்ச்சல், மூன்றாமுறைக் காய்ச்சல், உட்காய்ச்சல், பித்தக் காய்ச்சல், மந்தக் காய்ச்சல், கடுங்காய்ச்சல், தோஷக்காய்ச்சல், பெருவாரிக் காய்ச்சல் என 15 வகையான காய்ச்சல்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளது. (சித்த மருத்துவ நூல்களை வீரமாமுனிவர் எழுதியிருக்க வாய்ப்பில்லை என முனைவர் மறைதிரு. இராசமாணிக்கம், ‘வீரமாமுனிவர் தொண்டும் புலமையும்’ என்ற தன் நூலில் குறிப்பிடுகிறார். அதற்கான காரணங்களை அவர் கூறுகையில் (1) நூற்களின் நடையும், கருத்தும் பிற்காலத்தவையாக உள்ளது. (2) இல்லறத்தில் ஈடுபட்ட புலவர்கள் கூடப் பயன்படுத்த விரும்பாத சில மகடூஉ முன்னிலைகள் இங்கு வருகின்றன. (3) கருத்துக்கள் முற்றிலும் முரண்பட்டு கருத்துக்கள் மேல்வாரியாகவும் விளம்பரமாகவும், சிற்றின்பப் போக்கிலும் அமைந்துள்ளன. (4) மற்ற நூல்களைப் போல முனிவரும் அவர்தம் கூட்டாளிகளும் இம்மருத்துவ

நூல்களில் சான்று பகரவில்லை என்று கூறி இறுதியாக இந்நூல்களையும் முனிவர் எழுதிய பிற நூல்களையும் ஊன்றிப் படிப்போர் மேற்கூறிய கருத்துக்களை எளிதில் கண்டுணரலாம் என்று விளக்கம் அளிக்கின்றார்.

(தமிழ் இலக்கியங்களில் மருத்துவம்
2005; பக்.: 40-45)

சீகன் பால்கு: (Bartholomaeus Ziegen Balg)

சீர்திருத்த கிருத்துவ மிஷனரிகளில் சீகன் பால்கு பாதிரியார் டேனிஸ் வசமிருந்த தரங்கம் பாடிக்கு முதன் முதலில் டென்மார்க்கிலிருந்து 1906 ஜூலை 9-ல் வந்திறங்கியவர். சீகன் பால்கு இங்கு வந்தபின் சமயப் பிரசாரங்கள் செய்யத் தமிழைச் சிறப்புறக் கற்றுணர்ந்தார். 1708-இல் முதல் முதலாக ஒரு தமிழ் மருத்துவரைத் தரங்கையில் சந்தித்தார். இவரின் உதவியால் மருத்துவச் சுவடிகளைப் படித்ததோடு அச்சுவடிகளை விலை கொடுத்து வாங்கிப் படித்து, தமிழ் மருத்துவத்தை நன்கு புரிந்துகொண்டார்.

அச்செழுத்துக்கள் உருவாகாத கால கட்டத்தில் வழக்கில் இருந்த அறிவியல் கருத்துக்களை ஓலைச் சுவடிகளில் தமிழர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். தமிழில் எழுதுமுறை வரலாற்றை ஓலைச்சுவடிகளிலிருந்தே தொடங்க வேண்டும்.

தமிழகத்தில் நிலவிவந்த மருத்துவமுறையை டேனிஸ் மிஷனரியாக தரங்கம்பாடி வந்த சீகன் பால்கு குறிப்பின்படி அறியமுடிகிறது.

“மருத்துவப் பயிற்சியில் சுதேசிகள் நல்ல முறையில் பயிற்சியுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களின் மற்ற நூல்களைவிட மருத்துவ நூல்களே சிறப்புத் தன்மையுடையனவாகவே இருந்தன. மருத்துவ நூல்களில் இடம் பெற்ற முக்கிய கருத்துக்கள் பயன்பாட்டு நிலையில் அமைந்திருந்தன. தாயின் வயிற்றில் உள்ள போதே மனிதர்களுக்கு நோய்கள் வரக்கூடும் என்றும், மற்ற அனைத்து வகை நோய்களும் இதன் வகையிலே அடங்கும் என நம்பினர். நோய்களைக் கண்டறிய மூன்று விதமான நடை முறைகளை அறிந்திருந்தனர். இதைப் பற்றிய தகவல்களை, பகுதி சாஸ்திரம் என்ற நூலில் எழுதியிருந்தனர். இதன்படி நாடித்துடிப்பு மணிக்கட்டு, கழுத்து, விரல் மூட்டு ஆகிய மூன்று இடங்களிலிருந்து கண்டறியப்பட்டது. பெண்களுக்கு இடது மணிக்கட்டிலிருந்தும், ஆண்களுக்கு வலது மணிக்கட்டிலிருந்தும் நாடித்துடிப்புகள் கண்டறியப்பட்டன. வாத நாடி தவளை மாதிரியும், பித்த நாடி கோழி மாதிரியும், மயில் மாதிரியும் துடிக்கின்றன...

... வாத நாடியும், பித்த நாடியும் ஒரே மாதிரி துடித்தால் நோயாளிக்குத் தொண்டைப்புண், இருமல், ஜலதோஷம் மற்றும் உடல் குடு இருப்பதாகக் கருதப்பட்டது. ஐரோப்பியர்களிடம் வழக்கில் இருந்த மாதிரியான சிறுநீர்ப் பரிசோதனையும், இவர்களிடம் வழக்கில் இருந்தது... .. பாத்திரத்திலுள்ள சிறுநீரில் வைக்கோலின் உதவியால் எண்ணெய்தெளிக்கும் போது எண்ணெய் மிதக்காவிட்டால் காப்பாற்ற முடியாது எனவும் கருதப்பட்டது.”

(C.S. Mohanavelu, German Tamilology : p.124)

இம்மாதிரியான சீகன் பால்குவின் குறிப்புகள் தமிழர்களிடம் இருந்த மரபு சார்ந்த மருத்துவத் தொழில் நுட்பத்தையும், அவர்கள் ஓலைச் சுவடிகளில் மருத்துவக் குறிப்புகளை நூலாக்கம் செய்துள்ளனர் என்பதையும் உறுதி செய்கின்றன.

சீகன் பால்கு தரங்கம்பாடியில் தாம் நிறுவிய பள்ளியில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். “தமிழ்ப் பள்ளியின் மூத்த மாணவர்களுக்கு நாள் தோறும் ஒரு மணி நேரமாவது மருத்துவம் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு திங்கட்கிழமையும் ஏதாவது ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்று மாணவர்களுடன் மூலிகைகளை அவர்கள் அடையாளம் காண உதவுவதுடன், மருந்து தயாரிக்கும் முறையை கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். அத்துடன் மூலிகை மாதிரிகளைக் கொண்டு வந்து அவற்றைத் தனி அறையில் வைக்க வேண்டும். நீண்ட தொலைவிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட மூலிகைகளையும், அதே அறையில் சேமித்து வைப்பதுடன், மாணவர்கள் அவற்றை அறிந்து கொள்ளும்படி உற்சாகப் படுத்த வேண்டும். இறுதியாக, கிடைக்கக்கூடிய அனைத்துத் தமிழ்ச் சுவடிகளையும் சேகரித்து, அவற்றைப் படிக்க வேண்டும்.” (Daniel Jeyaraj, 2006. Bartholomaeus Ziegenbalg - The Father of Modern Protestant Mission).

இதன் மூலம் பள்ளியில் பயின்ற மாணவருக்கு நமது பாரம்பரிய மருத்துவ முறையும் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டது என்பது அறிய முடிகின்றது. இத்துடன் 27 ஜூன் 1712-இல் ரோமன் கத்தோலிக்கர் ஒருவரை மருத்துவராக நியமித்தார்.

இதனால் தரங்கம்பாடி பள்ளியில் அவர் தமிழ் மருத்துவம் வளர, அவர் செய்த பணிகளை நினைத்துப் பார்க்கும் போது அவர் பெருமை சொல்லாமல் விளங்குகிறது. இதனை நோக்கும் போது மரபுசார் தமிழ் மருத்துவத் தொழில் நுட்பம் எவ்வளவு தூரம் சிறப்பாக இருந்துள்ளது என்பதையும் மற்றும் தமிழர்கள் ஓலைச்சுவடிகளில் மருத்துவக் குறிப்புகளை நூலாக்கம் செய்

துள்ளனர் என்பதையும் உறுதி செய்ய முடிகிறது. (தமிழில் அறிவியல் இதழ்கள் : பக். - 34)

வாகடச்சுவடி என்னும் சுவடி நூலை ஆலப்பன் என்ற தமிழரின் துணையுடன் படித்து, முழுவதுமாகப் புரிந்து கொண்டார். இந்நூல் 120 பகுதிகளைக் கொண்டது. அவைகளில் நோய்க்கான காரணம், உடல்கூறு, உடல் இயக்கம், நோய்க் குறியியல், குணப்பாடு, நச்சு மருந்து, நச்சுக்கான மாற்று மருந்து ஆகியவைகள் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன. இந்நூலைச் சீகன் பால்கு விலைக்கு வாங்கி தரங்கையிலிருந்து டென்மார்க்கிற்கு அனுப்பினார். இந்த ஓலைச்சுவடி ஜெர்மனி மிஷனரி தலைநகரான ஹாலோ நகரத்திற்கு 1780-இல் வந்தடைந்தது.

இதுபோல சீகன் பால்கு “உடல்கூறு வண்ணம்” எனும் நூலை வாங்கி ஹாலோவிற்கு அனுப்பினார். இந்நூல் மனிதன் கடைத்தேறுவதைப் பற்றிக் கூறுகிறது. தமிழ் மருத்துவர்களால் கூடச் சரியாக புரிந்து கொள்ள முடியாத “தத்துவ விளக்கம்” என்ற நூலும் இவரால் ஹாலோ நகருக்கு அனுப்பப்பட்டது. இந்த இரண்டு நூல்களும் தற்பொழுது “Franckesche Stiftungen” எனும் ஆவண நூலகத்தில் காணக்கிடைக்கின்றன. (European and Tamil Encounters in Modern Science : Page - 542)

அகஸ்தியர் இரண்டாயிரமும் - கிரண்லரும்: (J.E. Grundler)

1709 ஜூலை 20-ல் தரங்கம்பாடிக்கு வந்தடைந்த கிரண்லர் பாதிரியார் தமிழைக் கற்று மருத்துவச் சுவடிகளைப் படிக்க ஆர்வம் காட்டியதன் விளைவாகத் தரங்கம்பாடிக்கு அருகிலுள்ள பொறையாறுக்கு சென்று 1710-லிருந்து இரண்டு ஆண்டுகள் மருத்துவச்சுவடி நூல்களைப் படித்தார். அப்பொழுது தமிழர்களைப் போலவே, உணவு அருந்தி, உடை உடுத்தி, தமிழ் கலாச்சாரத்தை ஒட்டிய வாழ்க்கை நடத்தினார். இக்கால கட்டத்தில் தமிழ் மருத்துவர்கள் எப்படி மருத்துவம் புரிகின்றனர், எவ்வாறு நோயைக் கண்டுபிடிக்கின்றனர். மருத்துவம் அளிக்கின்றனர் என்பதை அறிந்து அகஸ்தியர் இரண்டாயிரம் எனும் சுவடி நூலைத் தமிழிலிருந்து ஜெர்மானிய மொழியில் மொழி பெயர்த்தார். இதன் பெயர் “தமிழ் மருத்துவர்” (Tamil Physician). 1711-இல் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட இந்நூலைக் கப்பல் மூலம் கோப்பன் ஹேகன் வழியாக ஹாலோ நகருக்கு 1712-இல் அனுப்பி வைத்தார். இத்துடன் மூலிகைச் செடியின் மாதிரிகளையும் அனுப்பி வைத்தார். இந்த நூலும் சீகன் பால்கு அனுப்பிய நூலைப் போலவே ஹாலோ நகரின் ஆவணக் காப்பகத்தில் உள்ளது. இந்நூலில் உள்ளூர் மக்கள்

எப்படி மருத்துவம் பெற்றுக் குணமடைகின்றனர் என்பதுடன் ஒரு பிராமணர் துணையுடன் தமிழ்ப் பள்ளிகளில் எப்படி மருத்துவம் கற்றுத் தரப் படுகிறது என்பதைக் குறித்தும் நூலின் முகவுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இவருடைய “தமிழ் மருத்துவர்” (Tamil Physician) நூல் இரண்டு பாகமாக உள்ளது. முதல் பாகத்தில் நோயாளியை எப்படி வரவேற்பதிலிருந்து, நோயாளி குணமாவாரா? அல்லது இறப்பாரா? என்பது வரை உள்ளது. இரண்டாம் பகுதியில் உடல் உறுப்புகளில் ஏற்படும் நோய்களும் அவற்றிற்கான மருந்துகளும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இத்துடன் முதல் பாகத்திலுள்ளது போல இரண்டாம் பாகத்திலும் மருத்துவ அகராதி இடம் பெற்றுள்ளது.

இவர் நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மருத்துவ முறைகள் அகஸ்தியர் இரண்டாயிரம் என்ற நூலில் குறிப்பிடப்பட்டவைகளாகவே உள்ளன. இவர் நூல் அக்காலகட்டத்தில் (1712) கோப்பன் ஹோமின் ஜெர்மானிய மருத்துவர்களால் படிக்கப்பட்டுக் கற்பிக்கப்பட்டது. கிரண்லர் இத்துடன் நில்லாது, சித்த மருந்துகளைக் குறித்து ஜெர்மனியில் உள்ள தன் நண்பர்களுக்கு அவ்வப்பொழுது தன் கடிதத்தின் மூலம் தெரிவித்தார். இதன்படி சித்த மருத்துவம் ஜெர்மானியர்களுக்கும் கிடைக்கும் வகையில் பணியாற்றியது கிரண்லரின் சிறப்பாகும்.

அகஸ்தியர் வைத்தியச் சுவடியும் தியோடர் லுட்விக் ஃபீடரிச் ஃபோலியும்

டேனிஷ் அறுவைச் சிகிச்சை மருத்துவராகத் தியோடர் லுட்விக் ஃபீடரிச் ஃபோலி தரங்கம்பாடியில் ராணுவ மருத்துவமனையில் 1777-இல் பணிபுரிந்தார். அப்பொழுது மருத்துவச் சுவடிகளை உள்ளூர் வாசிகள் துணையுடன் கற்றுக்கொண்டார். இதன் படி அகஸ்தியர் மருத்துவச் சுவடிகளைக் கற்றுக் கொண்டு பல கட்டுரைகளை 1795-லிருந்து 1801 வரை டேனிஷ் மொழியில் எழுதினார். ஆனால் அவைகள் அச்சாகவில்லை என்றாலும், அக்கட்டுரைகள், கோப்பன் ஹேகனில் அரிய ஓலைச்சுவடிகள் காப்பகத்தில் உள்ளன. இந்த மருத்துவ மொழிபெயர்ப்பில் ஃபோலி பாதரசத்தை அகஸ்தியர் சுவடியில் உள்ளபடி ஆவியாக்கி உறை படிவமாக்குவதைக் குறிப்பிடுகையில் ஜெர்மன், டேனிஷ் மருத்துவர்களுக்கு மருந்து தயாரிக்க மிகவும் உதவக்கூடும் என திட்டமிட்டு மொழி பெயர்த்ததாகக் கூறுகிறார். ஆனாலும் இப்பாதரச உறை படிவம் குறித்த கருத்தை ஐரோப்பிய மருத்துவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்றும் குறைபட்டுக் கொள்கிறார். எனினும் தரங்கைக்கு

மருந்து விற்பனை செய்ய வந்த இரண்டு தமிழ் மருத்துவர்களிடம் (அப்பா, மகன்) தமிழ் மூலிகை மருத்துவம் தயாரிக்கும் முறையைக் கேட்டறிந்து அவர்களுக்கு ஒரு பவுண்ட் சுத்திகரிக்கப்பட்ட பாதரசத்தை அளித்தார். இச் செய்தி குறிப்பிடப் பட வேண்டிய ஒன்றாகும். ஏனெனில் அக்கால கட்டத்தில் ஐரோப்பிய வணிகர்களால் பாதரசம் சைனாவிலிருந்து பெறப் பெற்று தமிழ் மருத்துவர்களுக்கு விற்பனை செய்யப்பட்டது.

**அகஸ்தியர் வைத்தியம் 500 -
ஓலைச் சுவடியும் ஓயிட்லா அன்சிலியும்**

ஓயிட்லா அன்சிலி உதவி மருத்துவராக இங்கிலீஷ் குடியிருப்பில் 1788ல் பணிபுரிந்த பிறகு கிழக்கிந்திய கம்பெனியில் முழு நேர அறுவை மருத்துவராக 1794-ல் சேர்ந்து, உள்நாட்டு தாவரங்களை அறிந்து கொள்ள விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார். இதன்படி உள்நூர் தாவரங்கள் மருத்துவ குணங்களைக் கொண்டது என்றும், இங்குள்ள மூலிகைகள் ஐரோப்பியர்களுக்கு ஆராய்ச்சி செய்ய அவ்வளவு எளிதானதல்ல என்று கூறும் அன்சிலி 20 ஆண்டுகள் கடை மருந்துகளைக் கண்டு கேட்டு, அறிந்து அவற்றை மேலை நாட்டினர் புரிந்து கொள்ளும் விதமாக ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார்.

அன்சிலி தமிழ் மருத்துவ நூலான அகஸ்தியர் வைத்தியம் 500-ஐக் கற்றுணர்ந்து ஹிந்துஸ்தான் மருந்துகளின் கையேட்டை 1813-இல் தயாரித்து மதராஸ் அரசின் உதவியுடன் வெளியிட்டார். இதில் ஜான் பீட்டர் ராட்லர் எனும் புகழ் பெற்ற தாவர இயல் நிபுணர் தனக்குச் செய்த உதவிகளைக் குறிப்பிட்டு, அவருக்கு அந்த நூலைக் காணிக்கை யாக்கினார்.

மருத்துவக் குணமுள்ள மூலிகைகளின் பெயர்களை 'டாக்டர் அன்சிலி' கூர்ந்து கற்று தெலுங்கர், முஸ்லீம் ஆகியோருக்கும் இம்மருந்துகள் பொது வாகவே உள்ளன என்று கூறினார். ஆனால் சில மருந்துகள் வேறுபட்டிருந்ததால் ஐரோப்பிய மருத்துவர்கள் கேள்வி எழுப்பினர். மதராஸில் முக்கிய தாவரங்கள் உள்ள தோட்டத்தின் பொறுப்பாளர் ராபர்ட் ரைட் அன்சிலியின் நூலில் படங்கள் இல்லாத குறையைச் சுட்டிக் காட்டினார். ஆனாலும் அன்சிலியின் நூல் இரண்டு பதிப்புகளைக் கண்டு இரண்டு பகுதிகளாக லண்டனில் 1826-இல் வெளியிடப்பட்டது.

அன்சிலி மருத்துவ நூல்களின் தமிழ் இலக்கணத்தை 1813-இல் பட்டியலிட்டார். இந்தப் பட்டியலில் வைத்தியர் வாகடம் முதல் அகஸ்தியர் வைத்தியம் 300 வரை பல நூல்கள் இருந்தன. இதில் "மருத்துவம் சமயத்துடன் பின்னிப்பிணைந்து,

கடவுளே எல்லாம் என்று கூறுவதால் தமிழ் மருத்துவம் வளராது ஒரு தேக்க நிலையை அடைந்தது" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

**மருத்துவர் இல்லாத ஊருக்கான மருத்துவ நூல்
பண்டிதர் ஏ.ஜா. உவேரிங் துரை (1860)**

திருவிதாங்கோடு சமஸ்தான மஹாராஜாவின் மருத்துவர் ஏ.ஜா. உவேரிங் துரை என்பவரால் எழுதப்பட்ட நூல். இது இங்கிலீஷ் வைத்திய முறையால் எழுதப்பட்ட சில கடை ஓளவுதங்களுடையவும் இந்திய தேசத்தில் சாதாரணமாய் உண்டாகும் சில பூண்டுகளுடையவும் பலன்களைப் பற்றிக் காட்டிய குறிப்புகள். இதற்கு ஆங்கிலத் தலைப்பாக "Remarks of the uses of some Bazaar Medicines and on a few of the common indigenous practice according to European Practice" என உள்ளது.

இதில் Plants என்பது பூண்டு என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அன்றைய நிலையில் மூலிகை அல்லாத செடிகளுக்கு இம்மொழிபெயர்ப்பு அமைந்திருக்கலாம். அதேபோல் இந்நூலின் ஆசிரியர் பெயர் Waring-உவேரிங் ஆகியுள்ளது. மேலும் முகவுரையின் கடைசியில் "செய்கிறதில் (இம்மருந்தை) அனுகூல மில்லாவிட்டாலும் யாதொரு கெடுதல் சம்பவிக்க மாட்டாது" என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலில் முகவுரையில், "வாக்கினேற்றரால் தாங்கலிருக்கும் அந்தந்த ஸ்தலங்களில் தகுந்த வைத்தியர்களில்லாமல் தங்களைச் சுற்றியிருக்கும் சனங்களுக்கு வியாதி உண்டானால் அதைத் தணிக்கிற தற்கும் சில சமயங்களில் ஒன்றாய் சுகமளிக்கிறதற்கு ஏற்ற வழிகளை இதனால் அவர்கள் அறிய வேண்டும் என்கிற நோக்காய் செய்யப்பட்டிருக்கிறது" என்று இந்நூலின் அவசியத்தையும் எழுதப்பட்ட காரணத்தையும் எடுத்துக் கூறுகிறது.

இதில் கடை மருந்துகள் ஓளவுதங்கள் என்று கூறப்பட்டிருப்பவை படிகாரம் அல்லது சீனக் காரம் கரியபோளம் (Aloes), வெள்ளைப் பாஷாணம் (Arsenic White), கூவிளம் என்னும் வில்வப்பழம் (Baelw Bilva Fruit), குடம் என்ற கற்பூரம் (Champhor), துரிசு (Sulphate of Copper), தண்ணீர் (Water), கோழிக் குஞ்சின் சாறு (Chicken Broth), ஆட்டிறைச்சியின் சாறு (Mutton Broth).

இந்நூல் According to English Practice என்று முகப்பு அட்டையில் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் அன்றைய காலகட்டத்தில் இம்மருத்துவம் எம்மாதிரி இருந்தது என்பதை கீழ்க்கண்ட மருத்துவ முறைகளையும் உரைநடையையும் கொண்டு அறியலாம்.

“விப்புருதி (Abscess) முதலாவது சுடுதண்ணீர் ஒற்றல் இடவும் மருந்து வலியுமிருக்கில் அட்டைகளை விடவும், பின்பு அதன் மேல் நவசாரத் தண்ணீரை அடிக்கடி விடவும், சீழ் கட்டத் துவங்கின உடன் அரிசி மாவின் போல்ட்டிசையாவது. அவித்த வெண்காயத்தின் போல்ட்டிசையாவது அவித்த வெங்காரத்தின் போல்ட்டிசையாவது வைத்துக் கட்டவும், விப்புருதியின் மேற்பக்கம் விரலை வைத்து அழுத்தும் போது சீழ் பிதுக்கி தளம்பிக் காணுகில் மிகுதியாய் முளைத்திருக்கும் பக்கத்தில் கருவியால் சீறி அரிசி மாவின் போல்ட்டிசை வைத்துக் கட்டவும்... தூக்கத்துக்கு விரோதமாய் வலி அதிக மிருக்கில் சொல்லியிருக்கிறது போல் அபினைக் கொடுக்கவும். நோயாளி அதிக பலவீனமாயிருக்கில் கோழிக் குஞ்சின் கஷாயம் அல்லது ஆட்டிணைச்சியின் கஷாயம் தினந்தோறும் கொடுத்து நல்ல சாப்பாடும் செய்விக்கிறதுமன்றி அப்போது வேப்பம் பட்டைக் கஷாயமாவது கிரியாத்துக் குடிநீராவது கொடுக்கவும்.”

கலைச்சொற்கள்

நூல் முழுவதும் ஒவ்வொரு மருந்திற்கும் தமிழின் தலைப்பிற்குப் பிறகு அடைப்புகளில் அதற்கான ஆங்கிலச் சொற்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

Sulphate of Iron	- அன்னபேதி
Sulpher	- கெந்தகம்
Toddy Poutice	- கள்ளப்போல்ட்டிஸ்
Borax	- வெங்காரம்
One Scruple	- இசுக்குருப்புகள்
Half a drachm	- 20 கிறேன் (grains), திரும் = 30 கிறேன்.

இந்நூலின் மூலம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் அலோபதி மருத்துவத்தின் முதலுதவி மருந்துகள் என்னவென்று அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. இதில் வெண்பாஷாணம் போன்ற சில மருந்துகளைத் தவிர மற்றவை வீட்டு உபயோகத்தில் உள்ள பொருட்களாக இருக்கின்றன (எ.கா. தண்ணீர்) என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது இன்றைய முன்னேற்றத் துடன் ஒத்துப் பார்க்கையில் மலைக்கும் மடுவுக்கும் உள்ள வேறுபாடாகத் தெரிய வருகிறது.

தமிழ் மருத்துவ ஓலைச்சுவடியை எப்படி ஐரோப்பியர்கள் கற்றுணர்ந்தனர்

17-ஆம் நூற்றாண்டில் அச்சு இயந்திரம் தமிழகத் திற்கு வரும் வரை மருத்துவ ஓலைச்சுவடிகள் செய்யுள் வடிவத்திலேயே இருந்தன. சில செய்யுள் சிறியதாகவும், சில நீண்டும் எழுதப்பட்டிருந்தன.

சித்த மருத்துவச்சுவடிகள் பெரும்பாலும் அந்தாதி யாப்பு வடிவத்திலேயே அமைந்திருந்தன. இச்சுவடியின் ஆசிரியர்கள் எந்த ஆண்டு, மாதம் நாட்களில் எழுதினார்கள் என்ற குறிப்புகள் அதில் இல்லை. மேலும் அச்செய்யுளைக் கொண்டு எந்தக் காலத்தில் எழுதியிருப்பார்கள் என்று கணிப்பதும், மிகவும் கடினம் ஆகும். இச்சுவடிகள் 200- 300 ஆண்டு களுக்கு மேல் கேடுறும் என்பதால் மறுமுறை இது பெயர்த்து பனை ஓலைகளில் எழுதப்படுவது வழக்கம்.

இவ் ஓலைச்சுவடிச் செய்யுளில் பெரும்பாலும் அக்கால கட்டத்தில் நடைமுறையில் இருந்த சமஸ்கிருத வார்த்தைகளே காணப்படுகின்றன. மேலும் அன்றாடப் பேச்சு வழக்கிலுள்ள சொற்கள். எ.கா. : அரைச்சு, குளுந்து, வெடிச்சு, வீங்க போன்றவைகள் காணப்படுகின்றன. இது போல இலக்கியத்தில் காணப்படும். எ.கா. தென்னெண்ணெய், தாமரை வழயம், போன்ற சொற்களும் சுவடிகளில் உள்ளன. மூலிகையின் பெயர்களும் உச்சரிப்புகள் மாறி திரிபலா (திரபலை), கரி கொனை (கரி கொன்றை) எனச் சில வார்த்தைகள் மாறியும் உள்ளன. எ.கா.: முடக்கொட்கை (முடக்கற்றான்), கொடிசப்பாலை (குடுசப்பாலை). இவைகள் வேண்டுமென்றே மாற்றப்பட்டதா என்பதற்கு விடையாக, இது அறிந்தோர்க்கு மட்டும், சுவடிப் பாடல்கள் பயன்பட வேண்டும் என்று எழுதப்பட்டதாக அறிய வருகிறது. இதன் காரணமாக ஐரோப்பியர்கள் இவைகளை எளிதில் அறிந்து நடைமுறைப்படுத்துவது கடினமாக இருந்தது. ஆகவே பல நேரங்களில் மேலை நாட்டினருக்கு மொழி பெயர்ப்பாளர்கள் தமிழ் மருத்துவத்தை அறியத் தேவைப்பட்டது.

இக்கடினமான சூழலில் மேலை நாட்டவர் தமிழ் மருத்துவத்தை அவர்கள் மொழியில் மொழி பெயர்க்க குறிப்பிட்ட நிலையில் சில சமயம் வார்த்தைக்கு வார்த்தை மொழிபெயர்த்தனர். சில சமயம் அச்செய்யுளின் சாரத்தைக் கொடுத்தனர். இன்னும் சில நேரங்களில் ஐரோப்பிய மருத்துவர்களுக்குத் தேவையற்றவைகளை ஒதுக்கி தேவையானவற்றை மட்டும் சுருக்கி எழுதினர். ஏனெனில் தமிழ் மருத்துவப்பாடல்களில் உள்ள உவமைகள், உருவக வழக்குகள் செறிவாக இருந்த காரணத்தாலும் செய்யுள் வடிவில் விளங்காததாக இருந்தமையாலும், தமிழ் மருத்துவச் சுவடி மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஐரோப்பியர்களுக்கு ஒரு சவாலாகவே இருந்தது.

புகைல் அமைந்தன்று கொல்லீலா?

பாவண்ணன்

இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக எனக்கு வரும் மின்னஞ்சல்களின் எண்ணிக்கை சிறுகச்சிறுகக் குறைந்து இப்போது ஒன்று அல்லது இரண்டு எனத் தேங்கிவிட்டது. அவை கூட நண்பர்களிடமிருந்து வந்தவையாக அல்லாமல் ஏதோ நிறுவனங்களிடமிருந்து வந்த நினைவூட்டு மடல்களாகவே பல சமயங்களில் இருக்கும். சில நாட்களில் ஒன்று கூட வந்திருக்காது. மின்சாரமில்லாத நேரத்தில் அறையைத் திறந்துபார்த்ததுபோல இருக்கும். புதிய மடல்கள் எதுவுமற்ற அஞ்சல் பெட்டியின் வெறுமை முகத்தில் அறையும். அக்கணம் கவியும் தனிமை யுணர்விலிருந்து விடுபடுவது அவ்வளவு எளிதல்ல.

எனக்குத் தனிமை ஒன்றும் புதிய விஷயமல்ல. காலம் காலமாக என்னைத் தொடர்ந்துவரும் தனிமையின் இறுக்கத்திலிருந்து தப்பிக்க, இளமையில் எனக்கொரு எண்ணம் உதித்தது. தனிமையை ஒரு குழந்தைபோல ஆக்கி, அதை மடியிலிட்டு கொஞ்சத் தொடங்கினேன். என்னை இறுக்க நினைத்த தனிமையை நானே விரும்பித் தழுவிக்கொண்டேன். திகைத்துப்போன தனிமை அன்றுமுதல் என்னுடன் தோழமையுடன் ஒட்டிக் கொண்டது. என் உளைச்சல்களிலிருந்து விடுபட்டெழு எழுத்தென்னும் நிழலடிக்கு என்னை அதுதான் மௌன மாக விரல்பற்றி அழைத்துவந்து சேர்த்தது. இலக்கியம் என்னும் திரையின் வழியாகக் காணக்கூடிய விரிந்த வானத்தையும் கடல்களையும் மலைகளையும் காடுகளையும் நதிகளையும் மனிதர்களையும் வாழ்க்கையையும் பார்க்க வைத்தது. ஒரு திருவிழாக் கூட்டத்தில் சுதந்திரமாகச் சுற்றித் திரியும் சிறுவனைப்போல என்னை அலையவைத்து மகிழ்ச்சியில் திளைக்க வைத்தது.

காலடியில் விழும் நிழலைப்போல தனிமை எனக்களித்த மகிழ்ச்சியின் அடித்தளத்தில் ஒட்டியிருக்கும் துயரத்தை நான் மட்டுமே அறிவேன். அந்தத் துயரத்தை வெல்வதற்காகவே மீண்டும் மீண்டும் தனிமையை நாடி ஒருகிறேன். அதன் இழைகளைப் பிரித்தெடுத்து எனக்குத் தேவையான மகிழ்ச்சியென்னும் ஆடையை விதவிதமாக நெய்துகொள்ள முயற்சி செய்கிறேன். மூச்சுமுட்ட நிற்க நேரும் ஒருசில கணங்களில் அந்தத் தனிமை நூறு கைகளுடனும் நூறு ஆயுதங்களோடும் விஸ்வரூபம் கொண்டு வழிமறித்து ஆர்ப்பரிப்பதைக் கண்டு திகைத்துவிடுகிறேன். ஒரு மோகினியென வழிகாட்டி அழைத்து வந்தவளே என்னை வீழ்த்திவிடக் கூடுமோ என்று குழம்புகிறேன்.

என்னுடைய மனக்குறையை உள்ளூர உணர்ந்து கொண்டவனைப்போல ஒருநாள் திடுமென என்னுடைய இளம்பருவத்துத் தோழன் பழனி ஒரு மின்னஞ்சலை அனுப்பியிருந்தான். அது ஓர் அதிசயமான நாள். அஞ்சல் கூட அல்ல. அது ஒரு படம் மட்டுமே. தன் கைப் பேசியின் வழியாக அவன் எடுத்த ஒரு பூசணிப்பூவின் படம். மார்கழி மாதம் தொடங்கிய நாள் அது. அழகாக மலர்ந்த அந்தப் பூவின் மஞ்சள் நிறத்தைப் பார்த்ததுமே என் மனமும் சட்டென்று மலர்ந்துவிட்டது. விசித்திரமான ஒரு துள்ளல். விலாப்புறத்தில் இறக்கைகள் முளைத்து வாணை நோக்கித் தாவிப் பறக்கத் துடிப்பதுபோல ஓர் எழுச்சி. மிக அற்புதமான பொற்கணம் அது. ஒவ்வொரு நாளத்திலும் புதுவேகத்துடன் ரத்தம் பாய்ந்து செல்லும் அதிர்வை ஒவ்வொரு கணமும் உணர்ந்தபடியே இருந்தேன். நான் விழுந்துவிடாமல் இருக்கும் வகையில் என்னைப் பற்றி மீட்டெடுத்த ஆதரவுக் கரமென

அப்புவை நினைத்துக்கொண்டேன். அக்கணத்தில் என் அறை அற்புதமான ஓர் உலகெனத் தோன்றியது. என் மேசை, கதவு, ஜன்னல் திரைச்சீலை, பூந்தொட்டி எல்லாமே அழகு பொருந்தியவையாக மாறிவிட்டன. அந்தப் பூவைக் கண்டதால் பொங்கிய ஆனந்தம் மனத்தில் சூழ்ந்திருந்த வெறுமையை எங்கோ விரட்டி விட்டது. அவனை உடனடியாக அழைத்து நன்றி சொல்லவேண்டும் எனத் தோன்றினாலும் நான் அவனை அழைக்கவில்லை. ஒரு பதில் மடல் மட்டும் அனுப்பியிருந்தேன்.

யாரோ அவன் மனத்தில் புகுந்து தூண்டிவிட்டது போல மறுநாளிலும் அவனிடமிருந்து வேறு சில பூக்களின் படங்கள் வந்தன. வெள்ளை, மஞ்சள், நீலம், சிவப்பு என வெவ்வேறு நிறங்களில் செம்பருத்திப்பூக்களின் படங்கள். அல்லிவட்டமும் புள்ளிவட்டமும் கூட துல்லியமாகத் தெரியும் வகையில் நேர்த்தியாக இருந்தன. காலை நேரத்தில் மின்னஞ்சல் பெட்டியைத் திறக்கும் தருணத்தை அந்தப் படங்கள் அற்புதமானவையாக மாற்றிவிட்ட அதிசயத்தை என்னால் உணரமுடிந்தது. அவனை அன்றும் நான் அழைக்கவில்லை. பதில் மட்டுமே விடுத்திருந்தேன்.

அடுத்த நாள் அவனிடமிருந்து பன்னீர் ரோஜாக்களின் படங்கள் வந்து சேர்ந்தன. அவற்றின் இதழ்களில் பனித்துளிகள் தேங்கி நிற்பதைப் பார்க்கப் பார்க்க மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. அன்றுதான் நான் அவனை அழைத்து தினம் வரும் பூக்களுக்காக முதன்முறையாக நன்றி சொன்னேன். அயல்நாட்டில் படிக்கும் மகனுடன் முகம்பார்த்தபடி தினமும் உரையாடும் வகையில் ஒரு புதிய கைப்பேசியை வாங்கியிருப்பதாகவும் அதில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் கேமிரா வழியாக மார்கழி நேரத்து அதிகாலை நடைப்பயிற்சியின்போது அப்படங்களை எடுத்ததாகச் சொன்னான். “உனக்கு படிக்கும்ன்னு திடீர்னு தோணிச்சிதா, அதுக்கப்புறம் யோசிக்கவே இல்ல, உடனே அனுப்பி வச்சிட்டன்” என்றான். என் காலை நேரத்தை உற்சாகமாக மாற்றும் அப்படங்களின் அற்புத ஆற்றலைக் குறிப்பிட்டு வெகுநேரம் பேசினேன்.

அதைத் தொடர்ந்து அவனிடமிருந்து ஒவ்வொரு நாளும் படங்கள் வரத் தொடங்கின. பூவரசம்பூ, மகிழம்பூ, ஊமத்தம்பூ, பரங்கிப்பூ, ரோஜாப்பூ, சாமந்திப்பூ, போகன் வில்லா என ஒரு பெரிய வரிசை. பசு, கன்று, எருமை, ஆடு, காகம், குயில், மைனா, புறா, அணில், சேவல் என மற்றொரு வரிசை. தும்பைச்செடி, தக்காளிச்செடி, முடக்கத்தான் கீரைக்கொடி, சூரியோதயம், பனை மரங்கள், பாளம்பாளமாக வெடித்துக் கிடக்கும் ஏரியின் தரை, சருகுகள், வாசல்களை அலங்கரித்திருக்கும்

வண்ணக்கோலங்கள் என பிறிதொரு வரிசை. எங்கோ இருக்கும் என் கிராமத்தை, வேலிகளை, செடிகளை, கொடிகளை, சாலைகளை, தெருக்களை அவை நினைவூட்டிப் பரவசத்தைப் படரவைத்தன.

ஒரு மாதத்துக்கும் மேல் தொடர்ச்சியாக வந்து கொண்டிருந்த படங்கள் தெம்பூட்டும் உற்சாக ஊற்று களாக இருந்தன. ஒவ்வொரு நாளும் மின்னஞ்சல் பெட்டியைத் திறக்கும்போது ஒருவித எதிர்பார்ப்பில் என் மூச்சுத் துடிப்பு அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. அவன் அனுப்பி வைத்திருக்கும் படம் கணினித்திரையில் விரிந்து படரும் கணத்தில் மனம் பூரித்துவிடும். சட்டென ஒரு சாரல் வீசியதுபோல உடலும் மனமும் குளிர்ந்துபோகும். பல கணங்கள் அப்படத்தை வைத்த கண்ணை எடுக்க முடியாமல் பார்த்தபடியே இருப்பேன். அதன் வழியாக ஊற்றெடுக்கும் எண்ணங்களை ஒருபக்கம் மனம் பின் தொடர்ந்தபடியே இருக்கும். மறுபக்கம் என் திசைரி வேலைகளில் மூழ்கத் தொடங்கிவிடுவேன். எக்கணமும் விரித்தெடுத்துப் பார்க்கும் வகையில் அப்படத்தை மூடாமல் சுருட்டி கணிப்பொறியில் விளிம்பிலேயே வைத்திருப்பேன். தேவைப்படும் கணத்தில் அதைத் தொடர்பால் போதும், உடனே அது மலர்ந்து விரிந்து விடும்.

இன்றும் ஒரு படம் வந்திருந்தது. ஒரே ஒரு துண்டு வெண்மேகம். வெட்டவெளியான நீல வானத்தில் வழி தெரியாத குழந்தைபோல எங்கோ போய்க்கொண்டே இருக்கும் மேகம். மனம் போன போக்கில் எதையோ பாடியபடி செல்வதுபோலத் தோன்றியது. எங்கும் ஒலிக்காத அந்த இசையை என் ஆழ்மனம் உள்வாங்கி ஒலித்த விதம் ஆச்சரியமாக இருந்தது. அதில் திளைக்கத் தொடங்கி உறைந்திருந்த நிலையில் தற்செயலாக மனத்தில் காளிதாசனின் பெயர் எழுந்தது. அதைத் தொடர்ந்து மேகசந்தோஷத்தின் கவிதை வரிகள் மிதக்கத் தொடங்கின. அந்த மேகம் யாரோ ஒருவருடைய தூதுச் செய்தியை எடுத்துச் செல்கிறது என நினைத்துக் கொள்வது மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. மீண்டும் மீண்டும் அந்த மேகத்தையே கண்விலக்காமல் பார்த்தபடி இருந்தேன். தூதுச் செய்தியை அது மனத்திலேயே எண்ணங்களாக ஏந்திச் செல்கிறதா அல்லது எழுதியளிக்கப்பட்ட மடலை தன் இதயத்தோடு ஒட்டி வைத்துக்கொண்டு பறந்து செல்கிறதா என்று கேட்கத் தோன்றியது. இப்படி ஒரு தனிமையில் கடந்துபோகும் துண்டு மேகத்தின் காட்சிதான் காளிதாசனுக்கு அக் காவியத்தை எழுதத் தூண்டிய ஊற்றாக இருக்கக்கூடும் என நினைத்துக்கொண்டேன்.

மாறிமாறி எழுந்த பரவசமான எண்ண அலைகள் ஓய்ந்த பொழுதில் அந்த மேகத்தை ஓர் இளைஞனாக,

இளம்பெண்ணாக, முதியவராக உருமாற்றி விதவிதமான கற்பனைகளில் மூழ்கி அசைபோடத் தொடங்கினேன். எதைத் தேடி நகர்கிறது இந்தப் பயணம்? ஞானத்தையா? அடைக்கலத்தையா? அனுபவத்தையா?

படத்தின் மீது பதிந்த பார்வையை எடுக்கவே முடியவில்லை. ஒருகணம் அதை இறகுவிரித்துப் பறந்து செல்லும் ஒரு பறவையாக உருவகிக்கத் தொடங்கினேன். கூட்டத்தைவிட்டு விலகிய பறவை என்ற சொல் எழுந்ததுமே 'குடம்பை தனித்தொழிய புன்பறந்தற்றே உடம்பொடு உயிரிடை நட்பு' என்னும் திருக்குறளின் வரிகள் நினைவில் விரிந்தன. எந்தக் கூட்டைவிட்டுச் செல்கிறது இந்த வெண்மேகப்பறவை? இன்னொரு கூடு அமையும் வரைக்கும் இப்படியே பறந்தலைந்தபடியே இருப்பதுதான் இதற்கு விதிக்கப்பட்ட வாழ்க்கையா? ஒருகணம் அம்மேகத்தோடு சேர்ந்து நானும் பறப்பது போல கற்பனை செய்துகொண்டேன். அது கடந்து செல்லும் தோப்புகளையும் நதிகளையும் நகரங்களையும் குன்றுகளையும் அதன் இறக்கையோடு ஒட்டியபடி நானும் கடந்துசென்றேன். புக்கில் அமைந்தின்று கொல்லோ உடம்பினுள் துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு என்னும் மற்றொரு குறளும் நினைவில் படரத் தொடங்கியபோது என் உற்சாகம் சட்டென வடியத் தொடங்கியது. அந்த மேகம் உற்சாகத்தில் நீந்தும் உல்லாசப் பறவையல்ல, வாழ இடம்தேடும் பறவை என்று தோன்றியதும் அதன்மீது ஒரு பரிவு சுரந்தது. அனைத்து எண்ணங்களும் விலகியோட, ஆதரவின்றி நின்றிருக்கும் அதன் தனிமை என்னைத் தாக்கியது. அது சுமந்துசெல்லும் துயரத்தையும் வலியையும் கூட என்னால் உணரமுடிந்தது. அந்தத் தனிமைப் புள்ளியை நான் தொட்டுவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் மனம் இத்தனை நூறு சொற்களை என்மீது குவிக்கிறதோ என்று தோன்றியது.

படத்திலிருந்து விழிகளை விலக்கவே முடிய வில்லை. அதன் பிசிறுகள் அடர்ந்த விளிம்புகள் ஆடை குலைந்து தடுமாறி நடந்துபோகும் பித்தனென அதைக் கருத வைத்தது. அதன் மொழி புரியவில்லை. அதன் சைகையும் புரியவில்லை. அது எதையோ சொல்கிறது. எதையோ முன்வைக்கிறது. அது எது என்னும் கேள்வி முகத்தில் அறைவதுபோல இருந்தது.

அதற்குப் பிறகு அந்தப் படத்தை என்னால் தொடர்ந்து பார்க்கமுடியவில்லை. மூடிவைத்துவிட்டு எழுந்தேன். ஆனாலும் என் முன்னால் விவ்வுருபம் கொண்டு அது மீண்டும் மீண்டும் நிற்பதுபோலவே இருந்தது. விலகிச் செல்லச் செல்ல இன்னும் நெருக்கம் கொண்டு வந்து நின்றது. என்னைத் தொட்டு இழுத்துச் செல்ல வந்ததைப்போல அருகில் நிற்பதை உணர

முடிந்தது. அந்தத் துயரம், வலி. முனகல், தவிப்பு அனைத்தும் என்னை வந்தடைந்தபடி இருந்தன.

அதன் தனிமையை யாருமே உணரப் போவதில்லை. ஆற்றங்கரையில் விரிப்பின் மீது கிடத்தப்பட்ட ஒரு குழந்தைபோல அது வானத்தைப் பார்த்தபடியே கிடக்கிறது. யாரும் நிமிர்ந்துகூடப் பார்க்காத வெட்ட வெளியில் பாதைகளே அற்ற திசையில் அது அப்படியே இருக்கவேண்டியதுதான். அழுதாலும் புரண்டாலும் தொட்டெடுக்க யாருமே இல்லாத கொடுமைமிக்க தனிமை. இரக்கமுடன் நெருங்கி நிற்க யாருமற்ற உலகம். முழுமையான தனிமை. திசைமுழுதும் பரவி விரிந்த வானத்தின் காலடியில் தன்னையே அர்ப்பணித்தபடி காத்திருக்கிறது அது. அல்லது சென்றுகொண்டே இருக்கிறது. எந்த விசை அதற்கு நம்பிக்கையூட்டுகிறதோ? இரக்கத்தின் ஈரம் என்று அதன்மீது படியுமோ?

ஒரு வேலையில் பொருத்திக்கொள்ள வேண்டிய நெருக்கடியில் நான் முதன்முதலாக வீட்டைவிட்டுக்கிளம்பி முப்பத்தைந்து ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. அந்த முதல் பயணத்தின் தூக்கமற்ற தனிமை சூழ்ந்த இரவை என்னால் ஒருபோதும் மறக்கமுடியாது. ஜன்னலுக்கு வெளியே தெரியும் வானத்தையே பார்த்தபடி விழித்திருந்தேன். கருமையிலிருந்து நீலம் வரைக்கும் அதன் நிறம் மாறும் ஒவ்வொரு கணமும் அதன் மீதே பார்வையைப் பதித்திருந்தேன். ஏதோ ஒரு கணத்தில் அதற்கும் எனக்குமிடையில் இசைவான வகையில் ஒரு நட்பு உருவாகிவிட்டது. எனக்கும் அதற்குமிடையில் நிகழ்ந்த நீண்ட உரையாடல் பொழுது கழிவதையே உணரவிடாமல் செய்துவிட்டது. உன்னை நோக்கியே வந்துகொண்டிருக்கிறேன் என அதனிடம் மனமார்ச் சொல்லத் தொடங்கிவிட்டேன். என்னைக் கைவிட்டுவிடாதே என்று உருக்கமுடன் கோரிக்கை வரிகளை முன்வைத்தபடி இருந்தது என் மனம். படிப்படியாக மனம் இளகத் தொடங்கிய தருணத்தில் பாரம் விலகி அமைதி பிறப்பதை உணர்ந்தேன். விடிந்த போது இன்னும் சூரியன் உதித்து வராத வானத்தில் ஒரு ஒற்றை மேகம் தவழ்ந்து செல்வதைப் பார்த்தேன். எவ்வளவு அழகான மேகம். எவ்வளவு அழகான தூய வெண்மை. ஒரு கணம் அது நான் நான் என மனம் கூவியது. ஓயாத பயணமே உன் வழி என அது என்னிடம் சொல்லாமல் சொல்வதை அறிந்துகொண்டேன். எனக்கான ஞானத்தை, வழியை அக்கணம் வழங்கிய தாகவே உணர்ந்தபோது மனம் சிலிர்த்தடங்கியது.

அறையை விட்டு வேகமாக வெளியேறி, எங்கள் அலுவலகத்துக்கு அருகிலிருந்த பேருந்து நிறுத்தத்துக்கு வந்து அங்கிருந்த இருக்கையில் அமர்ந்துகொண்டேன். எங்கெங்கும் மனிதர்கள். வாகனங்கள். இரைச்சல்கள்.

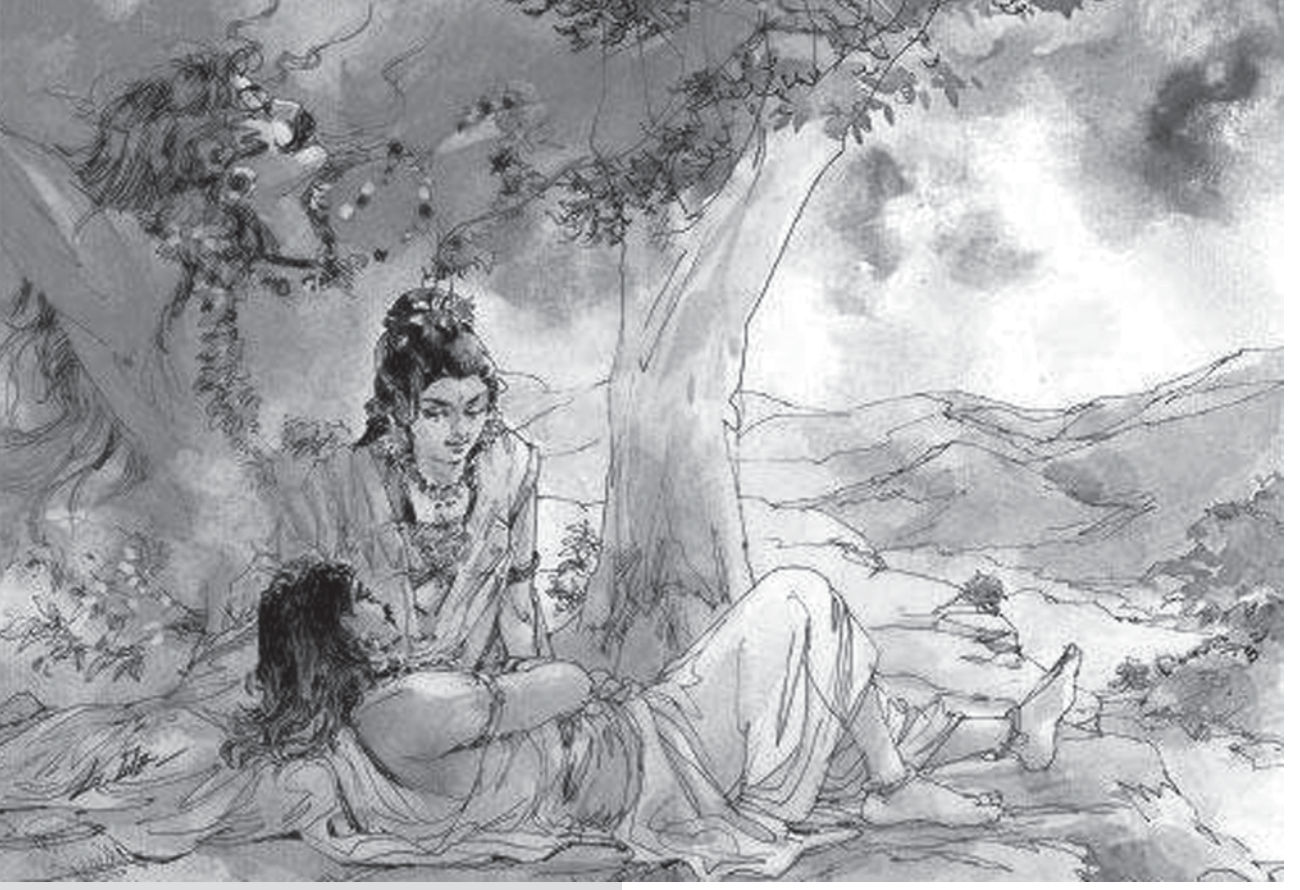
பத்துப் பதினைந்து நிமிடங்கள் சுற்றிச்சுற்றி வேடிக்கை பார்த்தபடியே பொழுதை ஓட்டினேன். ஒரு கணம் சற்றே ஆறுதலாக இருந்தது. எல்லாமே சிறிது நேரம் தான். உண்மையில் அந்த இரைச்சல்களில் மனம் பதியவே இல்லை என்பதை தாமதமாகவே உணர்ந்தேன். பெருங்கூட்டத்திலும் தனியன் நீ என்று யாரோ சொல்வதுபோல இருந்தது. விலகியோடிய பாசி மெல்ல மெல்லப் பரவி குளம்முழுதும் விரிவதுபோல தனிமையின் சித்திரம் மறுபடியும் கண்முன்னால் விரிந்தது.

அந்த மேகத்தின் வெண்மையை என் அகக் கண்களால் துல்லியமாகப் பார்க்க முடிந்தது. என்னையே உருக்கி வார்த்ததுபோல இருந்தது அதன் கோலம். மெதுவாக நடந்து அலுவலகத்துக்குத் திரும்பி கணிப்பொறியைத் தொட்டேன். சட்டென திரை விழித்தெழுந்து படத்தை ஒளிரவைத்தது. ஒரு கணம் கண்ணாடியின் முன்னால் நின்று என்னை நானே பார்த்துக்கொள்வதுபோல இருந்தது.

பரபரப்பினால் நேரக்கூடுவது ஒன்றுமில்லை என்பதை மனம் உணர்ந்தே இருந்தது. அங்கிருந்து தப்பி ஓடுவதன் மூலம் எந்தப் பிரச்சினையும் முடிவுறப் போவதில்லை. எங்கு ஓடி நின்றாலும் அது என்னை விடப்போவதில்லை. என்ன செய்வது என்னும் கேள்வியோடு மீண்டும் மேகத்தின் மீதே பார்வையைப் படரவிட்டேன். சட்டென்று ஒரு திட்டம் தோன்றியது. படத்தை மறுபடியும் திரைவிளிம்புக்குத் தள்ளிவிட்டு வெண்திரையில் ஒவ்வொரு எழுத்தாக தட்டச்சு செய்யத் தொடங்கினேன். எழுத்தே எனக்கு விதிக்கப்பட்ட வழி. அதுவன்றி நான் நடந்து செல்ல வேறு வழியில்லை. கரிய எழுத்துகள் வெண்திரையில் கூடியிணைந்து சொற்கூட்டம் பெருகியது. மனம் உருகி அருவியெனப் பொங்கிய சொற்களணைத்தும் திரைக்குள் ஓடிப் பாய்ந்தபடி இருந்தது. எனக்குள் இவ்வளவு சொற்களா என்று திகைப்பாக இருந்தது.

எழுதி முடித்த பின்னரே மெல்ல மெல்ல மனம் அமைதி நிலைக்குத் திரும்பியது. தனிமையின் சாபத்தை தனிமையின் வரத்தால் கடந்து மறுகரைக்கு எப்படியோ வந்து சேர்ந்துவிட்டேன். களைப்பும் பரவசமும் இணைந்த மனநிலையில் மேகத்தை அனுப்பிய பழனியை நினைத்துக்கொண்டேன்.

நான் இருக்கிறேன். இந்த வாழ்க்கைக்கு அது போதும். என்னுடன் மோதும் தனிமையும் வேதனையும் ஒருவகையில் என்னைக் கலைத்து விளையாடும் கருணைத்தெய்வங்கள். அடித்தும் அணைத்தும் என்னை ஏந்திக்கொள்ளும் அத்தெய்வங்களின் காலடியில் ஒரு மேகமென நான் தவழ்ந்தபடி இருப்பேன்.

நல்லை அல்லை நெடுவெண்ணிலவே!

ஆ.கார்த்திகேயன்

களவொழுக்கம் குறித்த இரு பிராகிருதப் பாடல் களும் இரு சங்க இலக்கியப் பாடல்களும் இக் கட்டுரையில் ஒப்பிடப்படுகின்றன. முதலில் பிராகிருதப் பாடல்: 'அறுவடைக்குத் தயாராகவிருக்கிற நெல் வயலில் தலைகுனித்தவாறு அழாதே! அரிதாரம் பூசிய முகத்துடன் கூடிய நடிகர்களைப் போல சணல் தோட்டம் உள்ளது' (வஜ்ஜாலக்கம், 473). இப்பாடல் வஜ்ஜாலக்கம் என்ற நூலில் அசதி என்ற அதிகாரத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. சதி என்ற சொல் கற்புடைய மகளிரைக் குறிக்கும். 'அசதி' என்ற சொல் கற்பில்லாத (unchaste) பரத்தையைக் குறிக்கும். வரைவில் மகளிர் என்ற சொல்லையும் அசதி என்ற சொல்லோடு ஒப்பிடலாம். வள்ளவர் குறிப்பிடும் பொருட் பெண்டிர் என்ற சொல் 'வேசிய' என்ற வடசொல்லோடு ஒத்தது. ஒரு பெண் நெல்வயலைச் சாக்காக வைத்துத் தினமும்

தன் காதலனைச் சென்று களவின்பம் அடைந்து வந்தாள். நெல்வயல் அறுவடைக்குத் தயாராகி விட்டது. அறுவடை முடிந்தவுடன் வயலுக்குச் செல்ல முடியாது. சென்றாலும் மறைந்து ஒழுக முடியாது. இதனை எண்ணிஎண்ணிக் கலக்கமுற்றாள்; கண்ணீர் விட்டு அழுதாள். இதனைக் கண்ணுற்ற அப்பெண்ணுக்கு நெருக்கமான ஒருவர், ஓ! மகளே அழ வேண்டாம். நெல் வயலை அறுவடை செய்தால் என்ன கெட்டுவிட்டது? நன்றாக வளர்ந்த சணல் தோட்டம் உள்ளது. களவுக் கூட்டத்திற்கு அவ்விடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சமாதானம் கூறுகிறார். சணல் தோட்டம் அரிதாரம் பூசிய நடிசர்களைப் போல வனப்பாகவுள்ளது என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

இன்னொரு பிராகிருதப் பாடல் (அப்பிரம்சா) நிலவை வெறுத்து அதனைக் குறை கூறுவதாக உள்ளது. நிலவின் துன்பத்தைக் கண்டு பெண் மகிழ்ச்சி அடைவதாகப் புணையப்பட்டுள்ளது. இப்பாடலும் பரத்தையின் (அசதி) கூற்றாக அமைந்துள்ளது.

சந்திரகிரகணத்தைக் கண்டவுடன் பரத்தையர் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். வெட்கத்தை விட்டு கொல்லென்று சிரித்தனர், ஓ, ராகு! நிலவை விழுங்கி விடு. பிரியமானவர்களைக் கூடமுடியாமல் பிரிந்து வாழ்வதற்கு அதுவே காரணமாகவுள்ளது! என்றும் கூறினாள்.

நிலவு பகல் போலக் காய்ந்தால் பரத்தையர் தாம் விரும்பிய ஆடவரைச் சந்தித்து இன்பமுற இயலாது. சந்திர கிரகணத்தன்று நிலவை இராகு விழுங்குகிறது. அதனால் ஒளி மாய்ந்து இருள் தோன்றுகிறது. இருளில் எண்ணம் போல ஆடவரைச் சேர்ந்து உள்ளம் களிப்புற இயலும். இதுதான் கிரகணத்தைக் கண்டு மகிழ்ச்சி யடையக் காரணம் பகைவனுக்குப் பகைவன் நமக்கு நண்பன் என்பது போல நிலவுக்குப் பகைவனான இராகு பரத்தையர்க்கு நண்பனாகி விடுகிறான். இந்தப் பாடலில் இராகு சந்திரனை விழுங்குகிற தொன்மம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பாடல் இராகுவை நோக்கிப் பேசுவதாக அமைந்துள்ளது. பரத்தையரின் களவொழுக்கம் பகல் வேளையிலும் இரவு நேரத்திலும் நிகழும் என்பதை இரு பிராகிருதப் பாடல்களிலிருந்து உணர்ந்து கொள்ளலாம், பரத்தமை ஒழுக்கத்திற்கு உலகில் அனுமதி இல்லை. அதனால் அவர்கள் மறைந்தொழுக வேண்டிய நிலை என்பதனையும் உணரலாம்.

இனி குறுந்தொகையில் வரும் ஒரு பாடல் (375)

அம்ம வாழி தோழி இன்றவர்
வாரா ராயினோ நன்றே சாரல்
சிறுதினை விளைந்த வியன்கண் இரும்புனத்து
இரவரி வாரின் தொண்டகச் சிறுபறை
பானாள் யாமத்தும் கறங்கும்
யாமம் காவலர் அவியன் மாறே

மலைச்சாரலில் தினை விளைந்த வயலில் அறுவடை நடைபெறுகிறது, அதனால் பகற்பொழுதில் தலைவனைச் சந்திப்பது சாத்தியமில்லை. இரவுப் பொழுதில் சந்திக்கலாம். ஆனால் அறுவடை பகற்பொழுதையும் கடந்து இரவு நேரத்திலும் தொடர்கிறது. அச்சமயம் (விலங்குகளை விரட்டுவதற்காக) தொண்டகம் என்னும் சிறுபறையை அடித்து ஒலியெழுப்புகிறார்கள். இரவில் காவலர்களும் கண்விழித்துக் கொண்டுள்ளனர். இத்தகைய சூழலில் தலைவன் இன்று வரவிட்டாலும் நல்லதுதான். இப்பாடல் தோழி கூற்றாக அமைந்துள்ளது. பகல் நேரத்திலும் இரவு நேரத்திலும் தலைவனும் தலைவியும் சேருவதற்கு வாய்ப்பில்லை என்று கருதித் தோழி களவுக் கூட்டத்தைத் தவிர்க்கிறாள். இரவரிவார்-இரவில் அறுவடை செய்வோர், யாமம்-இரவுப் பொழுது, நள்ளிரவு. கறங்கும்-ஒலிக்கும்.

இன்னொரு நற்றிணைப் பாடலின் கருத்தையும் பார்ப்போம். தலைவி மலர்ந்த வேங்கை மரநிழலில் தலைவனோடு ஒன்றாக இருந்தாள். கதிர் தின்ன வந்த கிளிகளை இருவரும் ஓட்டினர். அருவியில் குளித்துச் சந்தனம் பூசி மகிழ்ந்தனர். தினைப்புனம் முற்றி விளைந்தது. வேட்டுவர் அதனை அறுவடை செய்து விடுவர். எனவே புனங்காவலைச் சொல்லி வெளியே வரமுடியாது. தலைவனைச் சந்திக்க முடியாது (நற்றிணை 259, தமிழ்க்காதல், ப.54). முற்றிய தினை களவொழுக்கத்திற்கு முதல் இடையூறாகும். இதனால் பகல் நேரத்தில் சந்திப்பதும் புணர்ச்சியும் இல்லை யாகும். பின்னர் தலைவன் இரவு நேரத்தில் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்க என்று வேண்டுவான். இரவுக் களவுக் கூட்டத்திற்கும் தொல்லைகள் உண்டு என்று சொன்னோம் அல்லவா? அதற்கு இன்னொரு எடுத்துக் காட்டுப் பாடல் (குறுந். 47).

கருங்கால் வேங்கை வீயுகு துறுகல்
இரும்புலிக் குருளையின் தோன்றும் காட்டிடை
எல்லி வருநர் களவிற்கு
நல்லை அல்லை நெடுவெண் ணிலவே

வேங்கை-வேங்கை மரம், வீ-மலர்கள், உகு-
உதிர்த்தல், துறுசல்-நெருங்கிய கல், குருளை-குட்டி,
எல்லி-இரவு நேரம், நல்லை-நல்லது, அல்லை-அல்ல.

சரிய கால்களையுடைய வேங்கை மரத்தினுடைய
மலர்கள் நெருங்கிய கற்கள் மீது உதிர்த்துள்ளன.
அக்காட்சி புலிக்குட்டி படுத்திருப்பதைப் போல தோற்ற
மளிக்கிறது. புலி என்று நினைக்கும்போதே நெஞ்சில்
அச்சமும் தோன்றுமன்றோ? அத்தகைய காட்சி
கொண்ட காட்டு வழியில் தலைவன் தலைவியைச்
சந்திக்க வருகின்றான். நிலவொளியும் பகல்போன்று
காய்கிறது. இதனால் தலைவன் தலைவியின் கள
வொழுக்கத்திற்கு இடையூறு ஏற்படுகின்றது. தோழி
இந்நிலையில் நிலவைப் பார்த்து நீ நல்லது இல்லை
என்று கூறுகிறாள். கற்புக் காலத்தில் இன்பம் தரும்
நிலவே களவிற்கு மட்டும் நல்லை அல்லை என்று தோழி
கூறுகிறாள்.

இப்பாடல்களை எழுதிய புலவர்களின் பெயர்கள்
தெரியவில்லை. நெடுவெண்ணிலவே என்ற அழகிய
தொடர் அப்பாடலை எழுதிய புலவருக்குப் பெயராக
அமைந்து நெடுவெண்ணிலவினார் ஆயிற்று. பிராகிருதப்

பாடல்கள் பரத்தையரின் களவொழுக்கம் குறித்துப்
பேசுகின்றன. தமிழ்ப் பாடல்கள் களவொழுக்கத்தில்
ஈடுபடும் தலைவன்/தலைவி குறித்துப் பேசுகின்றன.
நெல் அறுவடையும், திணை அறுவடையும் பகலின்கண்
காதலர் கூட்டத்திற்குத் தடைகளாகவுள்ளன. அவ்வாறே
நிலவொளி இரவுக் காலத்தில் காதலர் சேர்ந்தொழுகத்
தடையாக உள்ளது. இரு மரபுகளும் இரவும் பகலும்
களவுக் கூட்டங்கள் நடைபெற்றதைக் குறிக்கின்றன.
களவொழுக்கம் தூயது, கள்ளவொழுக்கம் தீயது. களவுக்
காதலர் மன மாசற்றவர், மணந்துகொள்ளும் உள்ளத்தினர்.
வெளிப்பட்ட பின்னும் வாழ்பவர். கள்ளக் காதலர்
தம்முள் அன்பற்றவர், மணம் என நினையா வஞ்சகர்,
வெளிப்படின மாய்வர் அல்லது மாய்க்கப்படுவர் என்று
வ.சுப.மாணிக்கம் குறிப்பிடுவார். பேராசிரியரின் கூற்றைக்
கொண்டு பிராகிருதக் காதலரின் ஒழுக்கத்தையும் தமிழ்க்
காதலர்களின் ஒழுக்கத்தையும் வேறுபடுத்திக் காணலாம்.
இருப்பினும் தொல்காப்பியரின் சூத்திரம்,

குறிஎனப் படுவது இரவினும் பகலினும்
அறியக் கிளந்த ஆற்றது என்ப (களவியல், 128)

என்பது இரு மரபுகளுக்கும் பொதுவாகவே உள்ளது.

1. When they saw the eclipse of the moon, unchaste women
felt immensely elated (laughed without any restriction)
and said, O, Rahu! do swallow up the moon, who is
responsible for our separation from our desired person.

கோவை கொங்கு நாடு கலை அறிவியல் கல்லூரி நூலகம் மற்றும் தகவல் மையம் சார்பில் நூலக வளங்களைப்
பயன்படுத்துவது குறித்து 24-07-2017 முதல் 16-08-2017 வரை பயிற்சி பட்டறை நடைபெற்றது.
முனைவர் திருமதி சி.ஏ.வாசுகி செயலர் மற்றும் இயக்குநர் அவர்கள் தலைமையில்
டாக்டர் வி.பாலசுப்பிரமணியம் முதல்வர் பொறுப்பு அவர்கள் பயிற்சியைத் துவக்கி வைக்க
டாக்டர் ஆர்.செந்தில்குமார் நூலகர் அவர்கள் பயிற்சி நடத்தினார்.

மதுரைப் புத்தகத் திருவிழாவில் காவ்யா வின்

பத்து நூல்கள் வெளியீட்டு விழா

நாள்: 10.09.2017 ஞாயிறு பிற்பகல் 4.00 மணிக்கு
இடம்: தமுக்கம் மைதானம், மதுரை

குலைமை

பேரா. முனைவர் **காவ்யா சண்முகசுந்தரம்**

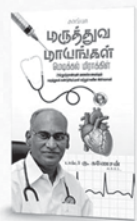
நூல்களை வெளியிடுபவர்

முதுமுனைவர் **இரா. இளங்குமரனார்**

சிறப்புரை

மருத்துவர் **அன்புமணி இராமதாசு**

கடை
எண்
95

10 நூல்களின்
மொத்த விலை
ரூ. 2900/-
சலுகை விலை
ரூ. 2000/-

16, இரண்டாம் குறுக்குத் தெரு, டிரஸ்ட்புரம், கோடம்பாக்கம், சென்னை - 600 024

பேசு : 044 - 23726882 , 9840480232

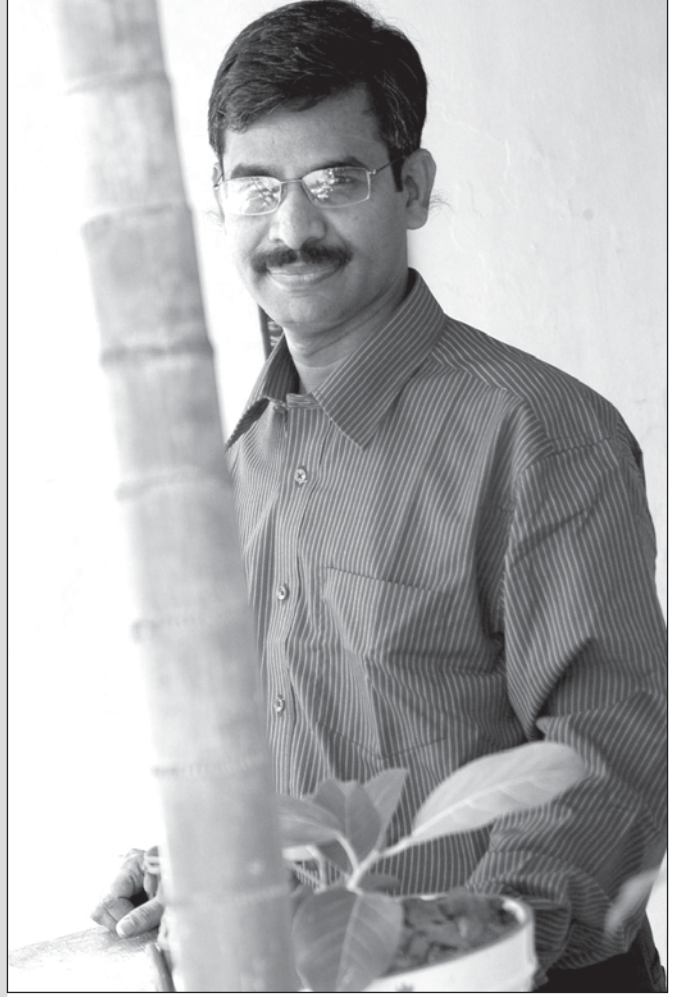
மின்னஞ்சல் : kaavyabooks@gmail.com

இணையம் : www.kaavyaa.com

அறச்சீற்றத்துடன் சிறுமைகண்டு பொங்குகிற இறையன்புவின் சிறுகதைகள்

ந.முருகேசபாண்டியன்

எழுபதுகளின் நடுவில் கணையாழி, தீபம், அஃக், கசடதபற போன்ற இலக்கியப் பத்திரிகைகளை வாசித்த போது, என்னைச் சிறுபத்திரிகைக்காரனாக நினைத்துக் கொண்டது, இப்பவும் எனக்கு நினைவில் உள்ளது. அன்றைய காலகட்டத்தில் வெகுஜனப் பத்திரிகைகளில் பிரசுரமான படைப்புகளை வணிக எழுத்து எனப் புறக்கணிக்கும் போக்கு, நிலவியது. ஜெயகாந்தன், லா.சுரா., தி.ஜானகிராமன் போன்ற இலக்கிய ஆளுமைகளின் எழுத்துகள், ஆனந்த விகடன், குமுதம் போன்ற வணிகப் பத்திரிகைகளில் வெளியானது, முரணாகத் தோன்றியது. எந்தவொரு அச்ச ஊடகத்திலும் பிரசுரமானாலும் அந்தப் படைப்பின் இலக்கியத் தரம்தான் முக்கியம் என்பது பின்னர் புலப்பட்டது. ஏற்கனவே பிரபலமானவர்களின் படைப்புகளைப் பிரசுரிப்பது,

பத்திரிகைகள் பின்பற்றும் ஒருவகையான வணிகத் தந்திரம். என்றாலும் எவை பயன்பாட்டிற்குரியன எனக் கண்டறிந்து சந்தைப்படுத்துவதில் உன்னதமான படைப்புகள் இடம்பெறும்போது, மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. ஒரு படைப்பு எதில் பிரசுரமாகியுள்ளது என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், தரத்தின் அடிப்படையில் மதிப்பிட வேண்டியது அவசியம். இந்நிலையில் வெகுஜன ஊடகங்களில் பிரபலமாகியுள்ள நண்பர் வெ. இறையன்புவின் சிறுகதைகளை எந்தவகையில் அணுகுவது என்ற கேள்வி தோன்றுகிறது. இறையன்பு பொதுவாகத் தனது விரலிடுக்குகளில் சிக்கியுள்ள அனுபவங்களை ஒப்பனை எதுவுமின்றிப் புனைகதைகளாக்கியுள்ளார். நடுத்தர வர்க்கத்துப் பின்புலத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள பெரும் பாலான கதைகள், வாழ்வின் அர்த்தங்களைத் தேடுகின்றன. இறையன்பு அவ்வப்போது எழுதிய சிறுகதைகள் அரிதாரம் (2005), அழகோ அழகு (2009), நரிப்பல் (2009), பூனாத்தி (2012), நின்னினும் நல்லன் (2014) என ஐந்து தொகுப்புகளாக வெளியாகியுள்ளன. அவை மனிதர்கள், எத்தகைய நெருக்கடிகள், சிக்கல்களை எதிர்கொண்டாலும், எங்கும் கசப்பும் துயரமும் பொங்கி வழிந்தாலும், மேன்மையான அம்சத்திற்கு முக்கியத்துவம் தருவதைச் சித்திரித்துள்ளன.

இறையன்பு, முன்னேறத் துடிக்கும் இளைய தலை முறையினரின் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக விளங்குகிறார். படிப்பது சுகமே எனச் சொல்கிற இறையன்புவிற்குத் தமிழ்ச் சமூகத்திடம் பகிர்ந்துகொள்வதற்கு நிரம்ப விஷயங்கள் உள்ளன. இலக்கியத்தில் மேலாண்மை, போர்த் தொழில் பழகு, பத்தாயிரம் மைல் பயணம், வையத் தலைமை கொள் போன்ற புத்தகங்களின் வாயிலாக முடிவற்ற பேச்சுகளை உருவாக்குகிற இறையன்பு, பன்முக ஆளுமையாளர்; சுய சிந்தனை யாளர்; ஆட்சியாளர். அவருடைய எழுத்துகள், எங்கோ ஒரு மூலையில் இருக்கிற இளைஞரிடமும் அழுத்தமான நம்பிக்கையையும், செல்ல வேண்டிய திசைவழியையும் புலப்படுத்துகின்றன. ஆழமான வாசிப்பும், அறிவாற்றலும் மிக்க சொல்லாடல்களின் வழியாகப் பேசுகிற இறையன்பு கவிதை, சிறுகதை, நாவல் எனப் படைப்புரீதியில் எழுதியுள்ளவை குறிப்பிடத்தக்கன.

கடந்த பன்னிராண்டுகளுக்கும் கூடுதலாகத் தொடர்ந்து சிறுகதைகள் எழுதி, அவற்றை ஐந்து தொகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ள இறையன்புவின் புனைகதைகள் எண்பதுக்கும் மேலிருக்கும். அவருடைய வாழ்க்கை அனுபவங்கள், தென்னை மரத்தின் வடுக்கள் எனப் புனைகதைகளின்மீது, ஆழமாகப் பதிந்துள்ளன. இறையன்புவின் புனைகதை வீச்சினை அறிந்துகொள்ள, அவருடைய கதைகள் முழுவதையும் வாசிக்க வேண்டியது அவசியம். நவீன உலகின் நெருக்கடியான சூழலில்

அவருடைய கதைகள் அனைத்தையும் தேடி வாசிப்பது, சராசரி வாசகரால் இயலாத விஷயம். காட்சி ஊடகங்கள், ஸ்மார்ட் போன்கள், இணையக் காட்சிகள் காரணமாக, புத்தக வாசிப்புப் பழக்கம், இன்று குறைந்து வருகிறது. இத்தகு சூழலில் இறையன்பு போன்ற சாதனையாளரின் படைப்புலகினை இளம் வாசகர்களிடம் அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. அவ்வகையில் என் வாசிப்பு அனுபவ அடிப்படையில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட எனக்குப் பிடித்தமான இறையன்புவின் பதினான்கு சிறுகதைகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தொகுப்பு நூலில் இடம் பெற்றுள்ள புனைகதைகள் வகைமாதிரியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளன. சங்க இலக்கியம் தொடங்கி, விரிந்திடும் தமிழ் மரபிலக்கியம் என்பது, தொகுப்பு நூல்களின் வழிப்பட்டது என்ற நிலையில், இத்தொகுப்பு நூலும் மரபினுள் அடங்குகிறது. இன்றைய கணினி யுகத்தில் இறையன்புவின் சிறுகதைகள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட புதிய பேக்கேஜில் வெளியாகின்றன என்றும் சொல்லலாம்.

தமிழில் சிறுகதை வடிவமும், கதை சொல்லலும் காலந்தோறும் பெரும் மாற்றங்களை எதிர்கொண்டிருக்கிறது. புனைவு மொழியின் அதிகபட்ச சாத்தியங்களுடன் எழுதப்பட்டுள்ள நவீனச் சிறுகதைகள், தனித்து விளங்குகின்றன. வாழ்க்கை அனுபவத்தை அப்படியே பதிவாக்குதல் என்ற செயல்பாட்டினுக்கு அப்பால், வாழ்வின் விநோதங்களையும் மனதின் இடுக்குகளையும் புதிய மொழியில் சொல்லுதல்மூலம், இன்றைய புனைகதைகள் வேறு ஒன்றாக உருமாறியுள்ளன. இத்தகு சூழலில் மரபான சூழலில் கதைசொல்லலுக்கு முக்கியத்துவம் தருகிற இறையன்புவின் புனைகதைகள், ஜெயகாந்தனின் பாணியிலானவை என்ற நாவலாசிரியர் எஸ்.ராமகிருஷ்ணனின் கூற்று, கவனத்திற்குரியது. நெகிழ்ச்சியான மொழியில் சம்பவங்களும் அவை ஏற்படுத்துகிற உணர்வுகளும் தான் முக்கியம் என்ற பின்புலத்தில் விரிகின்றன இறையன்புவின் புனைகதைகள்.

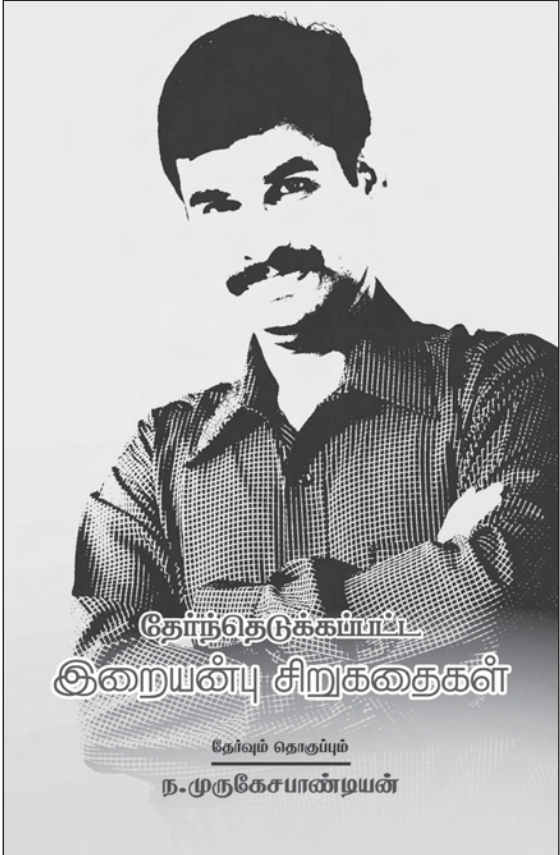
நினைவோ ஒரு பறவை என விரியும் நினைவோட்டத்தில் இறையன்புவின் பெரும்பாலான கதைகள், வாழ்வின் விழுமியங்களை முன்னிலைப்படுத்தி, வெளியெங்கும் அலைகின்றன. ஆணவம், அதிகாரம், வன்முறை போன்றன கட்டமைக்கிற வாழ்தல் முறையைப் படைப்புகளின் வழியாகத் தகர்த்து, மனித இருப்பின் உயர்வு குறித்து அக்கறைகொள்வது என்பது இறையன்புவிடம் இயற்கையாகவே இருக்கிறது. பண்டையத் தமிழிலக்கியத்தின் தொடர்ச்சியாக அறச்சிற்றமும், சிறுமை கண்டு பொங்குகிற மனதின் ஆவேசமும் அவருடைய புனைகதைகளின் வழியாக வெளிப்படுகின்றன.

பொதுவாகச் சோதனைரீதியான கதைசொல்லலில் இறையன்புவிற்ரு ஆர்வமும் அக்கறையும் இல்லை. அன்றாட வாழ்க்கையில் சாதாரணமாகத் தென்படுகிற காட்சிகள், அவருக்குக் கதையின் களமாக அமைகின்றன. வெறுமனே சம்பவங்கள் அல்லது அதிர்ச்சியளிக்கிற அனுபவங்களைக் கதையாக்குவது மட்டும் அவருடைய நோக்கமல்ல. ஒரு புனைகதையின் மூலம், அவர் நடப்பு வாழ்க்கையில் கண்டறிந்த உண்மைகளைப் பதிவாக்குவது தான் முக்கியமானது.

அரசாங்கத்தில் உயர் ஆட்சியாளராகப் பணியாற்றுகிற இறையன்பு, அலுவலகத்தில் நடைபெறும் சம்பவங்களை ஆர்வத்துடன் கதையாக்கியுள்ளார். அலுவலகம் என்ற அதிகார மையத்தில் நாளும் நிகழ்ந்திடும் சம்பவங்கள், ஒரு புள்ளியில் மனித இருப்பினையே கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றன. நரிப்பல் கதையில் மாவட்ட ஆட்சியரான கதை சொல்லிக்கும் நரிக்குறவர் சங்கத் தலைவரான பழநிக்குமிடையிலான தொடர்பு நுணுக்கமானது. அவமானத்திற்குப் பயந்து தற்கொலை செய்துகொள்ளும் பழநி, சாவதற்கு முன்னர் தனது அண்ணன் பையன் பாபுவிடம் நரிப்பல்லை மாவட்ட ஆட்சியரிடம் தருமாறு வேண்டியுள்ளான். எளிய மக்களான நரிக்குறவர்கள் பற்றிய கோட்டோவியம் போல விரிகிற கதையில், கலெக்டர் மீதான நேசம் ஈரத்துடன் ததும்புகிறது. அரசாங்க அலுவலகத்தில் நடைபெறும் சுவராசியமான சம்பவங்களைப் பகடியாகச் சொல்லியிருப்பது கதைக்குக் கூடுதல் பலம்.

வழி விடுங்கள் என்ற கதையின் தலைப்பு, கிராமத்தில் சாதிய மேலாதிக்கம் ஏற்படுத்துகிற தடைகள் அசுன்றிட வேண்டுகிறது. நாகப்பட்டினம் நகரில் சார் ஆட்சியராகப் பணியேற்கிற அருண், சாதியப் பிரச்சினையைத் தீர்த்திட முயலுகிறார். நிலவுடைமையினர் ஒரு சாதியினராகவும், வயலில் இறங்கி உழைக்கிற தலித்துகள் இன்னொரு சாதியினராகவும் வசிக்கிற கிராமத்தில் தீராத முரண்கள். தலித்துகள் தங்களுக்கெனத் தனியாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மயானத்திற்குப் பிணத்தைத் தூக்கிச் செல்லும் வழியில் நிலம் வைத்திருக்கும் ஆதிக்க சாதியினர், அந்த வழியில் செல்லக்கூடாது எனத் தடுக்கின்றனர். இரண்டு பக்க நியாயங்களைக் கேட்டுச் சரியான தீர்வு காண முயலுகிற அருணின் முயற்சி தடைபடுகிறது. தலித்துகள் அளவிற்கு படிப்பு, அரசுப் பணியில் முன்னேற்றமடையாத காரணத்தைச் சுட்டிக்காட்டிடும் ஆதிக்க சாதித் தலைவர் தங்களுடைய சாதியையும் தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்ப்பதற்காகப் போராட வேண்டுமெனச் சாதி மாநாட்டில் பேசுகிறார். பிறப்பின் அடிப்படையில் ஏற்றத்தாழ்வு கற்பித்து, தீண்டாமையை வலியுறுத்தும் வைதிக சமயத்தின் ஆதிக்கம் நிலவுகிற சூழலில் அருண் போன்ற நேர்மையான அதிகாரியினால் சிரிக்க மட்டுமே முடியும்.

நேர்மை என்ற சொல்லுக்குப் பின்னால் பொதிந் துள்ள உண்மையைத் தெற்கு ரயில்வே டிவிஷன் அலுவலக நடைமுறைச் சம்பவத்தை முன்வைத்து இறையன்பு விவரித்துள்ள கதை, மனித மதிப்பீடு சார்ந்தது. சட்டப் பிரிவில் பணியாற்றும் கோபாலன் கறாராகச் சட்ட விதிகளை அமல்படுத்துவார். அதே அலுவலக அதிகாரியான சுப்ரமணியன், விதிகளைமீறிப் பிறருக்கு உதவிட முயலுவார். குப்பன் என்ற கீழ்மட்ட ஊழியரின் மரணத்திற்குப் பின்னர் கிடைக்கிற தொகையானது அவருடைய முதல் மனைவியான தங்கம் அல்லது தற்சமயம் அவருடன் வாழ்ந்த செண்பகம் ஆகிய இருவரில் யாருக்குத் தருவது என்ற கேள்வி தோன்றுகிறது. தங்கம் சட்டப்படி கையெழுத்திட்டு வாங்கிய தொகை முழுவதையும் அப்படியே செண்பகத்திற்குத் தருகிறார்.

**தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட
இறையன்பு சிறுகதைகள்**

தேர்வுத் தொகுப்பும்
ந.முருகேசபாண்டியன்

**தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட
இறையன்பு சிறுகதைகள்**

தேர்வுத் தொகுப்பும் : ந.முருகேசபாண்டியன்
வெளியீடு : நிபூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098
தொலைபேசி எண் : 044-26251968
விலை: ₹ 110/-

எப்பவோ பிரிந்துவிட்ட முன்னாள் கணவனின் பெயரால் கிடைக்கிற பணம் தனக்கு உரிமை இல்லை என்ற நேர்மையான மனதுடன் செயல்பட்ட தங்கத்தின் செயல், நேர்மையின் உச்சம். பொருளியல்ரீதியில் தங்கம் வளமாக இல்லையென்றாலும், அவளுக்குக் கிடைத்த பணத்தை வேண்டாம் என்பது அறம் சார்ந்தது. நேர்மையானது மேல்தட்டினருக்கு மட்டுமல்ல, அன்றாடங் காய்ச்சிகளிடமும் இயல்பாக இருக்கிறது

நாய்ப்பிழைப்பு கதையின் தொடக்கத்தில், இது முழுக்கத் தனியார் நிறுவனம் ஒன்றில் நடந்த உண்மை நிகழ்வு என்ற குறிப்பு உள்ளது. மேலும் இந்நிகழ்வு ஏதேனும் அரசு அலுவலகத்தில் நடைபெற்றிருந்தால் அதற்கு இந்தக் கதையில் வரும் நாய்கள் பொறுப்பு அல்ல என்ற பகடியும் வேறு. அலுவலகத்தில் பணியாற்றும் ஜோசப் திருவனந்தபுரம் சென்று வந்ததற்கான பணப்படி கேட்டு அனுப்பிய பட்டியலைக் கண்ட நிதி அலுவலர் கணேசன், அங்கே கம்பெனியின் அலுவலகம் இல்லையே பின் எப்படி அதை அனுமதிப்பது என ஜோசப்பை அழைத்து விசாரிக்கிறார். கம்பெனி எம்.டி.யின் மனைவி வளர்க்கிற பீகில் என்ற பெண் நாய்க்கு மேட்டிங் செய்வதற்காக ஜோசப் பட்ட பாடுகள் வேடிக்கையாகத் தோன்றினாலும் அலுவலகத்தில் எதுவும் நடப்பதற்கான சாத்தியம் கதையில் சொல்லப் பட்டுள்ளது. நாய்ப்பிழைப்பு என்பது நிச்சயம் நாய்க்கு அல்ல மனிதனுக்குத்தான் என்பது கேலியான தொனியில் கதையாகியுள்ளது.

நாய்களை முன்வைத்து உருவகமாகச் சொல்லியுள்ள அரிதாரம் கதை, வரலாற்றை மறுவாசிப்புச் செய்துள்ளது. கிராமத்திற்கு வந்த சீமை நாய், நாளைடவில் அங்கிருந்த நாய்களை அடிமைப்படுத்தி, சுகபோகமான வாழ்க்கை வாழ்கிறது. அதைக் காப்பதற்குக் காவல் நாய்களின் பட்டாளம் வேறு. சில நாய்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஆலோசித்து, சீமை நாயைக் கிராமத்தைவிட்டு விரட்ட முடிவெடுத்தன. அவை காவல் நாய்களால் விரட்டியடிக்கப்பட்டன. கிராமத்து நாய்களுக்குள் பிளவை உண்டாக்கிட மடங்கிய காதுடைய நாய்கள் தாங்கள்தான் உசத்தி என்று சொன்னதாக வந்ததியைப் பரப்பி, நிமிர்ந்த காது நாய்களை ஆத்திரமடையச் செய்கின்றன. சீமை நாயின் சதியினை அறியாத கிராமத்து நாய்கள் தங்களுக்குள் ஒன்றையொன்று தாக்கிக்கொண்டன. சீமை நாயின் ஆட்சியதிகாரம் நீடித்தது. சில குட்டி நாய்களின் திட்டமிட்ட எழுச்சிக் குரலைக் கேட்ட சீமை நாய், இனிமேல் தாக்குப் பிடிக்க முடியாது என அறிந்து, கிராமத்தை உள்ளூர் நாய்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுக் கிளம்பியது. என்றாலும் மடக்குக் காதுகளும் நிமிர்ந்த காதுகளும் மோதிக் கொண்டன. சீமை நாயின் புகழ் பாடுகிற கிழட்டு

நாய்கள், எங்கே எல்லாம் எனக் கேட்கிற இள நாய்கள், இந்தக் கிராமம்தான் உலகில் சிறந்தது என்று சொல்லிச் சுரண்டிச் சுகபோகிகளாக வாழ்கிற நாய்கள் என விரிகிறது நாய்களின் இன்றைய நிலை. இந்தியாவின் நானூறு ஆண்டு ஆதிக்க வரலாறு நாய்களை முன் வைத்துச் சொல்லப்பட்டுள்ள கதையானது, மேம்போக்கில் கேலியாகத் தோன்றினாலும் கசப்பான உண்மைகளைப் பதிவாக்கியுள்ளது. அரிதாரம் என்ற கதையின் தலைப்பு, ஒப்பனைக்குப் பின்னால் பொதிந்துள்ள தகிக்கும் அரசியல் சூழலைச் சித்திரித்துள்ளது.

வண்ணத்துப் பூச்சிகள் அங்குமிங்கும் பறந்து, பூமியை அழகுபடுத்துவதில் ஒப்பற்றவை. சிறகுகளின் ஓரத்தில் கறுப்பு வெள்ளைக்கோடுகள் படர்ந்திருக்கும் ஆரஞ்சு நிற வண்ணத்துப்பூச்சியை நேசிக்கிற பத்து வயதுச் சிறுவனின் மனவோட்டத்தில் மிதந்திடும் வரம் தர வேண்டும் கதையானது, வாசிப்பில் மயிலிறகினால் வருடுகிறது. சிறுவனின் பார்வையில் தொடங்கிடும் கதையானது, அந்தச் சிறுவன் வளர்ந்து இளைஞனாகி, வேளாண்மைக் கல்லூரியில் பயிலும்போது, பூச்சிகள் புழுக்களுடனான தொடர்பு என விரிகிறது. இயற்கையின் விநோதங்களும் புதிர்களும் நிரம்பிய உலகில், வண்ணத்துப் பூச்சியின் மீதான சிறுவனின் ப்ரியம் அபூர்வமானது. வெறுமனே பூச்சி பற்றிச் சொல்வது இறையன்புவிற்ரு நோக்கம் அல்ல. இயற்கையின் அங்கமான மனிதனுக்கும் இயற்கைக்குமான உறவு குறித்த பேச்சுகளை உருவாக்கிட வரம் தர வேண்டும் என இறையன்பு கேட்பது யாருக்காக?

பூனாத்தி என்ற பூனையை முன்வைத்துச் சொல்லப் பட்டுள்ள கதை சுவராசியமான மொழியில் கதை சொல்லியின் மனவோட்டத்தைப் பதிவாக்கியுள்ளது. எங்கிருந்தோ வந்து, வீட்டு மாடியில் குட்டிகள் ஈன்ற பெண் பூனையுடன், திருமணமாகி நீண்ட நாட்கள் குழந்தை இல்லாத பெண்ணின் கர்ப்பமும் மகப்பேறும் எனக் கதை விரிந்துள்ளது. மனித உயிர் மீது மட்டும் அக்கறைப்படுகிற மனிதர்களுடைய பிற உயிரினங்கள் குறித்த பார்வையாகவும் விமர்சனமாகவும் கதையைக் கருதலாம்.

கிராமத்தில் எளிய மனிதர்களின் வெள்ளந்தியான வாழ்க்கை, காலப்போக்கில் நசிவடைவதை விவரிக்கிறது கூச்சம் கதை. வைகுண்டபுரம் கிராமத்தில் வாழும் ஆறுமுகத்தைத் திருமணம் செய்துகொண்ட கதை சொல்லியின் அத்தைக்குத் தாராள மனம். அவருடைய மகனான மகாலிங்கம் நவீனமான விவசாயம் செய்வதுடன் எல்லோருக்கும் உதவுகிற இயல்புடையவன். தொடர்ந்து நான்காண்டுகள் மழை பொழியாமல் வறண்ட பூமியில், அத்தையின் வீட்டில் வறுமை. சுக

மனிதர்கள் மீதான நேசத்துடன் வாழ்கிற கிராமத்தினரின் மேன்மை, கதையில் பதிவாகியுள்ளது.

கல்லூரி மாணவனான கதைசொல்லியின் பார்வையில் மாணவப் பருவம், உறவு, வித்தியாசமான மனநிலை, காதல் எனப் பதிவாகியுள்ள கல்லூரிக் காதல் சுவராசியமானது. சாதாரணமான மாணவன் என்றாலும் அவனுக்குள் நுட்பமாகப் படிந்துள்ள புத்திசாலித்தனத்தினால், சராசரியாக இருக்க முடியாத நிலையில், அவனை விரும்புகிற மலர் மல்லிகையிடம் சொல்கிற பதில், நிறைவானது. வெறுமனே உடல்ரீதியில் ஏற்படுகிற வேட்கையையும், காதலையும் பிரித்து அறிகிற மனநிலை இளைய தலைமுறையினருக்கு வேண்டும் என்பது இறையன்பு சொல்கிற செய்தியா?

சந்திர குப்த மௌரிய மன்னன், மக்களின் நலனுக்காக அரசு வாழ்க்கையிலிருந்து விலகித் துறவியாவது, துறந்தான்... மறந்தான் கதையாகியுள்ளது. எப்பொழுதும் அதிகாரத்தின் வெக்கையடிக்கிற சூழலில் வாழ நேர்ந்திட்ட சக்ரவர்த்தியின் மனமாற்றமும் அதன் விளைவுகளும் காவியம் போல சொல்லப்பட்டுள்ளது. வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் விரிந்திடும் கதை, செவ்வியல் தன்மையுடன் விழுமியத்தை முன்னிறுத்துகிறது.

வரலாறு என்பது ஒற்றையானது அல்ல, பல வரலாறுகள் உள்ளன என்று பின்நவீனத்துவம் குறிப்பிடுவது, இறையன்புவின் விருது கதையில் நிருபணமாகியுள்ளது. கொள்ளையனான ராம்சிங்கைச் சுட்டுக்கொன்று விட்டதாக அரசிடம் விருது பெற்ற மகேஷ் சிங், தற்சமயம் ராம்சிங்கைக் கொன்ற டிக்காராம் என இரு வேறு உண்மைகள். இதில் எது சரி? உண்மைக்குப் பல முகங்கள் உள்ளன என்பதுதான் இறையன்பு விருது மூலம் சொல்ல விரும்புவதா?

உயிர்த்தெழுதல் என்ற சொல் பன்முகத்தன் முடையது. கதிரின் மரணம் குறித்து நெருங்கிய உறவினர்களின் பேச்சுகள் ஒருபுறம், இறந்த கதிர் மீண்டும் உயிருடன் வரும்போது நிகழும் செயல்கள் இன்னொருபுறம் என இரு வேறு முனைகளில் வாழ்க்கையைக் கதையின்மூலம் இறையன்பு விசாரித்துள்ளார். ஒருத்தர் உயிருடன் இருக்கும்போது, அவரைத் துச்சமாகக் கருதுகிற உறவினர்கள், அவருடைய மரணத்திற்குப் பின்னர் புலம்பி என்ன பயன்? பூமியில் இருத்தலின்போது சுக மனிதர்களை நேசிப்பது அவசியம் என்ற புரிதலைக் கதிர் உயிர்த்தெழுந்து வந்த பின்னர் நடைபெறுகிற சம்பவங்கள் எதிர்மறையாகச் சுட்டுகின்றன.

தாயின் சிதைக்குத் தீ வைக்கிற மகனின் மன வோட்டமாக விரிகிற அழுக்கு கதை, உடலரசியலைப் பேசுகிறது. அவலட்சணமான தோற்றமுடைய இளைஞனுக்கும் அவனது தாய்க்கும் இடையில்

நிலவுகிற அன்பு, பந்தத்திற்குப் பின்னர் பொதிந்துள்ள இருளான வாழ்க்கையானது, கசப்பில் ததும்புகிறது. நிர்வாணம் இயற்கையானது என்ற புரிதல் இல்லாத நிலையில், தாயின் வயிற்றில் குழந்தை கருவாவதற்கு ஆண்-பெண் புணர்ச்சி அடிப்படையானது என்ற உண்மையை அறிந்திடும் பதின்பருவச் சிறுவனின் மன வலியைப் பதிவாக்கியுள்ள கதை, பேசாப் பொருளைப் பேசியுள்ளது.

எளிய மனிதர்கள் என்றாலும் ஒரு சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட்டு நேர்மையாக வாழ்கிறவர்கள்தான், சமூக வாழ்க்கையின் ஆதாரமானவர்கள். கல்லூரிப் பேராசிரியரான முகம்மதுஷா, செங்கச்சாவடி கிராமத்தினரான பொன்னுச்சாமி இருவருக்குமிடையிலான விவகாரத்தை முன்வைத்து இறையன்பு சொல்லியிருப்பது வெறும் கதை மட்டுமல்ல. 'பாரடா உனது மானிடப் பரப்பை' எனப் பெருமிதத்துடன் பாடிய பாரதிதாசன் போல மனிதர்கள் இக்கட்டான நேரத்திலும் எப்படியெல்லாம் மேன்மையானவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது நின்னினும் நல்லன் கதையில் வெளிப்பட்டுள்ளது. அற்பத்தனம், கருமித்தனம், வன்மம், மேனாமினுக்கித்தனம் போன்றவற்றை முதன்மைப்படுத்தி எழுதுவது பரவலாகியுள்ள சூழலில், மனித மையத்துடன், உன்னதமான விஷயத்திற்கு முன்னுரிமை தந்துள்ளது, இறையன்புவின் தனித்துவம்.

எல்லோரும் அன்றாடம் எதிர்கொள்கிற சாதாரண மாகத் தென்படுகிற காட்சிகள், இறையன்புவைப் பொறுத்த வரையில் கதைகளாக உருவெடுக்கின்றன. முடிவற்ற கதைகளின் உலகில் உலாவிடும் இறையன்புவிற்குச் சொல்வதற்கு இன்னும் நிரம்பக் கதைகள் உள்ளன. ஒருபோதும் முடிவற்ற கதைகளில் வெறுமனே சம்பவங்களை நகலெடுப்பது அவருக்கு நோக்கமல்ல. எதைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கதை சொல்ல வேண்டும் என்ற கறாரான வரையறையுடன் செயல்படுகிற இறையன்பு விற்குப் புதிய இசங்கள், கோட்பாடுகள் குறித்து அக்கறை இல்லை. கதைகளின் வழியாக அவர் உணர்த்த விழையும் விழுமியங்கள்தான் முக்கியம்.

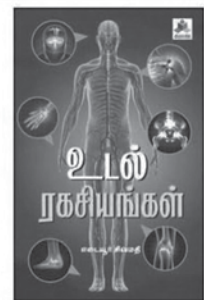
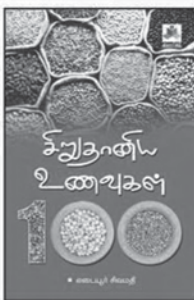
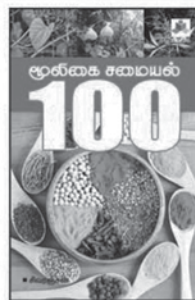
இறையன்பு, தனது புனைகதைகளின் வழியாகக் கண்டறிய முயன்றுள்ள பிரமாண்டமான வாழ்வின் பரப்பினை அடையாளப்படுத்தும் வகையில், என்னால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இந்தச் சிறுகதைகள் உங்களுக்கு வாசிப்பில் ஏற்படுத்தும் அனுபவங்கள் முக்கியமானவை. இத்தொகுப்பு முயற்சி என்பது, முழுக்க எனது தேர்வும் ரசனையும் சம்பந்தப்பட்டது. உலகமயமாக்கல் கால கட்டத்தில் நுகர்பொருள் பண்பாடு மேலோங்குகிற சூழலில், வாழ்க்கையின் மறுபக்கத்தைப் புரிந்திட இறையன்புவின் புனைகதைகள் அடங்கிய இத் தொகுப்பு நூல் உதவும் என்பது என் நம்பிக்கை. ●

CLASSIC PUBLICATIONS

12, Prakasam Salai, 2nd Floor,
Broadway, Chennai - 600 108.
Cell : 94440 80612, 9791 006360

பனை மரமே! பனை மரமே!

பா.செல்வபாண்டியன்

நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறையினர் மட்டுமின்றிப் பண்பாட்டு மானிடவியலாரும் “பொருள் சார் பண்பாடு” என்ற வகைமை வழி, “பொருள் என்பது அதன் பயன்பாட்டு எல்லையுடன் நின்று விடுவதில்லை. இந்த எல்லையைக் கடந்து சமூக பண்பாட்டு வரலாற்று வரைவுக்கு உதவும் தரவாகவும் விளங்குகிறது”, என கட்டியம் கூறி நம்மை “பனை மரமே! பனை மரமே!” நூலுக்குள் அழைத்துச் செல்கிறார் ஆய்வறிஞர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்.

நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட துணைநூற் பட்டியலிலிருந்தும், சங்க இலக்கியம் முதல் பழமொழிகள், நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் சைவ, வைணவ, சமணச் சான்றுகள் தள ஆய்வுத் தரவுகள் என இந்நூலின் 352 பக்கங்களிலும் சான்றுகள் வழி பேசும் ஆய்வாளர் தன்னடக்கத்துடன், “இந்நூலை நான் எழுதப் புகுந்தமைக்கு அடித்தள மக்கள் வரலாறு, நாட்டார் வழக்காற்றியல் என்ற இரு அறிவுத் துறைகளின் மாணவனாக இருந்து வருவதுதான்”, என்கிறார்.

நூலின் முன் இயம்பலில் மானுடவியல் அறிஞர் பக்தவத்சல பாரதி, “இந்நூலில் வரலாறு சமூகம், பண்பாடு... உலகமயம் என 12 இயல்கள் மூலம் பரந்த தளங்களோடு இணைத்தறியும் பெரும் வாசிப்பை ஆசிவசுப்பிரமணியன் நம்முன் நிறுத்து கிறார்,” என்கிறார். மேலும், முத்தாய்ப்பாக “இது ஓர் அச்சு அசலான மண்சார்ந்த ஆய்வு முறை” என்கிறார். இந்நூலினைக் குறித்த வாசகனின் பார்வை வருமாறு:-

பணையூர்:-

கிறிஸ்து பிறப்பிற்கு முன் பொறிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகளில், தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம் ஆகியவற்றில் ‘பணை’ பற்றிய குறிப்புகள் தமிழகத்தில் அதன் தொன்மையை சுட்டுவதாகும். “பாணிதம்” எனும் பதனீரின் பாகை கி.மு. முதல் நூற்றாண்டில் வாணிகப் பொருளாக விளங்கியதையும், “பாணித வாணிகன் நெடுமலன்” சமண முனிவர்கட்கு கற்படுக்கை அமைத்துக் கொடுத்த கல்வெட்டுச் செய்தியும் தமிழகத்தில் பணையின் தொன்மை குறித்து சான்று பகர்கிறது.

சோழர் காலத்தில் ஊரின் எல்லையில் தென்னையும், பணையும் வளர்க்க உரிமை அளித்துள்ளனர். நாடுகள், கூற்றங்கள் என்ற பிரிவில் “பணையூர் நாடு” எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததை பேரா.ஓய்.சுப்பராயலு பதிப்பித்த கல்வெட்டு ஆதாரங்களிலிருந்து நமக்கு அளிக்கிறார்.

தொல்காப்பிய மரபியல் விளக்கத்தில் உரையாசிரியரான “பேராசிரியர்,”

“பணையூர் தெங்கும் கமுகும் புல் எனப்படும்.

இலுப்பையும் புளியும் ஆச்சாவும்

முதலியன மரமெனப்படும்”

என்பதை சொல்லி “புல்” என்ற வகைப்பாட்டிற்குள் பணை மரத்தை அடக்கியுள்ளதை நூலாசிரியர் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக மரப்பெயர் அகரவரிசை நூலில் 101 பெயர்களால் பணைமரம் அழைக்கப்பட்டு வருவதையும், ‘கள்’ எத்தனை பெயர்களில் தமிழ்ச் சமூகத்தில் குடிகொண்டு இருந்தது என்பதையும் இலக்கிய சான்றுகளின் மூலம் பதிவிடுகிறார்.

தொழில் வரி:-

இன்று “தொழில் வரி”யினை நிறுவனங்களும், ஊழியர்களும் செலுத்தி வருகின்றனர். கள் இறக்குவதற்கும் பணை ஏறும் ஏணிக்கும் ஓலை எழுதுவோருக்கும் மன்னர்கள் காலத்தில் வரி வசூலிக்கப்பட்டுள்ளது. இடைக்கால தமிழ்க் கல்வெட்டு

களில், ஈழற்கடிவரி, ஏணிக்காணம், ஓலை எழுத்து வத்தனை, ஓலைக்கூலம் என வரிகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

கட்டுமானங்களில் பணை:-

அளவுப் பெயராக பணை இருந்ததை தொல் காப்பியம், திருக்குறள் ஆகியன சுட்டுவதையும், “நீட்டல் அளவை” என 12 அடி, 16 அடி நீளங்களுக்கு அரசனால் தர நிர்ணயம் செய்யப்பட்டு “கோலின் அளவு” கோவில்களில் கல்லில் கோடாக வெட்டப்பட்டு பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளதையும், திருவண்ணாமலை அருகில் திருப்பனங்காட்டு கோவிலில் கல்வெட்டின் இருமுனைகளிலும் இரு பணை மரங்கள் பொறிக்கப்பட்டு அவற்றில் இரு அம்புக்குறிகளின் இடையுள்ள நீளத்தினை நிலையான அளவாகக் குறித்ததையும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்று பிரிட்டிஷ் முறை, மெட்ரிக் முறை என அளவுகள் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டுள்ளது போன்று இடைக்கால அரசர்களால் இவை கடைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. கட்டுமானங்களில் காய்ச்சிய பதனீர் சுண்ணாம்பு சாந்துடன் (lime mortar) சேர்த்துக் கட்டப்பட்ட அரண்கள் வலிமையாகத் திகழ்ந்ததை அறிய முடிகிறது.

காக்கை உட்கார:-

பணை மரத்தின் 12 வகையான உறுப்பும் மனித சமூகத்திற்கு எவ்வாறு பயன்படுகின்றன என பட்டியலிடப்பட்டு எண்ணற்ற ஒளிப்படங்களும், சே.பி. கதிரவவேலின் கோட்டோவியங்களும் நம்மை எளிதில் புரிந்துகொள்ள வைக்கின்றன. ஆண் பணை, பெண் பணை, பணை வளர்ப்பு, கருவிகள், பதனீர் காய்ச்சுதல், கருப்பட்டி தயாரித்தல், பணை ஏறுதல், கள் - பதனீர் தொழில்நுட்பம், பனங்காய், பழம், கிழங்கு என நுட்பமாய் நூல் எங்கும் விவரங்கள் விரவி இருக்கின்றன.

பணை மடலில் இருந்து இன்று நாம் எழுதும் ‘மடல்’ எவ்வாறு தொழிற்பட்டது என்பதை இலக்கண, இலக்கிய நயத்துடன் சொல்லிச் செல்கிறார். “காக்கை உட்காரப் பணம் பழம் விழுந்தது” எதனால் என்பதையும் சொல்கிறார். பணம் பழத்திலிருந்து தயாரிக்கப்படும் “பணாட்டு” தொல்காப்பியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதையும், ஈழத்தமிழர்களின் விருப்ப உணவாக இருப்பதையும், முள்ளிவாய்க்கால் போர்க் காலங்களில் பனங்கிழங்கு மாவு மக்களின் பசி ஆற்றியதையும் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஓலைச் சுவடிகள்:-

தென்னிந்திய வரலாறுகளில் குறிப்பாக தமிழக வரலாற்றை, இலக்கியத்தை, சமூகத்தை சுமந்த

“ஓலைச்சுவடிகள்” பனை ஓலையில் எவ்வாறு எழுதப்பெற்றன, பேணப்பெற்றன, வரலாற்று ஆவணங்களான பழைய ஓலைகளை சடங்குகளில் எப்படி அழித்தனர் என விரிவாக ஆங்கிலேயே ஆவணங்கள், கால்டுவெல்லின் கூற்றுக்கள், சீகன் பால்குவின் கதைகள் என பனை ஓலைகளை அடுக்கி சுவடியாக நூலாசிரியர் தருகின்றார்.

ஓலையின் வகைகள் என ஆவண ஓலை (மூல ஓலை, படி ஓலை இவற்றைப் பாதுகாக்கும் இடம் “ஆவணக்களரி”) விலையாவண ஓலை, ஆள் ஓலை, குடவோலை, அடையோலை (அடமான ஓலை), முறியோலை, அறஓலை, முத்திரை ஓலை என நீண்ட நெடிய பட்டியலை விளக்கங்களுடன் நமக்கு அளிக்கிறார்.

மனிதர்களை அடிமையாக விற்கும் நடைமுறை தமிழ்நாட்டில் இருந்ததை “ஆள் ஓலை”, “அடிமை ஓலை” என்றும், நிலம், வீடு போல மனிதர்களும் ஒத்தி வைக்கப்பட்டதை “பண்ணையாள் ஒத்திச்சீட்டு” - என ஓலைச்சுவடிகள் கூறும் சமூக அவலம் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

சடங்குகளில் பனை ஓலை:-

பனை ஓலைப் பெட்டிகள் தமிழர் வாழ்வில் எவ்வாறெல்லாம் பயன்பட்டன என பட்டியலிடுகிறார். பனை மர உச்சியில் நகை, பணம் என சேமிப்புகளை ஒளித்து வைத்த கதையிலிருந்து இன்று நம் சொல்லாட்சியில் உள்ள “பட்டை சாதம்” பனைப்பட்டையிலிருந்து வந்த கதையினை சமூகப் பார்வையுடன் கூறிச் செல்கிறார். அலுவலகத்தில் தவறு செய்தவர்கட்கு இன்று வழங்கும் குறிப்பாணையை (Memo) ‘ஓலை’ கொடுத்திட்டான் என விளிப்பதும், மண ஓலை, மரணச் செய்தி ஓலை என்ற தொடர்ச்சியில் ‘காலையிலேயே ஓலை கொண்டு வந்திட்டான்’ என வருத்தச் செய்தியை சொல்வதும் கிறிஸ்துவர்களின் மதச் சடங்குகளில் ‘ஓலை வாசித்தல்’ குறுத்தோலைத் திருநாள், இந்து மதச் சடங்குகளில் ‘சொக்கப்பனை’ கொளுத்துதல் அதன் சாம்பலை பயன்படுத்துதல், கிறிஸ்தவர்கள் ‘திருநீற்றுப் புதன்’ அன்று குறுத்தோலை சாம்பலை பூசுதல் என சமயம் சார்ந்த பனை ஓலையின் விளைவுகள் பதிவுற்றுள்ளன.

பதனீர் இரயில்:-

பதனீர் பாகு சர்க்கரை ஆலை குலசேகரன் பட்டினத்தில் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் அமைந்திருந்ததையும், நெல்லிக்குப்பத்தில் அமைக்கப்பட்ட ‘இ.ஐ.டி. பாரி கம்பெனி’ சர்க்கரை ஆலைக்கு (சில நூறு கிலோமீட்டர் பயணப்பட்டு) குலசேகரன் பட்டினத்தில் பதனீர் பாகு வந்ததையும், திசையன் விளையிலிருந்து பதனீர் பாகை ரயிலில் கொண்டு வந்ததையும் சுவைபடப் பதிவுகுகிறார்.

உயர்வும், இழிவும்:-

பனை சார்ந்த தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் தாங்கள் அளித்த வரியின் மூலம் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும், சமூக வளர்ச்சிக்கும் பங்காற்றி குடிகளுக்கான உணவு ஆதாரமாக விளங்கியுள்ளனர். கல்வெட்டுகளிலும், செப்பேடுகளிலும் உயர்வாகக் கருதப் பெற்ற பனைமரத் தொழில் புராணக் கதைகளின் ஊடாக சாதி அடையாளமாக்கப்பட்டதை விளக்குகின்ற அதே நேரத்தில் நன்செய், புன்செய் வேளாண்மையாளர்களாக, வர்ம், சித்த வைத்தியம், களரி, சிலம்ப ஆசான்கள், வணிகர்கள் எனப் பல்வேறு தொழில் களில் ஈடுபட்டவர்களை பனைத்தொழில் சார்ந்த சாதியினராகக் குறுக்கிய பிற்கால அணுகுமுறை குறித்து விரிவாக சொல்லியுள்ளார். வெவ்வேறு சாதியினரும் பனைத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளதையும் சுட்டியுள்ளார்.

பனைமரமே! பனைமரமே!
 பனையும் தமிழ்ச் சமூகமும்
 ஆசிரியர்: ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்
 வெளியீடு : காலச்சுவடு
 நாகர்கோவில்
 விலை: ₹ 425/-

பதனீரும், கள்ளும் மெல்ல மெல்ல சிலரால் தீண்டத்தகாத பொருளாக ஆனதை “பரிபாடலும், சிலப்பதிகாரமும் அந்தப் பட்டியலில் தேனையும் சேர்ந்ததை” சொல்லி சைவ, வைணவக் கோயில்களில் படைக்கும் பொருளாக இருந்த ‘கருப்பட்டி’ சமண மதத் தாக்கத்தில் கோயில்களிலிருந்து விலக்கப் பட்டதையும், ‘பனை ஏறி’ என்று இழிவுக்கு ஆளாக்கப்பட்டதையும், இந்திய நாட்டின் முதல் கிறித்துவ பேராயராக நியமிக்கப்பட்ட அசரியா என்பவர் பனைத் தொழிலை பூர்வீகமாகக் கொண்ட தால் அவமானப்படுத்தப்பட்டதையும், 1973 ஆம் ஆண்டில் ‘ஆராய்ச்சி’ இதழில் கட்டுரை எழுதிய ஒருவரை கேலி செய்ய, “ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் பாளையங்கோட்டைப் பனை மரங்களில் நொங்கு எடுக்கப் போகலாம்” என இலக்கிய விமர்சகர் வெங்கட் சாமிநாதன் இழிவுபடுத்தியதையும் பட்டியலிட்டு பனைத்தொழிலை இழிவுபடுத்திய வரலாற்றை சான்றுகளுடன் நிறுவுகிறார்.

ஆய்வும், எல்லையும்:-

ஏறத்தாழ 20 ஆண்டுகள் உழைப்பில் இந்த ஆய்வு நூல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. காலச்சுவடு பதிப்பகம் நேரிய முறையில் பதிப்பித்து அளித்துள்ளது. தான் மேற்கொண்ட ஆய்வு நெறியை

சொல்லி எந்தெந்தப் பகுதியில் விடுபட்டன, இனி பார்க்க வேண்டிய செய்திகள் என நூலாசிரியர் பட்டியலிடுகிறார். பொருள் சார்பண்பாடு பற்றிய வருங்கால நூல்களுக்கு வழிகாட்டியாக இந்நூல் அமைகிறது.

பாவலர் பாலசுந்தரம் அவர்கள் தனது வழக்குச் சொல் விளக்க அகராதியில் ‘மகிழ்’, ‘மகிழ்ச்சி’ என்பன கள்ளுக்குரிய பெயர்களில் ஒன்று என குறிப்பிட்டு மக்+இழுது+மகிழ்து என உருப்பெற்று மகிழ் என ஆக்கம் பெற்றது என்கிறார். 2002 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப் பெற்ற ‘உலகத் தமிழ்ப் பேரவை’ தமிழர்கள் இடம் பெயர்ந்த இடங்களில் லெல்லாம் பனையும் சேர்ந்து பயணித்தது என்கிற வகையில் தனது இலட்சனையாக பனை மரத்தை அறிவித்துள்ளது. 2008, 2009 காலங்களில் பனை மரக்காடே, பனை மரக்காடே என்று ஒலித்த பாடல் ஒலி நெருடுகிறது. ஈழப் போராட்டம் சார்ந்த கலைப் படைப்புகளில் பனை மரம் ஒரு குறியீடாக மாறியுள்ளது.

பனை மரமே! பனை மரமே! நூல் தமிழ்ச் சமூக வரலாற்று தொடர்ச்சிக்கு உந்து சக்தியாக அமைந்துள்ளது.

நூபால் மூலம்

சிறுவர் சித்திரப் பயிற்சி

CHILDREN'S

ART COURSE

ஓவியம் வரையக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள்!

கற்பனை சக்தி, படைப்பாற்றல் வளரும், கையெழுத்தும் அழகாகும், மனம் ஒருமைப்பதும், உங்கள் சித்திரங்களை அன்பளிப்பாக வழங்கலாம், வீட்டில் மாட்டலாம், விலைக்கும் விற்கலாம், பள்ளி ஓவியப் போட்டிகளில் கலந்துகொள்ளுங்கள்; பரிசுகள், பாராட்டுக்களை பெறுங்கள்!

அருமை பெற்றோர்களே!

உங்கள் குழந்தைகளின் எதிர்காலம் பற்றி உங்கள் கனவு எதுவானாலும் இருக்கட்டும். ஆனால் ஓவியம் கற்றுக்கொடுங்கள். அது அவர்களை நேர்த்தியானவர்களாக மாற்றும். இது ஒரு தவம். இது ஒரு தியானம். சிந்தனையும், செயலும் சீர்படும். நேரம் பயனுற விளங்கும்.

விவரப்புத்தகம் இலவசம்!

இலவச விவரப் புத்தகம் பெற...

உங்கள் முகவரியை போனில் சொல்லுங்கள். அல்லது SMS அனுப்புங்கள்

AJANTHA SCHOOL OF ARTS
No.6, Muthu Nagar, Poonamallee, Chennai - 56.
Ph : 044 - 26490363, Cell : 93810 50477, 99403 90708
email : ajanthaschoolofarts@yahoo.com Web: www.ajanthaschoolofarts.com

ஏன் கூடாது நீட்?

அ. மார்க்ஸ்

இந்திய அளவில் மருத்துவக் கல்லூரி சேர்க்கையில் ஒரு சமச்சீர்வை ஏற்படுத்துவது என்று சொல்லித்தான் இங்கே 'நீட்' புகுத்தப்படுகிறது. அது எத்தனை பொய் என்பதைப் பார்ப்போம். தமிழ்நாடு மட்டுமின்றி இன்றும் அசாம், கர்நாடகா, கேரளா, மே.வங்கம், ஆந்திரம், காஷ்மீர் எனப் பல மாநிலங்களிலும் 'நீட்'டுக்கு எதிர்ப்புத் தோன்றியுள்ளது. மாணவர்கள், பெற்றோர்கள், வணிக நோக்கில்லாத கல்வித்துறையினர், மாநில நலன்களில் அக்கறையுள்ள கட்சியினர் என எதிர்ப்பு உருவாகி யுள்ளது. இந்த வகையில் இன்று இந்தியத் துணைக் கண்டம் ஒரு வகையில் இந்தி பேசும் மாநிலங்கள் X இந்தி பேசாதவை என இரு கூறுகளாக எதிர் எதிர் நிலையில் நிற்கின்றன.

டெல்லியைத் தலைமையகமாகக் கொண்டு இயங்கும் CBSE போன்ற கல்வி வாரியப் பாடத் திட்டங்களில் பயின்ற உயர் சாதி, உயர் வர்க்க மாணவர்களே இதன் மூலம் பயன் பெறுவர் என்கிற பிற மாநிலத்தவரின் அச்சம் இன்று உறுதியாகியுள்ளது. சாதி, வர்க்கம் என்கிற வேற்றுமைகளுக்கு அப்பால் இப்போது மொழி, வாழும் நிலப் பகுதி, நகர்ப்புறம், கிராமப் புறம் எனும் முரண் ஆகிய அடிப்படையிலான ஒதுக்கல்கள் இதன் மூலம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அடித்தள மக்களின் கல்வி வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ள பெருமைக்குரிய மாநிலக் கல்வி வாரியங்கள் இன்று மதிப்பிழந்துள்ளன.

நீட்டுக்கு ஆதரவாகச் சொல்லப்பட்ட வாதங்கள் என்ன மாதிரியானவை? பல்வேறு விதமான தனித்தனி நுழைவுத்தேர்வுகளிலிருந்து மாணவர்களை இத்தகைய பொதுத் தேர்வு காப்பாற்றும் என்பது ஒன்று மற்றது மருத்துவச் சேர்க்கையில் இப்போதுள்ள மிகப் பெரிய ஊழல்கள், கொள்ளைகள் முதலியன ஒழிக்கப்படும் என்பது. மற்றபடி ஒரே மாதிரி தரமான மருத்துவ வர்க்கம் ஒன்று இந்தியா பூராவும் உருவாகும் என்பது மூன்றாவதாகச் சொல்லப்பட்ட வாதம்.

எல்லாம் அபத்தம். ஒரு நுழைவுத் தேர்வு என்பது எப்படி ஒரே மாதிரி தரமான மருத்துவர்களை உருவாக்க முடியும்? திறமான, சீரான மருத்துவக் கல்வியும், பயிற்சியும்தான் ஒரே தரமான சிறந்த மருத்துவர்களை உருவாக்க முடியுமே ஒழிய ஒரு நுழைவுத் தேர்வு எப்படி அதைச் சாதிக்க முடியும்?

சேர்க்கையில் உள்ள ஊழல்களை ஒழிக்க வேண்டும் என்றால் உரிய விதிகளை உருவாக்கி, கடுமையான கண்காணிப்புகள், மீறும் நிறுவனங்களைக் கடுமையாகத் தண்டிப்பது ஆகியவற்றின் மூலம்தான் அதைச் சாதிக்க வேண்டுமே ஒழிய இப்படி இன்னும் ஒரு மோசமான ஒதுக்கல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு அதைச் சாதிக்க முடியாது, சாதிக்கவும் கூடாது. தேவையானால் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்குமான நுழைவுத் தேர்வுகளைக் கட்டாயமாக்கலாம். பல மாநிலங்களில் அத்தகைய நுழைவுத் தேர்வுகள் சிறப்பாகச் செயல்பட்டு வருவது குறிப்பிடத் தக்கது. இதையெல்லாம் செய்யாமல் ஊழலை ஒழிக்கிறேன் என்கிற பெயரில் இப்படியான ஏழை எளிய அடித்தள சாதிகளைச் சேர்ந்த, கிராமப்புற, இந்தி பேசாத மக்களைப் பழிவாங்கும் ஒரு முறையைக் கட்டாயமாகப் புகுத்துவதை எப்படிச் சகிப்பது? கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை 'கேபிடேஷன் ஃப் ஆக வசூலிப்பதைக் கட்டும் கண்காணிப்புகளை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் ஐயம் இல்லை. ஆனால் உயர் பணத் திமிர் மிக்க ஒரு மேல்தட்டு 5 சத மக்களின் பிரச்சினை. இதைக் காட்டி ஏழை எளிய அனிதாக்களைப் பலி கொடுக்கக் கூடாது.

ஏன் 'நீட்' டில் நம் மாணவர்கள் தோல்வி அடைகின்றனர்?

பல நுழைவுத் தேர்வுகளை ஒரே நேரத்தில் எழுத வேண்டிய சமையை மாணவர்களுக்குக் குறைக்க நீட் போன்ற பொது நுழைவுத் தேர்வு தேவை என்கிற வாதத்தில் ஏதும் நியாயம் இருக்கிறதா எனப் பார்க்கலாம்.

'நீட்' தேர்வை விரும்பித் தேர்வு செய்பவர்களைப் பொருத்தமட்டில் யார் அந்த மாணவர்கள், அப்படி எழுதுகிறவர்கள் எத்தனை வீதம் பேர் என்பதற்கு உரிய தரவுகள் இல்லை. எனினும் அதுவும் ஒரு மிகச் சிறிய வீதத்தினர்தான். அவர்களும் கூட சமூகத்தின் மேல் தட்டிலிருந்து வருபவர்கள்தான். சென்ற ஆண்டு அனைத்திந்திய மருத்துவக் கல்வி நிறுவனங்கள் (AIIMS) நடத்திய இந்தப் பொது நுழைவுத் தேர்வில் பங்கு பெற்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை ஒரு இலட்சம். இது அப்போது மருத்துவக் கல்லூரிக்கு விண்ணப்பித்த மொத்த மாணவர் தொகையில் வெறும் பத்து சதம்தான். அப்போது இந்தப் பொதுத்தேர்வு கட்டாயம் இல்லை என்பதால் மற்ற 90 சதம் மாணவர்களும் 'நீட்' எழுதுவதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. பன்னிரண்டாம் வகுப்பில் தேர்ச்சியுற்று பல்வேறு படிப்புகளுக்கும் மேற் செல்கிறவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையுடன் இதை ஒப்பிட்டால் பொதுத்தேர்வை, அதாவது 'நீட்' டை விருப்ப பூர்வமாகத் தேர்வு செய்தவர்களின் எண்ணிக்கை மிக மிகக் குறைவு என்பதை விளக்க வேண்டியதில்லை.

சரி அப்படிப் பொது நுழைவுத் தேர்வைத் தேர்ந்தெடுத்த அந்தச் சிறு தொகை மாணவர்கள் யார்? அவர்கள் CBSE போன்ற மத்தியக் கல்வி வாரியப் பாடத் திட்டங்களில் படித்த மேல்தட்டினர்தான். இன்று 1176 மதிப்பெண்கள் வாங்கிய அனிதா எனும் கூலி வேலை செய்யும் குடும்பத்தில் பிறந்த ஒரு தலித் பெண்ணுக்கு நீட் தேர்வில் வெற்றி பெற இயலாத காரணத்தால் மருத்துவக் கல்வி வாய்ப்புப் பறி போனதை இத்துடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால்தான் எப்படி புறக் கணிக்கத்தக்க ஒரு சிறிய மேல்தட்டினரின் நலனுக்காக மற்ற 90 சதத்துக்கும் மேற்பட்டவர்கள் ஏன் தற்கொலை நோக்கித் தள்ளப்படுகிறார்கள் என விளங்கும்.

சரி. ஏன் CBSE மாணவர்கள் மட்டும் ஏன் எளிதில் 'நீட்' தேர்வில் வெற்றி பெறுகிறார்கள்? மாநிலக் கல்வி வாரியங்களில் படிப்பவர்களால் அது சாத்தியமில்லாமல் போகிறது? வேறொன்றுமில்லை. 'நீட்' தேர்வு CBSE பாடத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் நடத்தப்படுகிறது என்பதுதான் இரண்டு கேள்விகளுக்கும் ஒரே பதில். CBSE பாடத் திட்டத்தில் 'நீட்' தேர்வு நடத்தப்படுவதால் அந்தப் பாடத் திட்டத்தில் படித்தவர்கள் நீட்டில் வெற்றி பெற முடிகிறது. மற்றவர்களுக்கு அது சாத்திய மில்லாமல் ஆகிறது.

அடுத்த கேள்வி: இந்தியாவில் உள்ள பல்வேறு மாநிலக் கல்வி வாரியங்கள் மற்றும் இதர ICSC போன்ற இதர கல்வி வாரியங்களின் பாடத்திட்டங்களை எல்லாம் புறக்கணித்துவிட்டு CBSEன் பாடத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் 'நீட்' தேர்வை நடத்துவது ஏன்? இப்படியான சந்தர்ப்பங்களில் மிக அதிக மாணவர்கள் பயன்பெறுமாறு அதிக மாணவர்கள் படிக்கிற ஏதேனும் ஒரு பாடத் திட்டத்தைத் தேர்வு செய்வதுதானே நியாயம்? இந்தியா முழுவதிலும் உள்ள CBSE பாடத் திட்டத்தில் வாசிக்கும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைக் காட்டிலும் தமிழ்நாடு போன்ற ஒரு மாநிலத்தில் மாநிலக் கல்வி வாரியப் பாடத் திட்டத்தில் படிக்கிற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகம் இல்லையா? இந்தியா முழுவதும் மொத்தமாக 12ம் வகுப்புத் தேர்வு எழுதும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையையும், CBSE மாணவர்களின் எண்ணிக்கையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால்தான் 'நீட்' தேர்வு என்பது எந்த அளவுக்கு உயர் தட்டு, உயர் சாதி, நகரங்களை மையமாகக் கொண்ட ஒரு தேர்வுமுறை என்பதும் நம் அனிதாக்கள் ஏன் தற்கொலையை நோக்கித் தள்ளப்படுகிறார்கள் என்பதையும் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

CBSE பாடத் திட்டமே சிறந்தது என்பது உண்மைதானா?

தமிழகத்தின் சமச்சீர்க் கல்வி முறை, அதன் கேள்வித் தாள் வடிவம், தேர்வு முறை, பாடத் திட்டம் எல்லாம் குறைகளற்றவை என நான் சொல்லவில்லை. நிச்சயம் அவற்றில் குறைபாடுகள் உண்டு. நாங்களே பலவற்றைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளோம். 11 ம் வகுப்புப் பாடங்களை நடத்தாமலேயே 12ம் வகுப்புப் பாடங்களை நடத்துவதற்குத் தோதாக நமது கல்வி முறை உள்ளது, கேள்வித்தாள் வடிவம் மனப்பாட முயற்சி களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிப்பதாக உள்ளது முதலானவற்றை இப்படிச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளோம். அரசும் கல்வித்துறையும் இப்போது அவற்றைக் கணக்கில் கொண்டு சில மாற்றங்களையும் இந்தக் கல்வி ஆண்டு முதல் கொண்டு வந்துள்ளன. குறைகளைக் கண்டறிந்து திருத்திக்கொள்ளும் திறமையும் வல்லமையும் நமக்குண்டு. இப்படி நம் கல்வி முறையில் சில குறைகள் உள்ளன என்பதற்காக CBSE தான் இந்தியாவில் உள்ள கல்வி முறைகளிலேயே சிறந்த முறை எனவும், அதில் குறைகளே இல்லை எனவும் நம்புவது போன்ற

அபத்தம் ஏதுமில்லை. ஆனால் அப்படியான நம்பிக்கை நமக்குள் சிலரிடையே உள்ளது.

2009ல் அறிவியலாளர் அனில்குமார் மற்றும் IIS யில் பணியாற்றிய டிபாகர் சட்டர்ஜி ஆகியோர் CBSE உடன் இந்தியாவில் உள்ள சில மாநிலக் கல்வி வாரியங்களை ஒப்பிட்டு ஒரு ஆய்வு செய்திருந்தனர்,

இயற்பியல், வேதியல், உயிரியல், கணிதம் ஆகிய நான்கு அறிவியல் பாடங்களிலும் மேற்கு வங்கக் கல்வி வாரிய மாணவர்களும், கணிதம் மற்றும் இயற்பியல் பாடங்களில் ஆந்திர மாநில மாணவர்களும் CBSE மாணவர்களைக் காட்டிலும் சிறப்பாக உள்ளதை அவர்கள் நிறுவினர் (Current Science, 2009). இதில் நாம் கவனிக்க வேண்டிய அம்சம் என்னவெனில் மேற்கு வங்கமோ இல்லை ஆந்திரப் பிரதேசமோ 'நீட்' டில் அப்படி ஒன்றும் பிரமாதமாகச் செய்துவிடவில்லை. ஆக, 'நீட்' டில் பிரமாதமாகச் செய்வது என்பது அவர்களின் கல்வித் திறமைக்கும் பாடப் புரிதலுக்கும் நிரூபணமல்ல. CBSE வடிவத்தில் 'நீட்' தேர்வு கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளதன் விளைவுதான் அம் மாணவர்கள் 'நீட்' டில் நன்றாகத் தெரிவது.

ஏதோ CBSE., MCI (இந்திய மருத்துவக் கவுன்சில்) எல்லாம் லஞ்ச ஊழல்களுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டது என்றெல்லாம் நம்பினாலும் அப்போதும் நாம் முட்டாள்கள்தான்.

MCI இன் முன்னாள் தலைவர் கேடன் தேசாய் ஒரு தனியார் மருத்துவக் கல்லூரிக்கு ஒப்புதல் கொடுத்த போது லஞ்சம் வாங்கியதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர். சென்ற ஆண்டு CBSE ஏற்பாடு செய்திருந்த All India Pre-Medical Test இப்படியான குற்றச்சாட்டுகளால் ரத்து செய்யப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

CBSE வாரியத்துக்கும் அதன் பாடத் திட்டத்துக்கும் இப்படியான 'நீட்' ஆதரவு தாராளமாக இருப்பதன் விளைவாக இன்று இந்தியாவெங்கும் CBSE பாடத் திட்டத்தை ஏற்கும் தனியார் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை ஊதிப் பெருந்துள்ளது. இந்த வகையில் இப்போது 'நீட்' தேர்வு கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது மாநிலக் கல்வி வாரியங்களைச் செல்லாக் காசாக்கும் முயற்சியாகிறது. மாநிலக் கல்வி வாரியத்தின் கீழ் தம் பிள்ளைகளைப் படிக்க வைத்துக் கொண்டிருந்த பெற்றோர்கள் இனி அவர்களை CBSE பள்ளிகளைத் தேடிச் சென்று மிக அதிகமாகப் பணம் கொடுத்துச் சேர்க்கும் நிலை இன்று ஏற்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் மத்திய அரசின் கல்விக் கொள்கைகள் ஒரே சீராக இந்தியா முழுவதும் திணிக்கப் படுவதற்கும், கல்விக் கொள்கைகள் அதிகமாவதற்கும், ஏழை எளிய மக்களின் கல்விச் செலவுகள் அவர்களால் தாங்க முடியாத அளவிற்கு அதிகரிப்பதற்கும் மாநிலங்களின் கல்விக் கொள்கைகளும் அணுகல் முறைகளும்

பலவீனமாவதற்கும் வழி வகுக்கப்படுகிறது என்பதை நாம் மறந்து விடக் கூடாது.

இப்படி CBSE பள்ளிகளில் அதிகம் பணம் கொடுத்துப் படிக்க வழி இல்லாமல் தொடர்ந்து மாநிலக் கல்வி முறையில் படிக்கும் ஏழை எளிய. அடித்தட்டுச் சாதிகளைச் சேர்ந்த கிராமப்புற மாணவர்கள் இனி மருத்துவப் படிப்பை லட்சியமாகக் கொண்டார் களானால் என்ன ஆகும் என்பதற்குத்தான் அனிதாவின் இறப்பு நம் முன் இரத்த சாட்சியமாக அமைந்துள்ளது.

'நீட்' கட்டாயமாவதன் கொடு விளைவுகள் மாணவர்களுக்கு மட்டுமல்ல..

இந்தப் 'பன்மை விடைக் கேள்விகள்' (Multiple Choice Question) நிறைந்த கேள்வித்தாள் என்கிற CBSE யின் தேர்வு வடிவம் அப்படி ஒன்றும் மாணவர்களின் திறனை மதிப்பிட்டு விடுவதற்கான ஆகச் சிறந்த வடிவம் எனச் சொல்லிவிட முடியாது. அறிவியல் கருத்தாக்கங்களை தர்க்கபூர்வமாகத் தருவிக்கும் விரிவான தர்க்க அடிப்படையில் விளக்கம் அளிக்கும் (concept development) முறையும் முக்கியமானதே. தமிழ்நாடு, மேற்கு வங்கம் முதலிய மாநிலங்கள் இத்தகைய தேர்வுமுறையையே நீண்ட காலமாகப் பின்பற்றி வருகின்றன. என்னைப் பொருத்தமட்டில் இரண்டுக்கும் சம அளவில் முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டும். மாணவர்களை அவர்களுக்குப் போதிக்கப்பட்ட விதிகளின் அடிப்படையில் ஒரு முடிவு சரியானதா தவறானதா எனச் சிந்திக்கத் தெரிந்தால் போதும் என நாம் எதிர்பார்க்கக் கூடாது. கணினிகள் கூட அந்தப் பணிகளைச் சிறப்பாகச் செய்து விடக் கூடும். மாறாக ஏற்கனவே உள்ள எல்லா நம்பிக்கைகளையும் சந்தேகிக்கும் திறன் உடையவர்களாக மாணவர்களை ஆக்குவதே அறிவியல் வளர்ச்சிக்குத் துணை செய்யும்.

நான் அடிக்கடி கூறும் ஒரு எடுத்துக்காட்டை இங்கு முன்வைக்க விரும்புகிறேன். மரத்தில் இருக்கும் ஆப்பிள் காம்பு அறுந்தால் கீழே விழ வேண்டியது இயல்புதானே என நியூட்டன் நினைத்திருந்தாரானால் அவரது புகழ் பெற்ற புவி ஈர்ப்புத் தத்துவம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டிருக்க இயலாது. இப்படியான counter inductive சிந்தனை முறை அம்மைவதாகக் கல்வி முறை அமைய வேண்டும். எனவே ஆம் / இல்லை; சரி / தவறு என்கிற ரீதியில் கேள்வித் தாள்களை அமைத்து கணினிகளின் உதவியால் மாணவர்களை மதிப்பிடும் CBSE முறையே சிறந்தது என்பதாக நம்புவது சரியல்ல.

இன்னொன்றையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். 'நீட்' என்பது புதிதல்ல. CBSE பாடத் திட்டத்தில் படித்த வடநாட்டு இந்தி மொழி மாணவர்களுக்கு அதிக அளவில் வாய்ப்பளிப்பதற்காக ஏற்கனவே நடைமுறையில் இருந்த 'மருத்துவக் கல்விக்கான அனைத்திந்திய முன் தேர்வு' (AIPMT) என்பதன் நீட்சிதான் இன்றைய 'நீட்'. இந்த

AIPMT தேர்வு CBSE பாடத் திட்டத்தின்படி CBSEயால் நடத்தப்பட்டது என்பது மட்டுமின்றி அது ஆங்கிலம் மற்றும் இந்தியில் மட்டுமே நடத்தப்பட்டது என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கது. இந்தத் தேர்வில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு இந்தியா முழுவதிலும் உள்ள மருத்துவக் கல்லூரிகள் அனைத்திலும் 15 சத ஒதுக்கீடு இருந்தது. இதைப் பெரும்பாலும் வட இந்திய ஆங்கிலோ - ஹிந்தி மேல்தட்டினரே பறித்துக் கொண்டிருந்தனர். ஒப்பீட்டளவில் வட நாட்டு இந்தி பேசும் மாநிலங்களில் மருத்துவக் கல்லூரிகள் குறைவு. அந்த வகையில் பிற மாநிலங்களில் வட மாநிலத்தவரைத் திணிப்பதில் இது பெரிய அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டது. இதில் CBSEயில் பயின்ற மேல் தட்டினரே பெரிதும் பலனடைந்தனர்.

‘நீட்’ தேர்வைக் கட்டாயமாக்குவதன் மூலம் இந்த நிலை மேலும் அதிகரிக்கும். அதாவது மேல்தட்டு நகர்ப்புற மாணவர்களின் கூடாரமாக மருத்துவக் கல்லூரிகள் ஆவது உறுதி.

இன்னொன்றையும் நாம் இங்கு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். ‘நீட்’ இப்போது இந்திய அளவில் கட்டாயமாக்கப்பட்டு, அதற்கு உச்சநீதிமன்றமும் ஆசி வழங்கி, ‘நீட்’-ஓட்டுக்கு ஆதரவாக உச்ச நீதிமன்றத்தில் வாதிட்ட நளினி சிதம்பரம் கூறியது போல இனி ‘கடவுளிடம் முறையிட்டாலும் கூட’ ஆகப் போவது ஒன்றுமில்லை என ஆகிவிட்டது. ஆனால் இப்போதும் கூட AIIMS, PGI, JIPMER ஆகிய மூன்று மருத்துவக் கல்லூரிகளுக்கு மட்டும் ‘நீட்’ டிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு இன்னும் சிறப்பான தனி நுழைவுத் தேர்வு நடத்தப்படுமா. அதென்ன? இன்னும்

உயர் மட்டத்திலுள்ள மேல் தட்டு நகர்ப்புற ஆங்கிலோ ஹிந்தியர்களுக்கான நிறுவனங்களாக ஆக்கும் முயற்சியாக அது அமையலாம்.

இவை எல்லாம் எங்கு கொண்டு போய் விடும்?

இரண்டாண்டுகளுக்கு முன் ஒரு பெரிய அறுவை சிகிச்சைக்காக சென்னைப் புறநகரில் உள்ள ஒப்பீட்டளவில் சற்றே மலிவான ஒரு மருத்துவ மனையில் பத்து நாட்கள் நான் சிகிச்சைக்கு வந்தவருடன் தங்க நேரிட்டது. அங்கு நான் சந்தித்த அனுபவங்கள் குறித்து ஒரு பதிவு செய்திருந்தேன். சுமார் முப்பதாண்டு களுக்கு முன் அதே போல ஒரு பத்து நாட்கள் நான் ஒரு மருத்துவமனையில் இருந்த அனுபவத்துடன் ஒப்பிட்டு எழுதப்பட்ட கட்டுரை அது. அதில் நான் குறிப்பாகச் சுட்டிக் காட்டியிருந்தது இதுதான். இந்த முப்பதாண்டுகளில் பெரிய அளவில் நிலைமை மாறி இருந்தது. அதிக அளவில் பிற்படுத்தப்பட்ட, மிகப் பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்புகளையும் கிராமப்புறங்களையும் சேர்ந்த மருத்துவர்களை இப்போது காணமுடிந்தது. ஒப்பீட்டளவில் மருத்துவர் - நோயாளி உறவு மிகவும் ஜனநாயகப்படுத்தியிருந்ததை விளங்கிக் கொள்ள முடிந்தது. எளிதில் அணுகக் கூடியவர்களாக மருத்துவர்கள் இப்போது உள்ளனர்.

கட்டாய ‘நீட்’ நடைமுறைக்கு வந்தால் இன்னும் சில ஆண்டுகளில் இந்த நிலை முற்றிலும் மாறும். மருத்துவமனைகளில் ஏற்பட்டுள்ள இந்த மாற்றங்கள், ஜனநாயகப்பாடுகள் (democratisation) என்பன முற்றிலும் அழியும். அடித்தள மக்கள் முற்றிலும் அந்நியப்பட நேரிடும். இதுதான் எல்லாவற்றிலும் மோசமான பின்விளைவாக அமையும்.

எழுத்தாளர்களின் முக்கிய கடமை

சுப்ரபாரதிமணியன்

தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றம் திருப்பூர் கிளை சார்பில் 3-9-17 மாலை 5 மணி பி.கே.ஆர் இல்லம் பி.எஸ் சுந்தரம் ரோடு மில் தொழிலாளர் சங்கத்தில் சுப்ரபாரதிமணியனின் “பசுமை அரசியல்” நூல் வெளியீடு நடைபெற்றது.

நூலை வெளியிட்டு முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மற்றும் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மாநில துணைச் செயலாளர் கே.சுப்பராயன் பேசிய தாவது:

“இன்றைக்கு சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகள் மனிதன் வாழ முடியாதபடிக்கு அவனை இக்கட்டில் கொண்டு போய் நிறுத்தியிருக்கிறது. இயற்கை சார்ந்த உணர்வு

களின் தேவை இன்னும் அதிகமாக உணரப்படும் காலம் இது. மக்களை அழுத்தும் காரணிகளில் முக்கியமாகச் சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகள் உள்ளன. எழுத்தாளர்கள் அதை மறை பொருளாக படைப்பிலக்கியங்களிலும், வெளிப்படையாகக் கட்டுரைகளிலும் எழுதி வரும் செயலை தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும்.”

சுப்ரபாரதிமணியன் ஏற்புரை:

பசுமையியல் இன்று சிதைந்து விட்டது. வெளிநிப்போய்விட்டது. தாவரங்கள், பிராணிகள், எண்ணற்ற நுண்ணுயிர்கள் ஒன்றாக இணைந்து ஒரே வாழிடத்தைத் தேர்வு செய்து கூடி இருப்பதாகும் பசுமையியல் பல உயிரினங்கள் அவற்றின் வாழிடத்தில் ஆற்றலை ஒருங்கிணைத்து பரிமாறிக்கொண்டும் ஒரே உயிரினமாக வாழ்தலுக்கு இன்றியமையாததாகக் கருதப்படுகிற உயிரினங்களின் பிணைப்பே பசுமையியலாக தொடர்ந்து வடிவமைத்திருக்கிறது. அந்த வடிவமைப்பு வெகுவாக சிதைந்து வரும் காலம் இப்போது.

இந்தப் பசுமையியல் சிதைவுக்கு பல காரணங்களை அரசியலாகக் கொள்ளலாம். வல்லரசுகளின் ஆதிக்கம், மூன்றாம் உலக நாடுகளின் அடிமைத்தனம், சுரண்டப்படுதல் அடிப்படைகளாகும். பின்நவீனத்துவ அரசியல் - விளிம்புநிலை மக்கள், விளிம்புநிலை இயக்கங்களை முன்னிலைப்படுத்தியது. அப்படித்தான் அதிலொன்றான பசுமை இயக்கமும், பசுமைக்கருத்துக் களும் மக்களிடம் இயற்கை வளங்களை சுரண்டுவதற்கு, சுற்றுச்சூழல் கேட்டிற்கு எதிராக முன்வைக்கப்பட்டன. பசுமை அரசியல் பலரின் புருவங்களை உயர்த்தச் செய்தது. பசுமை இயக்கங்கள் சார்ந்த படைப்புகள், செயல்பாடுகள் தொடர்ந்தது. அந்தந்த பகுதி சூழல் கேடு பற்றிய பதிவுகள் நவீன இலக்கியத்தில் முன்வைக்கப்பட்டன. அந்தப்பதிவுகள் இலக்கியப்பதிவாகவும், விழிப்புணர்வு விசயங்களாகவும் தொடர்ந்து எழுதப்பட வேண்டும். பூமி சூடாகியும் பல்வேறு சுற்றுச்சூழல் கேடுகளை கண்டு வரும் சூழலில் இன்றைக்கு எழுத்தாளர்களின் முக்கிய கடமை அது.

தமிழ் பயிற்று மொழியானால்...

நா.வானமாமலை

முன்குறிப்பு:

நீட் எதிர்ப்புப் போராட்டம், இன்றைய தமிழகச் சூழலில் கல்வி, சமூக நீதி, மாநில உரிமை பல விசயங்களைப் பற்றிய உரையாடல்களை முன்னுக்குக் கொண்டுள்ளது. இந்த உரையாடலுக்கு நா. வானமாமலையின் தமிழ் மொழிக் கல்வி என்னும் இக்கட்டுரை பெரிதும் உதவும். தாய்மொழியான தமிழ் வழிக் கல்வியின் வாயிலாகவே கற்பிப்பிலும் கற்றுக் கொள்வதிலும் வளர்ச்சியைப் பெற முடியும்; ஆக்கப்பூர்வமான சிந்தனைத் திறன் வாய்ந்த மாணவர்கள் உருவாக முடியும். ஆங்கில வழிக் கல்வியும் ஒற்றைச் சாளர நுழைவுத் தேர்வும் நம் நாட்டில் அறிவியல் மனப்பாங்கையும் சிந்தனையும் வளர்க்காது, கல்வித் தரமும் உயராது, சிந்தனைத் திறன் மிக்க மாணவர்களும் உருவாக மாட்டார்கள். இவையெல்லாம் நா.வா. முன்வைத்த அறிவார்ந்த கருத்துகள். இக்கருத்துகளுக்கு இன்றைய இந்தியக் கல்விமுறையே ஆதாரமாய் நிற்கின்றது. சமூகநீதியையும் மாநில உரிமையையும் புறக்கணிக்கும் உலக முதலாளிய வாணிக வெறியை ஊக்குவிக்கும் நீட் தேர்வை எதிர்த்த போராட்டத்தில் நா.வா.வின் கீழ்க்கண்ட கருத்துகள் கவனம்பெற வேண்டும்.

தாய்மொழியில் கற்பதால் என்ன நன்மை? 16 மணி நேரம் ஆங்கிலத்தின் மூலம் பயிலும் பாடங்களை 10 மணி நேரத்தில் தாய் மொழியில் பயில முடியும் என்று மகாத்மா காந்தி கூறுகிறார். இதனையே பல கல்வி வல்லுநர்களும் கூறியுள்ளனர். அவ்வாறாயின் ஒரு மணி நேரத்தில் 3/8 மணி நேரம் வீணாகிறது. காந்தியடிகள் குறிப்பிட்ட காலத்திலிருந்து இக்காலத்து மாணவர்களின் ஆங்கிலத்தின் தரம் குறைந்துள்ளது. எனவே பாதி நேரம் ஆங்கில மொழிச் சமையால் வீணாகிறது. நம்முடைய கல்லூரிகளில் 4 வருஷம் பயிலும் பாடங்களைத் தமிழில் கற்பித்தால் 2 வருஷங்களில் கற்பிக்க முடியும். மிச்சமுள்ள 2 ஆண்டுகளில் மூன்றாவது பாகப் பாடங்களின் அளவை உயர்த்தலாம். தற்காலம் நமது பட்டப்படிப்பின் தரம், மேனாடுகளின் பட்டப் படிப்பின் தரத்திற்கு மிகவும் தாழ்ந்துள்ளது. அங்குப் பட்ட மேற்படிப்பு (வி.கி.,)

படிக்கச் செல்லுமுன் இங்குப் பட்டப் படிப்புப் படித்தவர்கள் மேலும் 6 மாதங்கள் புதிதாகப் பல பாடங்களைப் படிக்க வேண்டியதிருக்கிறது. நம் பல்கலைக்கழகப் பயிற்சிகளில் பல பாடங்கள் மிகவும் பழமையானவையாக இருக்கின்றன. நமது பாடத் திட்டங்களை நவீனப்படுத்த வேண்டும். நவீனப்படுத்துவதற்குள்ள தடை, ஆங்கிலத்தின் மூலம் கற்பிப்பதுதான். இப்பொழுதுள்ள குறைந்த அளவிலுள்ள பாடத்தையே நடத்த முடியவில்லை. தமிழில் கற்பித்தால் அதிக அளவிலும், நவீனத் தலைப்புகளை அதிகரித்தும் கற்பிக்க முடியும். இப்பொழுது ஆங்கில மொழியறிவைப் பெறச் செலவழிக்கும் நேரம், பௌதீகம், ரசாயனம், தரையியல், உயிரியல், பொறியியல் போன்ற பொருள் பாடங்களைக் கற்பதில் செலவிடப்பட்டால், பொருளறிவு மிகும்.

•••

மத்திய அரசு வேலைகளுக்கான தேர்வுகளைச் சில ஆண்டுகளாக இந்தியிலும், ஆங்கிலத்திலும் எழுத அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர்கள், ஆங்கிலம் தவிர மற்ற பாடங்களில் அதிக மதிப்பெண்கள் பெறுகிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் எழுதும் தென்னிந்தியர்கள் ஆங்கிலத்திலும், ஆங்கில மொழியின்மூலம் விடையெழுதும் பிற பாடங்களிலும், குறைந்த மதிப்பெண்கள் பெறுகிறார்கள். எவ்வளவுதான் ஆங்கில அறிவைத் தென்னிந்தியர்கள் விருத்தி செய்து கொண்டாலும், இந்தி பேசுபவர்களின் இந்தி அறிவுக்கு ஒப்ப ஆங்கில மொழியறிவு பெற முடியாது. எனவே அதிக மதிப்பெண்கள் பெற தமிழர்கள் தமிழிலேயே விடையெழுத வேண்டும். சென்ற ஆண்டிலிருந்து நமது தேசிய மொழிகள் அனைத்திலும் விடை எழுத அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழில் எழுத வசதியிருக்கும் போது ஆங்கிலத்தில் விடையெழுதி குறைந்த மதிப்பெண்கள் பெற்றுத் தோல்வியடைவது ஏன்? மத்திய அரசு தேர்வுகளை நம் தாய்மொழியிலேயே எழுதுவதற்குத் தடையென்ன?

மத்திய அரசுத் தேர்வுகளில் தமிழ்நாட்டு இளைஞர்கள் போதிய அளவு வெற்றி பெறாததற்கு இது மட்டும் காரணமன்று. நமது பல்கலைக்கழகங்களில் சில, புகழுக வகுப்பை இரண்டு ஆண்டுகளாகவும், பட்டப் படிப்பை மூன்று ஆண்டுகளாகவும் வைத்திருக்கின்றன. இங்கு மொத்தப் பட்டப்படிப்புக் காலம் ஒரு ஆண்டு குறைவு. பட்டப்படிப்பில் பல பல்கலைக்கழகங்கள் ஆங்கிலத்தையும், தாய்மொழியையும் குறைத்து, மூன்றாவது பாகத்தில் இரண்டு மேஜர் பாட அளவுக்குக் கற்பிக்கிறார்கள். ஆகவே இரண்டு பாடத்தில் அவர்களுக்குப் போதிய பொருள் அறிவு உண்டாகிறது. சென்னை, மதுரைப் பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழ்,

ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளைப் பயில்வதிலேயே அதிக நேரம் செலவாகிறது. எனவே மூன்றாவது பாகத்தில் உள்ள பாடங்களுக்கு நேரம் போதவில்லை. எனவே வடநாட்டுப் பல்கலைக்கழகப் பட்டப் பயிற்சிக்குரிய பாடத்திட்டத்தைவிட நமது பாடத்திட்டம் குறைவானது. அதிலும் அவர்கள் இரண்டு மேஜர் பாடங்களைப் பட்டப் பயிற்சிக்கு வைத்திருக்கும் பொழுது, நமது பல்கலைக்கழகங்கள் ஒரு மேஜர் பாடத்தையே வைத்திருக்கின்றன. எனவே மொழிப் பயிற்சிக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்தினால், மூன்றாவது பாகத்திற்குப் போதிய நேரம் கிடைக்கவில்லை. எனவே நம்முடைய மாணவர்கள் மூன்றாவது பாகத்தில், வடநாட்டு மாணவர் கற்பதற்கு பாதிக்கும் குறைவாகவே கற்கிறார்கள். முக்கியமாக நமது மாணவர்கள் மத்திய அரசு வேலைகளுக்கான தேர்வுகளில் தோல்வியுறுவதற்குக் காரணம் இதுவே. புகழுக வகுப்பிற்கு மேல், மொழிப் பயிற்சிக்கான நேரத்தை பாதிக்கக் குறைத்தால் மூன்றாவது பாகத்திலுள்ள பாடத்திட்டத்தை அதிகமாக்கலாம். இதனால் பட்டம் பெறுபவர்களின் பொருளறிவு அதிகமாகும். இந்தியா முழுவதற்கும் ஒரே விதமான பாடத்திட்டம் அவசியம். இல்லாவிட்டால் இத்தகைய ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்படும்.

•••

அறிவியல் கல்வி வேற்று மொழியில் இருக்கும் வரை அது மக்களிடையே பரவாது. ஒரு சில வசதி பெற்றவர்களிடையேதான் நிலைத்திருக்கும். அவர்கள் தங்களுக்குப் போட்டி ஏற்படாத வகையில் பொது மக்களிடையே அறிவுக் கல்வி பரவுவதைத் தடுப்பார்கள். நாட்டு மக்களிடையே கல்வியும், அறிவியலும் பரவ வேண்டுமானால், அவர்களுடைய மொழியையே கல்வி புகட்டவும், அறிவியலைப் பரப்பும் சாதனமாகக் கொள்ள வேண்டும். நமது நாட்டிலும் தமிழே பயிற்று மொழியானால், தமிழிலக்கியத்திலும், அறிவியலிலும், பண்பாட்டியலிலும், மாபெரும் மறுமலர்ச்சி ஏற்படும். தமிழ்நாட்டில் மாபெரும் அறிவியல்க்கம் தோன்றும். ஆங்கிலம் பயிற்றுமொழியாக இருக்கும்வரை, படித்தவர்களிடையே அரைகுறையறிவும், அதனைத் தனக்காகப் பயன்படுத்தக்கூடிய போக்கும் தான் இருக்கும். தமிழ்நாடு முன்னேற வேண்டுமாயின் நமது இளம் சந்ததியினர், தமிழ் மூலம் அறிவியலையும் பண்பாட்டினையும் கற்று, தமிழர் சமுதாயத்தின் நன்மைக்காக அறிவியல் அறிவைப் பயன்படுத்துவதோடு, அதனை எல்லோரும் எல்லா வாய்ப்பும் பெற்று முன்னேறக்கூடிய திசையில் மாற்ற முன்வரவேண்டும். அப்பொழுது தான் பண்பாடு வளரும்.

(ஆராய்ச்சி இதழ் 4-ல் நா.வானாமலை எழுதிய கட்டுரையின் குறிப்பிட்ட சில பகுதிகள்)

லெனினும் இந்தியாவும்

எ.என்.கோமரோவ்

சுமாதானம், முன்னேற்றம் ஆகிய லட்சியங்களுக்கு மிக முக்கியத்துவமுடைய சோவியத் இந்திய மக்களிடையேயுள்ள நட்புறவு நீண்டகால மரபினைக் கொண்டது ஆகும். புரட்சியை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்ததும் பின்னர் சோஷலிச வழியில் வாழ்க்கையை மாற்றியதுமான ரஷ்யாவினால் கவரப்பட்டவர்களில், இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தின் அரசியல் மற்றும் சித்தாந்தத் தலைவர் மகாத்மா காந்தியும் ஒருவராகும். 1905-ஆம் ஆண்டின் முதலாவது ரஷ்யப் புரட்சியை காந்தி மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்றார்.

பின்நாட்களில் “போல்ஷ்விக் லட்சியங்களுக்கு” புகழுரை வழங்கினார், லெனின் “மாமனிதர்” என்று பேசினார். இவ்வாறு கவரப்பட்டவர்களில் சுதந்திர இந்திய அரசின் முதல் தலைவரான ஜவகர்லால்நேருவும் ஒருவராகும். அவர் சோவியத் யூனியன்பால் மிகுந்த நேசம் பாராட்டினார்; சோவியத் இந்திய ஒத்துழைப்பை நிறுவுவதில் மகத்தான பாத்திரம் வகித்தார். அற்புதமான இந்திய எழுத்தாளரான ரவீந்திரநாத் தாகூர் அவருடைய இறுதிக்காலம்வரை சோவியத் யூனியனது உண்மையான நண்பராகவே இருந்துவந்தார். சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலத்தில் ஆரம்பத்திலேயே புகழ்பெற்ற இந்திய மெய்ஞ்ஞானியான சவாமி விவேகானந்தர், எதிர்கால உலக வளர்ச்சிப் போக்கில் ரஷ்யாவின் முன்னணிப் பாத்திரத்தை முன்கூட்டியே எடுத்துரைத்தார்.

இதற்குப் பதிலாக, ரஷ்ய முற்போக்காளர்கள் 19-வது நூற்றாண்டிலும் 20-வது நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் ஒடுக்கப்பட்ட இந்திய மக்களுக்காக ஆழ்ந்த அனுதாபம் கொண்டனர். அவர்களை அடிமையாக்கிய காலனியாதிக்க வாதிகளை அம்பலப்படுத்தினார்கள். இந்த வழியாகத்தான் இந்தியா பற்றிய லெனினது கருத்துக்கள் வெளிவந்தன. ஆனால் இந்தியாவைப் பற்றி ரஷ்யாவில் லெனினுக்கு முன்னதாகவும், ரஷ்யாவில் மட்டுமல்லாமல் பேசப்பட்ட எல்லாவற்றிலிருந்தும் அவசியமாக மாறுபட்டிருந்தன. லெனினது சில வார்த்தைகள், எளிமையான வார்த்தைகளும் விசேஷமாக ஆழமான வரலாற்று அறிவு நுட்பம் நிறைந்ததாகவும் சமுதாய வளர்ச்சியின் விஞ்ஞானத் தத்துவத்திலிருந்து எழுந்ததாகவும் இருந்தது.

லெனினுக்கு முன்பும், அவருக்குப் பின்னரும் பல்வேறு நாடுகளில் பல முற்போக்கு மக்களைப் போலவே, காலனி ஆட்சி, எதேச்சாதிகார, பிரிட்டிஷ் காலனியாட்சியின் கொடுங்கோல் தன்மை ஆகியவற்றின் சாரத்தை லெனின் மிகவும் அம்பலமாக்கினார். அந்த ஆட்சி இந்திய மக்களை உண்மையிலே ராட்சதத் தனமான வறுமையில் தள்ளியது. “இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் பாணி ஆட்சியின் பெயரில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் வன்முறை மற்றும் கொள்ளை நடவடிக்கைகளுக்கு முடிவே இல்லை” என்று 1908-ஆம் ஆண்டு, பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை பிரபுத்துவ சர்வாதிகார ஆட்சி என்று வர்ணித்து லெனின் எழுதினார்.

இந்தியாவின் விடுதலையில் நம்பிக்கை

இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் திறமையையும், வலிமையையும் முழுக்க அறிந்திருந்து, 1908-ஆம் ஆண்டிலேயே மிகுந்த நம்பிக்கையுடன் அதன் தவிர்க்க வியலாத வீழ்ச்சியைக் கணித்துக் கூறினார் லெனின். இந்த ஆருடங்கள் எல்லாம், நாட்டின் வளர்ச்சியைத் தடை செய்து கொண்டிருக்கும் காலனி ஆதிக்கத்தின்

பிற்போக்குப் பாத்திரத்தினைப் பற்றிய லெனினது முடிவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவைகளாகும். வேறு எவருமல்லாமல், லெனின் தான் நாட்டின் அரசியல் அரங்கத்தில் புதிய சக்திகள் பிரவேசிப்பதை தெள்ளத்தெளிவாக அறிந்தார்.

இந்தியாவில் வெகுஜனங்களிடையே தேசிய அரசியல் விழிப்புணர்ச்சியின் ஆரம்ப அடையாளங்களை மிகுந்த திருப்தியுடன் அவர் குறிப்பிட்டார். அதுதான் அந்நாட்டின் எதிர்காலத்துக்கான பிரதான முக்கியத்துவமுடையது என்று கருதினார்.

“ஆனால் இந்தியாவில் அதன் தலைவர்களுக்காகவும் எழுத்தாளர்களுக்காகவும் மக்கள் தெருக்களில் எழத் தொடங்கியுள்ளனர்” என்று லெனின் 1903-ல் எழுதினார். மகாராஷ்டிரத்தில் பாலகங்காதரதிலகர், பிபின் சந்திரபாலர், பஞ்சாபில் லாலா லஜபதிராய், தமிழ்நாட்டில் வ.உ.சிதம்பரனார் போன்ற தேசியத் தலைவர்களும், பத்திரிகையாளர்களும் தண்டிக்கப்பட்டதற்கு, நியாய விரோத விசாரணைகள், நாடு கடத்தல்கள் ஆகியவற்றிற்கு எதிராக எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்களையே அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

1908-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் பம்பாயில் நடந்த பொது வேலைநிறுத்தம், ஹர்த்தால் ஆகியவற்றில் 1,00,000 பேர் பங்கு பெற்றது லெனினது விசேஷ கவனத்தை ஈர்த்தது. இந்த நிகழ்ச்சிகளின் அடிப்படையில் இந்தியாவின் எதிர்காலம் குறித்த அவருடைய முக்கியமான முடிவுகளை வகுத்தார். இந்தியாவில் கொடுங்கோல் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கும் ரஷ்யாவில் ஜாரிச எதேச்சாதிகாரத்திற்கும் இடையே சாயல்களை சுட்டிக் காட்டி 1908-ல் லெனின் எழுதினார். “இந்தியாவிலும் கூட, தொழிலாளி வர்க்கம் விழிப்புணர்வு மிக்க அரசியல் வெகுஜனப் போராட்டத்திற்கு வளர்ச்சி பெற்றுவிட்டனர். நிலைமை அவ்வாறு இருக்க, இந்தியாவில் (ஜார்) ரஷ்யபாணி பிரிட்டிஷ் ஆட்சி அழிந்துவிடும் என்றார். ஆனால், இந்தியாவிலும் சரி அல்லது உலகின் வேறு எங்கும் சரி இந்தியத் தொழிலாளர்களின் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளில், பெரும்பாலும் அரைகுறையாக தன்னிச்சையாக எழுகிற, இன்னும் தனிமைப்பட்ட, ஆரம்பநிலை நடவடிக்கைகளில், அந்தசமயத்தில் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு வருகிற முடிவின் உண்மையான அடையாளத்தை அவ்வளவு தெளிவாக அறிந்து சொல்ல வேறு எவராலும் முடியவில்லை. லெனின் அதனைக் கண்டறிந்தார். வரலாறு அவர் கூறியது சரி என்று நிரூபித்தது.

1917-ல் லெனினியக் கட்சியின் தலைமையின்கீழ் ரஷ்யாவில் மகத்தான அக்டோபர் புரட்சியின் வெற்றியானது, இந்தியா உள்ளிட்ட கீழையநாடுகளின்

விடுதலை இயக்கம் மேலும் வளர்ச்சியடைவதற்கு சக்தி வாய்ந்த தூண்டுதலாக விளங்கியது.

இந்தியாவை உணர்தல்

இளம் சோவியத் அரசு நிலைத்திருப்பதற்கே தீவிரமாகப் போராடிக் கொண்டிருந்த வருடங்களில், இந்தியாவில் நிகழ்ச்சிகளை நெருக்கமாகக் கவனித்துவந்த லெனின், இந்த நாட்டினையும், அதன் விடுதலை இயக்கத்தையும் பற்றி ஆராயுமாறு அறைகூவல் விடுத்தார். 1921-ஆம் ஆண்டில் “இந்தியத் தோழர்களின் எழுத்துக்களை அவர்களை உற்சாகமுட்டும் பொருட்டு எவ்வளவு சாத்தியமோ அவ்வளவு பிரசுரிப்பதும், இந்தியாவைப் பற்றியும், அதனுடைய புரட்சிகர இயக்கம் பற்றியும் அதிகமான தகவல்களைச் சேகரிப்பதும் அவசியம்” (அடிக்கோடிட்டது லெனின்) என்று லெனின் ‘பிராவ்தா’ ஆசிரியருக்கு எழுதினார்.

ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு வெகுஜன இயக்கம் பரவி வரும் நாடுகளிடையே இந்தியாவின் சிறப்பான பாத்திரத்தை அதே ஆண்டில் லெனின் குறிப்பிட்டார்.

“பிரிட்டிஷ் இந்தியா இந்த நாடுகளில் முன்னணியில் இருக்கிறது. அங்கே புரட்சி விகிதாச்சார அளவில் முதிர்ந்து வருகிறது. ஒருபுறம், தொழில்துறை, ரயில்வே தொழிலாளி வர்க்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்பவும், மறு புறத்தில் பிரிட்டிஷாரின் மிருகத்தனமான அச்சுறுத்தலின் அதிகரிப்புக்கு ஏற்பவும், அவர்கள் முன்பு இல்லாத வகையில் அதிகமாக அடிக்கடி படுகொலை (அமிர்த சரஸ்)யும், பொதுத்தண்டனைகளையும் கையாளுகின்றனர். அதற்கேற்பவும் முதிர்ச்சி பெற்றுவருகிறது.”

இடதுசாரி மனோபாவமுடைய தலைவர்களை மறுத்து, விசேஷமாக தேசிய இயக்கத்தை ஒரு பூர்ஷ்வா இயக்கம் என்று குணம்சப்படுத்திய எம்.என். ராய் போன்றோரை மறுத்து, லெனின், இந்தியா போன்ற நாடுகளில் அரசியல் சூழ்நிலைகளின் குறிப்பிட்ட தன்மையையும் திட்டவாட்டமான சரித்திர ரீதியான தன்மைகளையும் கவனத்திற்கொள்ளுமாறு லெனின் கேட்டுக்கொண்டார். கீழை நாடுகளில் “எழுச்சி பெற்றும், வரலாற்று ரீதியாக நியாயப்படுத்தப்படும் உள்ள பூர்ஷ்வா தேசியத்தை ஒரு அடிப்படையாக எடுத்துக்கொள்வது அவசியமாகும்” என்று குறிப்பாக அவர் கூறினார். இந்தியா மற்றும் இதர கீழை நாடுகளின் தேசியத் தலைவர்கள், மக்களிடையே விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி, அவர்களை ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் இணைத்தவர்கள் அந்தத் தலைவர்களின் நடவடிக்கைகளை முற்போக்கானவை, புரட்சி கரமானவை என்றும் அவர் கருதினார். எம்.என். ராயின் நினைவுக் குறிப்புகளின்படி, இந்த வழியாகத்தான் லெனின், மகாத்மா காந்தியின் நடவடிக்கைகளை மதிப்பிட்டார்.

காந்தி பற்றி லெனின்

காந்தியைப் பற்றி லெனினது கருத்துக்கள் அவராகவே பதிவு செய்தவைகள் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றுதான் இதுவரை நிலவிவருகிறது. ஆனால், இது சரி அல்ல. “பிரச்சாரகனின் குறிப்புகள்” என்ற கட்டுரையின் குறிப்புகள் 1922-இல் லெனினால் எழுதப்பட்டவை பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. (குரதிருஷ்டவசமாக, இக்கட்டுரை பிரசுரிக்கப்படவே இல்லை. பெரும்பாலும் லெனினது சுகவீனத்தினால் இருக்கலாம்) இக்குறிப்புகளிலிருந்து மதிப்பிட்டால், அவர் உலக வளர்ச்சியின் விரிவான சித்திரத்தையும் அந்தச் சமயத்தில் சோவியத் ரஷ்யாவின் நிலைமையையும் தருவதற்கு உத்தேசித்திருந்தார் என்று தோன்றுகிறது. அந்தக் குறிப்பு கீழ்க்கண்ட அம்சத்தைக் கொண்டிருக்கிறது. “இரண்டு முனைகள், இரண்டுக்குமிடைப்பட்ட டால்ஸ்டாயைப் பின்பற்றிய இந்து” இவ்விதம் “டால்ஸ்டாயைப் பின்பற்றிய இந்து” என்று குறிப்பிடுவது காந்திதான் என்பதில் எவ்விதமான சந்தேகத்திற்கும் இடமில்லை. அது அவ்வாறு இருக்குமானால், பின்னவரை (காந்தியை) சர்வதேச முக்கியத்துவமுடைய தலைவராக லெனின் வர்ணித்தார். அவர்(காந்தி) “இரண்டு உலகு தழுவிய முன்னணிகளான” முதலாளித்துவம், சோஷலிசம் ஆகியவற்றின் மாபெரும் போராட்டத்தில் இடைப்பட்ட இடத்தை (இரண்டுக்குமிடைப்பட்ட) வகித்தார். இந்த “உலகச் சண்டையின்” விளைவு, லட்சோப லட்சம் இந்திய மக்கள் உட்பட மனித குலத்தின் மிகப் பெரும்பான்மையினர், “அசாதாரணமான விரைவுடன் விடுதலைக்கான போராட்டத்தில் ஈர்க்கப்படுவதனைச்” சார்ந்திருக்கிறது என்று லெனின் கருத்துக் கொண்டிருந்தார்.

1920-இல் லெனின் செய்தியொன்றை அனுப்பினார். அதில் “இந்தியத் தொழிலாளர்கள் விவசாயிகளின் விழிப்புணர்ச்சி” பற்றி எழுதினார் “விடுதலைக்காக வீரஞ் செறிந்த போராட்டத்தைத் தொடங்கியுள்ள முற்போக்கு இந்தியர்களை” வாழ்த்தினார். அந்தச் செய்தி கீழ்க்கண்டவாறு முடிவடைகிறது: “சுதந்திர ஆசியா நீடுழி வாழ்க”, இது 50 ஆண்டுகட்கு முன்பு, இந்தியாவின் நண்பரும், சோவியத் இந்திய மக்களின் ஒத்துழைப்பிற்கான கோட்பாடுகளை வகுத்தவரும் அடித்தளமிட்டவருமான லெனினால் எழுதப்பட்டது. அவருடைய ஆருடங்கள், ஒடுக்கப்பட்ட தொழிலாளி மக்களிடம் அன்பில் தோய்ந்த, மனிதகுலத்தின் மேம்பாடான எதிர்காலத்தில் அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையுடன் கூடிய அறிவுபூர்வ ஆருடங்கள், நமது காலத்தில், உலக வளர்ச்சியின் தீர்மானமிக்க சக்தியாக சோஷலிசம் ஆகிவரும் வேளையில், உண்மையாகி வருகின்றன.

(ஆராய்ச்சி இதழ் 4-ல் வெளியான கட்டுரை)

நியூ செஞ்சுரி வெளியீடாக ஆ.சிவசுப்பிரமணியன் நூல்கள்

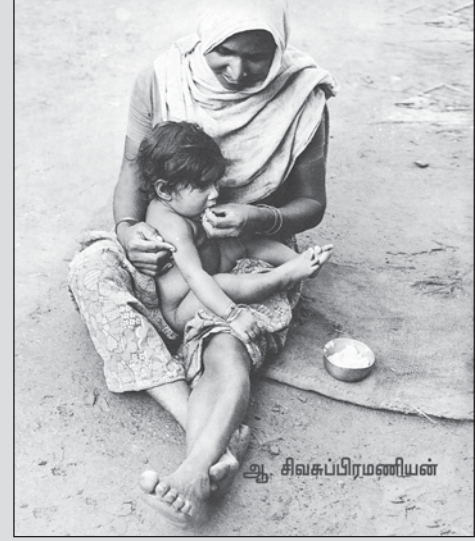
காலனியமும்
கச்சேரித் தமிழும்

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

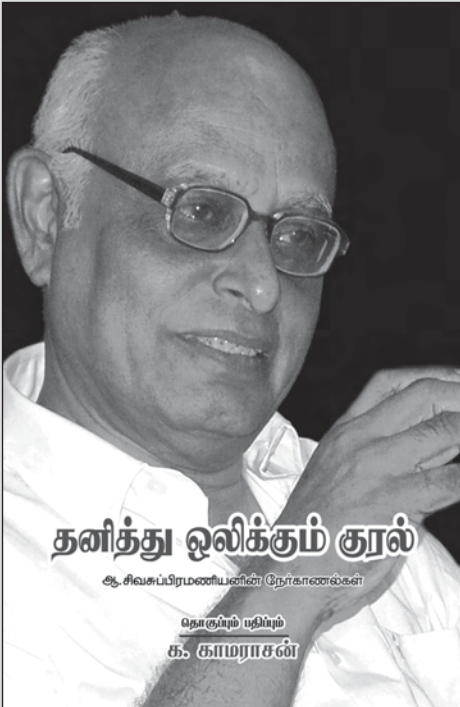

₹ 150/-

அடித்தள மக்கள்
வரலாறு

₹ 250/-

தனித்து ஒலிக்கும் குரல்

ஆ.சிவசுப்பிரமணியனின் நேர்காணல்கள்

தொகுப்பு: முதிர்ந்
க. காமராசன்

₹ 200/-

கூலித் தமிழ்
காட்டும் சமுதாயம்

ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

₹ 145/-

மார்ச் 200வது பிழித்தாலை
சேவியத் பரட்சின் ஸ்தாபனம் விழாவைக் கொண்டாடும் புகழை

முன் வெளியீட்டுத் திட்டம்

மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் தேர்வு நூல்கள் மற்றும் வாழ்க்கை வரலாறுகள் 20 தொகுதிகளாக...

தமிழ் மார்க்சிய மெய்யியலாளர் **ந.முத்துமோகன்**
அவர்களின் பதிப்பாசிரிய மேற்பார்வையில்

ரா.கிருஷ்ணையா, ஆர்.கே. கண்ணன் முதலான
தலைசிறந்த மார்க்சிய அறிஞர்கள் மொழிபெயர்த்த

மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் தேர்வு நூல்கள் (12 தொகுதிகள்),
பதினெட்டாம் புருமோர், அரசியல் பொருளாதார
விமர்சனத்துக்குப் பங்களிப்பு, டிரிங்குக்கு மறுப்பு,
இயற்கையின் இயக்கவியல் முதலான

தமிழில் இதுவரை வெளிவந்துள்ள
மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் நூல்கள், கட்டுரைகள்,
சொற்பொழிவுகள், கடிதங்கள்

அனைத்தையும் காலவரிசைப்படுத்தி,

சோவியத் அறிஞர்கள் குழு ஆவணங்களைத் திரட்டி
எழுதிய ஆசான்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளையும்
சேர்த்து,

மொழிபெயர்ப்புகளை மேம்படுத்தி,
கலைச்சொற்களைச் செழுமை செய்து
வெளிவருகிறது...

1/8 டெமி அளவில்
சுமார் 7600 பக்கங்களுக்குமேல்
அழகிய வடிவமைப்பில், தரமான தாளில்

20 தொகுதிகள்
விலை ₹ 5000/-

முன்வெளியீட்டுத் திட்டத்தில்
₹ 2500/- மட்டுமே

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின்
அனைத்துக் கிளைகளிலும் முன் பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டுகிறோம்

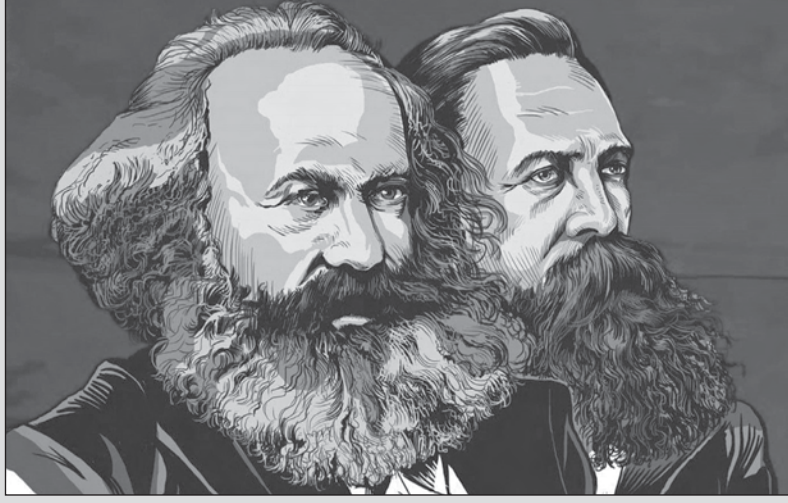
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 098.

☎ 044 - 26251968, 26258410, 26241288

www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in

மார்க்ஸ் - எங்கெல்ஸ் தேர்வுநூல்கள் நியூ செஞ்சுரி வெளியீடாக...

படிப்பதற்கும் கையாளவும் எளிதான 1/8 டெமி அளவில்...

மார்க்ஸ் - எங்கெல்ஸ் நூல்கள் 20 தொகுதிகளாக...

ந.முத்துமோகன் பதிப்பாசிரிய மேற்பார்வையில்...

காலவரிசையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள மார்க்ஸ்-எங்கெல்ஸ் நூல் தேர்வு தொகுதிகள் பற்றிய விரிவான செய்திகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. ஜெர்மனியில் உழவர் போர் முதலான சில முக்கியமான எழுத்துகளையும் மேலும் புதிதாக மொழியாக்கம் செய்து விரைவில் முன் வெளியீட்டுத் திட்டத்தில் ரூ. 2500/- விலையில்... வெளியிடப்பட உள்ளது.

20 தொகுதிகளின் விவரங்கள்

தொகுதி 1

பாயர்பாக் பற்றிய ஆய்வுரைகள் (மா) [1845]

கம்யூனிசத்தின் கோட்பாடுகள் (எ) [1847]

கூலிஉழைப்பும் மூலதனமும் (மா) [1847]

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை (மா/எ) [1847]

கம்யூனிஸ்ட் கழக மையக் குழுவின் வேண்டுகோள் (மா/எ) [1850]

தொகுதி 2

மெய்யறிவின் வறுமை (மா) [1847]

தொகுதி 3

பிரான்சில் வர்க்கப் போராட்டங்கள் (மா) [1850]

ஜெர்மனில் புரட்சியும் எதிர்ப்புரட்சியும் (எ) [1851]

பதினெட்டாம் புரூமோர் (மா) [1852]

தொகுதி 4

அரசியல் பொருளாதார விமர்சனத்திற்கு ஒரு பங்களிப்பு (மா) [1857]

அரசியல் பொருளாதார விமர்சனத்திற்கு ஒரு பங்களிப்பு - முன்னுரை (மா) [1859]

கார்ல் மார்க்ஸின் அரசியல் பொருளாதார விமர்சனத்திற்கு ஒரு பங்களிப்பு (எ) [1859]

தொகுதி 5

இந்தியா பற்றிய நியூயார்க் டப்ப்யூரின் கட்டுரைகள் (1853-62)

தொகுதி 6

சர்வதேச தொழிலாளர் சங்கத்தின் தொடக்க அறிக்கை, விதிமுறைகள் (மா) [1864]
கூலி விலை லாபம் (மா) [1865]
தற்காலிக மத்தியக் கவுன்சிலின் பிரதிநிதிகளுக்குச் சில பிரச்சினைகள் குறித்த ஆணைகள் (மா) [1866]
அகிலத்தில் கற்பனையான பிளவுகள் (மா/எ) [1872]
அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் தேசிய தொழிலாளர் சங்கத்துக்கு வேண்டுகோள் (மா) [1874]

தொகுதி 7

பிரான்சில் உள்நாட்டுப் போர் நூல், அதன் முதலாம் இரண்டாம் உருவரைகள்,
கட்டுரைகள், சொற்பொழிவுகள் [1871]

தொகுதி 8

கார்ல் மார்க்ஸின் மூலதனம் முதல் தொகுதிக்கான மதிப்புரைகள் (எ)
மூலதனம் நூலில் இந்தியாவைப் பற்றிய குறிப்புகள் (தொகுப்பு)
மூலதனம் நூலில் இயற்கை, சுற்றுச் சூழல் பற்றிய குறிப்புகள் (தொகுப்பு)

தொகுதி 9

குடியிருப்பு பிரச்சினை (எ) [1872]
கோதா வேலைத்திட்டம் பற்றிய விமர்சனம் (மா) [1875]
கார்ல் மார்க்ஸ் (எ) [1877]
கார்ல் மார்க்ஸின் உடலைப் புதைக்கின்றபோது நிகழ்த்திய உரை (எ) [1883]

தொகுதி 10

நீரிங்குக்கு மறுப்பு (எ) [1878]

தொகுதி 11

கற்பனாவாத சோசலிசமும் விஞ்ஞான சோசலிசமும் (எ) [1880]
மார்க்ஸும் Neue Rheinische Zeitung இதழும் (1848-49) (எ) [1884]
கம்யூனிஸ்ட் சங்கத்தின் வரலாறு குறித்து (எ) [1885]

தொகுதி 12

குடும்பம் தனிச்சொத்து அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம் (எ) [1886]

தொகுதி 13

இயற்கையின் இயக்கவியல் (எ) (1873-86)

தொகுதி 14

லூத்விக் பாயர்பாக்கும் செவ்வியல் ஜெர்மன் தத்துவத்தின் முடிவும் (எ) [1886]
வரலாற்றில் வன்முறையின் பாத்திரம் (எ) [1888]

தொகுதி 15

கூலிமுறை [லேபர் ஸ்டேண்டர்ட் இதழில் எங்கெல்ஸ் எழுதிய கட்டுரைகள்]
சமுசு-ஜனநாயக வேலைத்திட்ட நகலைப் பற்றிய விமர்சனம் (எ) [1891]
எதிர்கால இத்தாலியப் புரட்சியும் சோசலிஸ்ட் கட்சியும்(எ) [1894]
பிரான்சிலும் ஜெர்மனியிலும் உழவர் பிரச்சினை(எ) [1894]
கிறித்தவம் எங்கெல்ஸின் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்

தொகுதி 16

இந்திய வரலாறு பற்றிய கார்ல் மார்க்ஸின் குறிப்புப் புத்தகம்

தொகுதி 17

மார்க்ஸ் - எங்கெல்ஸ் கடிதங்கள்

தொகுதி 18, 19

கார்ல் மார்க்ஸ் வாழ்க்கை வரலாறு

தொகுதி 20

எங்கெல்ஸ் வாழ்க்கை வரலாறு

நியூ செஞ்சுரிஸின் புதிய வெளியீடுகள்

கார்ல் மார்க்ஸ்

வாழ்வுப் பணியும்

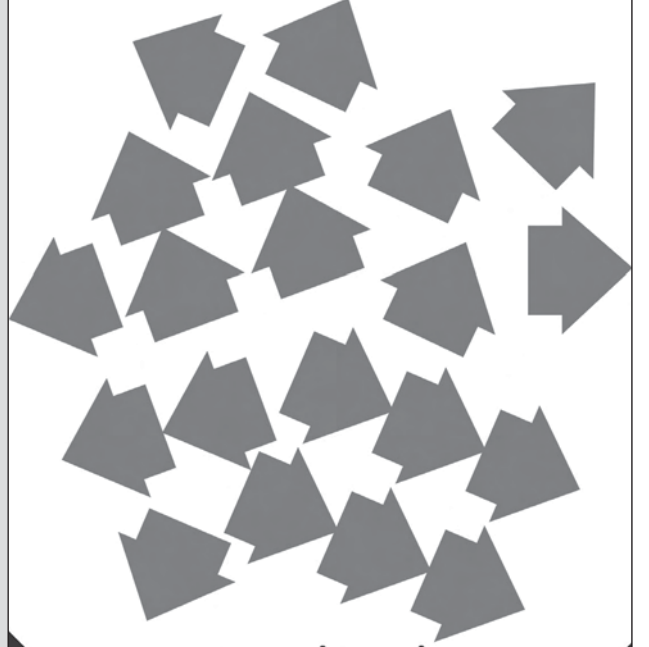
தா.பாண்டியன்

₹ 140/-

வறுமையும் போராட்டங்களும் நிரம்பிய தனது வாழ்வுப் பயணத்தில் அவற்றையெல்லாம் பொருட்படுத்தாது மனிதகுல விடுதலைக்கான தத்துவங்களை உலகுக்கு அறிவித்த கார்ல் மார்க்ஸின் சுருக்கமான வாழ்க்கைச் சரிதத்தை உணர்ச்சிபூர்வமாகவும் அதே சமயத்தில் மிக எளிமையாகவும் பதிவு செய்துள்ளது இந்நூல்.

கார்ல் மார்க்ஸின் இருநூறாவது ஆண்டு கொண்டாடப்படும் இவ்வேளையில் அம்மாமேதையின் சிந்தனைகள் எக்காலத்துக்குமான பயன்பாட்டுப் பொக்கிஷம் என்பதையும் இந்நூல் உணர்த்துகிறது.

பொதுவுடைமையின் வருங்காலம்?

தா.பாண்டியன்

₹ 250/-

உலகம் முழுவதும் மக்கள் இயக்கங்கள் எழுச்சி பெற்ற போதும். 'ஜனநாயகப் பாதை' மற்றும் 'புரட்சிப் பாதை'யில் செல்லும் பொதுவுடைமை இயக்கங்கள் முன்னேற்றத்தைக் காணாமல் பல பத்தாண்டுகளாகச் சரிவைச் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தச் சரிவு என்ற தோற்றப்பாடு உண்மைதானா என்ற கேள்வியில் தொடங்குகிறது இந்தப் புத்தகம். அடுக்கடுக்கான பல கேள்விகள் எழுப்பப்படுகின்றன. அவை பற்றிய விவாதங்கள் சார்புகளுடன் குறுக்கிக் கொள்ளாமல் மனிதகுல விடுதலைக்கான ஆழ்ந்த அக்கறைகளுடன் விரிந்து செல்கிறது இந்நூல்.

நமது காலத்துத் தமிழ் ஆராய்ச்சியாளர் வானமாமலை

வித்தாலி - பூர்னிகா
மாஸ்கோ

தமிழ் மக்களது கடந்த காலத்தினுடையவும், நிகழ்காலத்தினுடையவும் பல்வேறு அம்சங்களையும் ஆய்வு செய்கிற ஐரோப்பிய வல்லுனர்கள், நமது காலத் தமிழ் ஆராய்ச்சியாளர்களில் ஒருவரான திரு.நா.வானமாமலையின் நூல்களில் கவனம் செலுத்தாமல் இருக்க முடியாது. ஆழ்ந்த போக்குக் கொண்ட ஆய்வாளர்களில் ஒருவரான இவரது பணிகள் சுதந்திர இந்தியாவில் மலரத் தொடங்கின.

திரு. நா.வானமாமலை விஞ்ஞான உலகத்துக்கு, தனது மக்களின் வாய்மொழி இலக்கியத்தைச் சேகரிப்பவர் என்ற முறையிலேயே முதற்கண் பிரபலமானவர். தமிழ் மக்களின் நாட்டுப்புற இலக்கியமான மக்கள் பாடல்கள், கவிதைகள், பழமொழிகள், பழக்க வழக்கங்கள், மரபுகள் ஆகிய வற்றை கவனமாக விடாமுயற்சியுடன் சேகரிப்பது, சேகரித்த இலக்கியத்தை முறைப்படுத்துவது, ஆய்வு செய்வது ஆகிய யாவும் பேராசிரியரின் விஞ்ஞானத் தேட்டத்தின் சிரமமிக்க பணியாகும். நமது காலத்து தமிழ் இயலின் வளர்ச்சிக்கு பேராசிரியர் ஆற்றியுள்ள பணிகள் மதிப்பிற்குரியன. வருங்கால தமிழ் ஆய்வாளர்கள், திரு. நா.வானமாமலையின் நூல்களை பன்முறை பயில்வார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

மக்கள் இலக்கியத்தை (நாட்டுப் பாடல்கள்) ஆய்வு செய்கையில், நா.வா. மக்கள் சேவைக்கு ஆராய்ச்சியை எங்ஙனம் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு ஒளிமிக்க உதாரணமாக விளங்குகிறார்.

தமிழ் மக்களிடையே அறிவைப் பரப்புவதில் திரு. நா.வானமாமலை பெரும் பங்காற்றி வருகிறார். விஞ்ஞானி உருவாக்கிய பத்திரிகையான ஆராய்ச்சி, இந்த அர்த்தத்தில் ஐயத்திற்கிடமற்ற பாத்திரம் வகிக்கிறது.

மிகப் பரவலான பிரச்சினைகள் குறித்து பத்திரிகைக்கான விஷயங்களையும் தகவல்களையும் சுவையாகத் தேர்வு செய்வது அவரது மற்ற விஞ்ஞானப் போக்குகளிலிருந்து லாபகரமான முறையில் மாறு பாடு கொண்டிருக்கிறது. பத்திரிகை 'ஆராய்ச்சி-யில்' தமிழ் நாட்டு வல்லுனர்கள், வெளிநாட்டு நிபுணர்களின் கட்டுரைகளை நாம் காணுகிறோம். தமிழ் வரலாறு, தமிழ் மொழி, சமுதாய இயல், புதை பொருள் ஆய்வு, இலக்கியம் போன்ற பிரச்சினை களுக்கு இக்கட்டுரைகள் ஒளியூட்டுகின்றன. இரு மொழிகளில் பத்திரிகை வருவது ஆராய்ச்சியினது வாசகர்களின் எண்ணிக்கை வளர்வதற்கு உதவுகிறது.

நாட்டுப் பாடல், விஞ்ஞானத் - தத்துவம் ஆகியவை பற்றி தமிழ் இயல் தகவல்களை இப் பத்திரிகை நிறையத் தருகிறது. திராவிடவியலாளர் களுக்கு மட்டுமின்றி பரவலான வாசகர் திரள்க்கும் ஆராய்ச்சியின் ஒவ்வொரு இதழும் ஒரு விருந்தாகும் தமிழ்க் கலாசார அறிவையும், இலக்கிய அறிவையும்

மக்களிடையே பரப்புகிறவர் என்கிற முறையிலும் பேராசிரியர் நா.வானமாமலை பெயர் பெற்றவராகிறார். படிப்பு அறைக்குள் அடைந்து கிடப்பவரல்ல பேராசிரியர். மக்கள் திறமையைக் கண்டுபிடித்து, அவற்றை ஆதரித்து, இளம் எழுத்தாளர்களையும் கவிஞர்களையும் ஊக்குவிப்பதிலும் அவர் கவனம் செலுத்துகிறார். திரு. வானமாமலை, எஸ்-எம் கார்க்கி வில்லிசைக் குழுவினருக்கு நல்கிய தகுதி வாய்ந்த உதவியும் ஆதரவும் பிரசித்தமானவை. அண்மையில் இளம் எழுத்தாளரான திரு. பொன்னீலனின் புதிய சுவைமிகுந்த நாவலைப் படிக்கும் வாய்ப்பு எங்களுக்குக் கிட்டியது. "கரிசல்" என்ற இந்த நாவலுக்கு தகவல் நிறைந்த முன்னுரை எழுதியிருக்கிறார். திரு. நா.வானமாமலை.

ஆய்வாளரும், தமிழ்க் கலாசாரத்தைப் பரப்புகிறவருமான பேராசிரியர் திரு. நா.வானமாமலையின் அறுபதாம் ஆண்டு விழாவின் போது அவருக்கு உளம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கையில் அவர் நீண்ட நாள் வாழ வேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறோம். ஆய்வாளர்களுக்கும், தமிழ் மக்களுக்கும் பயன்படுகிற தமது ஆய்வுகளை மேலும் சிறப்பாகத் தொடர வேண்டும் என்று விழைகிறேன்.

மாஸ்கோ, டிசம்பர் 1977

(நா.வா. மணிவிழா மலர் தொகுப்பிலிருந்து...)

Selvi Book Shop

Book seller, Publisher's Distributor & Showroom

Available Matriculation, CBSE, ICSE, ISC,
School Books, Whole Sale and Retails:
General, College, tamizh Books.

Selvi Book Shop

Book seller, Publisher's Distributor & Showroom

H.O.: 92, Nethaji Road, Madurai - 625 001.

B.O.: Vinayagar Koil Street, New Meenakshi Nagar,
New Ramnad Road, Madurai - 625 009.

☎ 0452 - 4380169, 2343510, 98430 57435

Email: selvibookshop@yahoo.com

மதுரையில் கோவலன் கண்ணகி தங்கிய ஐயை கோட்டம் எது?

சொ. சாந்தலிங்கம்

சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தின் தலைவன், தலைவியான கோவலனும் கண்ணகியும், மதுரை வந்து வணிகம் செய்து புதுவாழ்வு தொடங்கு முகத்தான் புகாரை விட்டு வெளியேறுகின்றார்கள். வழியில் கவுந்தி அடிகள் என்னும் சமணத்தறவியின் துணையுடன் தங்கள் பயணத்தைத் தொடர்கின்றனர். வண்ணச் சீறடி மண்மகள் அறியாமல் வளர்ந்து வாழ்ந்த கண்ணகி பூம்புகாரிலிருந்து ஆறைங்காதம் (30 -காதம் சுமார் 250 கி.மீ) நடந்தே மதுரை செல்லத் துணிகிறாள். காவிரிக்கரை நெடுகிலும் இருந்த சோலைகளைக் கடந்து முதலில் உறையூரை அடைந்தனர்.

உறையூரிலிருந்து புலர்காலைப் பொழுதில் தென்திசை நோக்கி வெளியேறிய மூவரும் வழியில் மாங்காட்டு மறையோன் எனும் வேதியனை எதிர்ப்படுகின்றனர். அவனிடம் கோவலன்.

‘மாமறை முதல்வ மதுரைச் செல் நெறி

கூறு நீ’

(காடுகாண்: 58-59)

எனக் கேட்கிறான். அதற்கு விடையிறுக்கும் வகையில் கொடிய பாலை நிலத்தில் வேனிற் காலத்தில் நடந்து வரும் அவர்களைக் கண்டு மனம் கலங்கி, அவர்களிடம்,

‘கொடும்பை நெடுங்குளக் கோட்டகம் புக்கால்

பிறைமுடிக்க கண்ணிப் பெரியோன் ஏந்திய

அறைவாய்ச் சூலத்து அருநெறி கவர்க்கும்’

(காடுகாண். வரி 71-73)

என் விடை கூறுகிறான். அதாவது கொடும்பை என்னும் இன்றைய கொடும்பாளூர் கோட்டையை அடைந்தால் அங்கிருந்து பிறைநுதல் அணிந்த சிவபெருமானின் கையில் உள்ள திரிகூலம் போன்ற மூன்று வழிகள் மதுரைக்குப் பிரிந்து செல்லும் என்கிறான் மாங்காட்டு மறையோன்.

இங்கு குறிப்பிடப்படும் கொடும்பை என்னும் கொடும்பாளூர் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஊராகும். பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் சிற்றரச மரபினமான இருக்குவேளிர் எனும் அரசகுடியினரின் தலை நகரமாக விளங்கிய ஊர் கொடும்பாளூர். கொடும்பாளூர் மணிக்கிராமத்தார் என்னும் வணிகக் குழுவினர் நெடுங்காலமாக தமிழகம் எங்கும் ஏன் தென்கிழக்கு ஆசிய தகோபா (கலைத்தக்கோர் புகழ் தளைத்தக்கோலம்) வரை பயணித்து வணிகம் செய்த குழுவினராவர், எனவே சங்ககாலத்திலேயே இவ்வூர் வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்ற ஊராகத் திகழ்ந்திருக்க வாய்ப்புகளுண்டு. சைவ சமயத்தின் காளாமுகப் பிரிவினர் இங்கு மடம் ஒன்று அமைத்து சமயப்பணி ஆற்றியுள்ளனர் என்பதை பிற்காலச் சோழர் கல்வெட்டுகள் வாயிலாகவும் அறியலாம்.

இத்தகைய கொடும்பாளூரிலிருந்து மூன்று வழிகள் மதுரைக்குச் செல்லுவதாகவும் அதன் தன்மைகளையும் மாங்குடி மறையோன் விளக்குகிறான். வலதுபுறமாகச் செல்லும் வழியிலே சென்றால் மரா, ஓமை, உழிஞ்சி, மூங்கில், கள்ளி போன்ற பாலை நில மரங்களடர்ந்த காடுகள் வரும், அடுத்து எயினர் குடியிருப்பைக் கடந்தால் வெண்ணெல், கரும்பு, தினை, வரகு எனும் புன்

பயிர் விளையும் நிலங்களைக் காண்பீர். அதனையும் கடந்தால் வாழை, கழுகு, தெங்கு, மா, பலா போன்ற பயன்தரு கனிமரங்கள் நிறைந்த தென்னவன் (பாண்டியன்) சிறுமலையை அடையலாம் என்று கூறுகிறான்.

இந்த விளக்கத்தின் அடிப்படையில் உள்ள நிலப்பகுதியை நாம் இன்றைய பெருவழியோடு ஒப்பிட்டு நோக்கலாம். கொடும்பாளூரிலிருந்து மதுரைக்கு வரும்போது முதலில் விறலியர் மலை (விராலி மலை)யைக் கடக்க வேண்டும். அங்கிருந்து பாரியினுடைய பறம்புமலை இன்றைய பிரான் மலையைக் கடக்கலாம். பிரான்மலையிலிருந்து கொட்டாம்பட்டி, மணப்பாறை வழியாக திண்டுக்கல் கடந்து சிறுமலையை அடையலாம் எனத் தோன்றுகிறது. இம்மலைக்கு வலப்புறமாகச் சென்றால் மதுரை நகரை அடையலாம்.

இடப்புற வழியாகச் சென்றால் வயல், சோலை, காடுகள் பல கடந்து சென்று திருமால்குன்றம் எனும் இன்றைய அழகர் கோயிலை அடையலாம். இவ்வழியை நாம் ஆராய்வோமானால் கொடும்பாளூர், விராலிமலை, பிரான்மலை, கருங்காலக்குடி, வெள்ளை நிகமம் எனும் வெள்ளரிப்பட்டி, அரிட்டாபட்டி, மாங்குளம், கிடாரிப்பட்டி கடந்து அழகர் கோயிலை அடையலாம். இக்கிராமங்களின் பல ஊர்களில் சங்க காலத் தமிழ் (தமிழ்பிராமி) கல்வெட்டுகள் கொண்ட சமணத்துறவியர் வாழ்விடங்கள் இருக்கின்றன. சமணத்துறவியான கவுந்தி அடிகள் இச்சின்னங்களையெல்லாம் அறிந்த வராகவுமிருக்கலாம். கருங்காலக்குடி, அரிட்டாபட்டி, மாங்குளம், கிடாரிப்பட்டி (அழகர்மலை) ஆகிய ஊர்களில் இன்றும் கல்வெட்டுகளுடன் கூடிய சமணர் தலங்கள் உள்ளன. எனவே இடது புற வழியில் நெடுங்காலமாக வணிகப் பெருவழியாக இருந்திருக்க வாய்ப்புண்டு.

வலம், இடம் போகும் இரு நெறிகளை விலக்கி இடையில் உள்ள செந்நெறியில் போனால் தேம் பொழில் சூழ் காடுகளும், ஊர்களும் கடந்து சென்றால் மதுரைப் பெருவழியைக் காணலாம் என்பான் மாங்காட்டு மறையோன். இவ்வழியை நோக்கினால் ஏற்கனவே நாம் கண்ட கருங்காலக்குடி, கீழவளவு, மேலூர், வெள்ளரிப்பட்டி, திருவாதவூர், வரிச்சியூர் வழியாக வைகை வடகரையில் உள்ள ஐயை கோட்டத்தை அடையலாம். இங்கு நாம் கண்ட திருவாதவூர் சங்கப் புலவர் கபிலர் பிறந்த ஊரும், சமணத்துறவியர் வாழ்ந்த அறவோர்

பள்ளிகள் இருந்த ஊருமாகும். இதனைக் கடந்து வரிச்சியூர் அருகில் குன்னத்தாரிலும் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர் வாழ்ந்த சமணத் துறவியரின் கற்படுக்கைகளும், கல்வெட்டுகளும் காணக்கிடைக்கின்றன. இதன் வழியே சென்றுதான் கோவலன், கண்ணகி, கவுந்தி ஆகியோர்,

‘விழிநுதற் குமரி, விண்ணோர் பாவை
மையறு சிறப்பின் வான நாடி
ஐயை தன் கோட்டம் அடைந்தனர்.’

(காடுகாண்: 214 - 216)

ஐயை கோட்டம் யாது?

நெடுந்தாரம் நடந்து வந்த கண்ணகியின் மெய்வருத்தம் நீங்கும் வகையில்,

‘ஐயை கோட்டத்து எய்யா தொரு சிறை
வருந்து நோய் தணிய இருந்தனர்.’

(வேட்டுவ வரி. 4-5)

ஐயை கோட்டத்தைக் கொற்றவை கோயில் என்று அறிஞர்கள் பலரும் பொருத்தமாகவே பொருள் கொண்டுள்ளனர். இந்தக் கொற்றவையின் பல்வேறு வடிவங்களையும், பெயர்களையும், அவளது (திருவிளையாடல்) செயல்களையும், எயினர் கொடுக்கும் பலிகளை ஏற்பதையும் வேட்டுவ வரியில் விரிவாகக் காணலாம். ஐயை கோயிலில் பலிபீடமும் இருந்தது என்பதை,

‘பாகம் ஆளுடையாள் பலி முன்றில்’

(வேட்டுவ வரி- உரைப்பாட்டு)

என்ற வரியால் உறுதிப்படுத்தலாம். ஐயை கோட்டத்தில் தங்கிய பின் கோவலன் கோசிக மாணியைச் சந்திக்கிறான். மாதவியின் முடங்கலைப் பெறுகிறான். பாணரோடு ஆடுகிறான். பின்னர்,

‘மாதவத்தாட்டியொடு மரப்புணை போகீத்
தேமலர் நறும் பொழில் தென்கரை எய்துகிறான்.’

(புறஞ்சேரி 179-180)

வையை என்னும் பொய்யாக் குலக்கொடியாம் நீரினைக்கடந்து தென்கரையில் சேர்கின்றனர். அவ்வாறெனின் அவர்கள் முன்னர்த் தங்கிய ஐயை கோட்டம் வையை நதியின் வடகரையில் அமைந்திருந்தது என்பது உறுதிப்படுகிறது. ஆனால் வடகரையில் இருந்த ஐயை கோட்டம் எது என்பது நமது அடுத்த தேடலாக அமைகிறது.

‘கண்ணகியார் அடிச்சுவட்டில் என்ற ஆய்வு நூலை எழுதிய கரந்தை சி. கோவிந்தராசனார் (1991) அவர்கள், கோவலனும் கண்ணகியும் மேலூர்

வந்து ஆனைமலை, திருமோகூர் வழியாகச் சென்று அதற்கும் தெற்கே மருதமுன்துறை எனும் இடத்தை அடைந்ததாகக் கூறுகிறார். அவர் திருமோகூரையே திருமாலிருஞ்சோலை என அடையாளம் காண்பது ஆய்வுக்குரியது. ஆனால் அவர் ஐயை கோட்டத்தில் தங்கினர் என்று கூறிப்போகிறாரே தவிர அது எங்கிருந்து என்பது பற்றி அறிய முயற்சிக்கவில்லை. சிலப்பதிகாரச் சிந்தனை எழுதிய ப. அருணாசலம் (1971) அவர்களும் ஐயை கோயிலைச் சுட்டுகிறார். ஆனால் அதன் அமைவிடம் பற்றி ஆராயவில்லை. சிலம்புச் செல்வம் எழுதிய மு. சுப்பிரமணியமும் (1973) இது பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. நமது ஊகத்தின் அடிப்படையில் ஐயை கோட்டம் எங்கிருந்தது என்பதைக் காணலாம்.

‘வையைின்’ வடகரையில் அமைந்திருந்த ஐயை கோட்டம் என்னும் கொற்றவை கோயில் (அ) காளிகோயில் வரலாற்றுக் காலம் தொடங்கி இன்று வரை வழிபாட்டில் இருந்து வரும் கோயிலாக ஏன் இருக்கக் கூடாது என்பதே நமக்கு எழும் வினாவாகும். மதுரைக்கு அருகில் வையைின் வடகரையில் அமைந்து இன்று வரை பெருவாரியான மக்களால் வழிபடப்படும் கோயில் ‘மடப்புறம் காளி’ கோயிலாகும். இன்றைய தினம் அச்சம் தரும் அளவில் மிகப்பெரிய உருவமாகச் சதையால் செய்துவைக்கப்பட்டுள்ள உருவம் அண்மைக் காலத்தது ஆகும். ஆனால் சங்ககாலத்தில் அல்லது கண்ணகியும் கோவலனும் வந்த காலத்தில் சிறிய அளவிலான கோயிலாகச் செங்கல் தனியாக இது இருந்திருக்க வாய்ப்புண்டு.

இன்று இக்கோயில் உள்ள ஊர் மடப்புறம் என அழைக்கப்படுகிறது. இதன் எதிர்க்கரையில் (வையைின் தென்கரை) தேவாரமூவராலும் பாடப் பெற்ற திருப்புவனநாதர் என்னும் சிவன்கோயில் அமைந்துள்ளது. பொது ஆண்டு 7ஆம் நூற்றாண்டிலேயே சிறப்புற்றிருந்த இச்சிவன் கோயில் பாடல் பெற்ற காலத்திற்கு முன்பிருந்தே இயங்கி வந்திருக்கலாம். இக்கோயிலின் மடம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி அதனை நிருவகிக்கும் செலவுகளுக்காக விடப்பட்ட நிலமே மடப்புறம் என்பதாகும். பிற பாண்டியர் காலத்தில் இந்நிகழ்வு நிகழ்ந்திருக்கலாம்.

ஆனால் மடப்புறமாக நிலம் விடுவதற்கு முன்பே அங்கு பல கோயில்கள் இருந்திருக்க வாய்ப்புகள் உள்ளன. இன்றைய காளிகோயிலின் தென் பகுதியிலேயே ஒரு சிவன் கோயின் அமைந்துள்ளது. அதன் உள்ளாக முற்காலப் பாண்டியர்

காலத்தில் 8-9 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஏழு கன்னியர் சிற்பம் ஒரே கல்லால் வடிக்கப்பட்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கோயிலின் வாயில் முன்பாக வாயிற்காவலரைப் போன்று இரண்டு இளம் வீரர்கள் மண்டியிட்ட வண்ணம் தங்கள் தலையைத் தாமே அறுக்கும் வகையான சிலைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இச்சிலைகளின் கீழாக இரண்டு கல்வெட்டுகள் வட்டெழுத்தில் வெட்டப்பட்டுள்ளன.

‘தூங்கு தலை கொடுத்தான் சித்திர சரிதன்’

‘தூங்கு தலை கொடுத்தான் ஸ்ரீ வல்லபன்’

என இரண்டு கல்வெட்டுகளும் தற்பலி செய்து கொண்ட வீரர்களின் பெயர்களைத் தருகின்றன. இக்கல்வெட்டுகளின், சிலைகளின் காலம் பொது ஆண்டு 8-9 ஆம் நூற்றாண்டாகக் கருதலாம். ஐயை கோட்டத்தில் எயினர்கள் தங்கள் தலைகளைத் தாங்களே அறுத்து பலி பீடத்தில் வைத்தனர் என்பதை,

“இடடுத்தலை எண்ணும் எயினர் அல்லது

சுடடுத் தலை போகாத் தொல்குடி”

(வேட்டுவவரி. 20-21)

என்னும் அடிகளால் அறியலாம். சங்ககாலத்தில் இருந்த காளிக்குத் தலைப்பலி கொடுக்கும் வழக்கம் பொது ஆண்டு 8-9 ஆம் நூற்றாண்டு வரை இருந்தது என்பதற்கு மேலே காட்டிய இரண்டு வீரர்களின் உருவங்கள் சான்றாகின்றன. இதே இடத்தில் முதலாம் இராசராசசோழன் காலத்தில் மேலைக் கோயில் என்ற பெயரில் ஒரு திருமால் கோயிலும் இருந்துள்ளதை அண்மையில் மடப்புறத்தில் கிடைத்த கல்வெட்டு ஒன்றால் அறிகிறோம் (ஆவணம் இதழ் 26. பக் 81-82). இத்திருமால் கோயிலில் நந்தாவிளக்கு எரிக்கவும், நந்தவனம் ஒன்று அமைக்கவும் கொடுக்கப்பட்ட நிலக்கொடை இக்கல்வெட்டில் கூறப்பட்டுள்ளது. இன்றைய நிலையில் இதே இடத்தில் அமைந்துள்ள சிவன் கோயில் செல்வாக்கிழந்துவிட்டது. இராசராசன் காலத்திலிருந்த திருமால் கோயில் இருந்த சுவடு தெரியாமல் அழிந்துவிட்டது. ஆனால் காலங் காலமாக இருந்த ஐயை கோட்டம் மட்டுமே காளி (மடப்புறம் காளி) என்ற பெயரில் இன்றும் உயிரோட்டத்துடன் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. சிலப்பதிகார காலத்துச் சாலினிபோல் இன்றும் பல பெண்கள் இக்கோயிலில் அருள் பெற்று ஆடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஐயை கோட்டமும் கீழடியும்:

மதுரைக்குத் தென்கிழக்கே சுமார் 15 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள கீழடி என்னும் சிற்றூர் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக உலகின் கவனத்தைப் பெரிதும் ஈர்த்துள்ளது. இதன் காரணம் மைய அரசின் தொல்லியல் துறை இங்கு கடந்த மூன்றாண்டு களாக மேற்கொண்டு வரும் அகழாய்வே ஆகும். சுமார் 100 ஏக்கர் பரப்பில் உள்ள புதைமேட்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழாய்வின் மூலம் மிகப் பெரிய கட்டிடப்பகுதிகள் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளன. சுமார் எட்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தொல் பொருட்கள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் மிகப்பெரிய ஒரு நகர நாகரீகம் இங்கு செழித் தோங்கியிருந்தது என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். ஒரு சில மாதிரிகளை வேதியல் பகுப்பாய்வு செய்ததன் மூலம் அவை 2200 ஆண்டு கட்டு முற்பட்டவை என அறுதியிடப்பட்டுள்ளன. தொடர்ந்து ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

இந்நிலையில் ஐயை கோட்டம் இன்றைய மடப்புறம் காளி கோயிலே என்று அடையாளம் கண்டுள்ள நாம் கீழடியுடன் என்ன தொடர்பில் இருந்திருக்கலாம் எனவும் சிந்திக்கலாம். கண்ணகியும் கோவலனும், கவுந்தி அடிகளுடன் மரப்புணை ஏறி வைகையின் தென்கரையை அடைந்தனர் எனச் சிலம்பு கூறுகிறது. இதே வைகையின் தென்கரையில் தான் கீழடி அமைந்துள்ளது. கீழடி தவிர திருப்புவனம், மணலூர், கொந்தகை போன்ற பழமையான ஊர்களும் தென்கரையிலேயே அமைந்துள்ளன. பிற்காலக் கல்வெட்டுகளில் பேசப்படும் வெருகனூர், ஐராவணநல்லூர் (விரகனூர், ஐராவத நல்லூர்) போன்றவை மதுரைக்குக் கிழக்கே அமைந்துள்ள ஊர்களாகும். திருப்புவனம் ஏழாம் நூற்றாண்டில் பாடல் பெற்ற சைவத்தலம். மணலூரை அழித்ததாக எட்டாம் நூற்றாண்டின் முத்தரையர் கல்வெட்டு கூறுகிறது. இரண்டாம் பெரும்பிடுகு முத்தரையனின் செந்தலைப் பாடல் கல்வெட்டுகள் அவன் மணலூர் வெற்றியைப் பாடலாகக் கூறுகின்றன.

‘ஒழுக குருதியுடனொப்ப வோடிக்

கழுகு கொழுங் குடர் கவ்வ - விழிகட்பேய்

புண்ணைநந்துகையும்ப்போர் மணலூர் வென்றதே

மண்ணைநந்து சீர்மாறன் வான்’

(வெண்பா 2, திருமலை நம்பி 2012)

இம்மணலூரை முத்தரையன் வெற்றிகண்ட தாகக் கூறினாலும் வரலாற்றுக் காலம் நெடுகிலும்

அண்ட நாட்டுப் பெருமணலூர் வேளாண்கள் பலரும் பாண்டியர் தம் அரசவையில் அமைச்சர் களாகவும் அதிகாரிகளாகவும் பணியாற்றிப் பெருமை சேர்த்துள்ளனர்.

மணலூருக்கு மிக அணித்தாக இருந்த இன்றைய கீழடியும் கூட அன்றைய முத்தரையன் போரில் பெரும் அழிவுக்குள்ளாகியிருக்க வாய்ப்புண்டு. அதற்குப் பின்னும் கொந்தகையான குந்தி தேவிச்சதுர் வேதிமங்கலம் வீரிட்டு எழுந்துள்ளது என்பதையும் காண்கிறோம். எனவே கோவலனும் கண்ணகியும் மதுரைக்கு வந்த போது ஐயை கோட்டம் என்னும் இன்றைய மடப்புறம் காளிகோயில் பரப்பில் தங்கி, மறுநாள் மரப்புணையேறி அக்காலத்தில் உயிர்ப்புடன் திகழ்ந்த வகையின் தென்கரையில் அமைந்திருந்த கீழடியில் வந்து இறங்கினர் எனக் கருதுவதில் தவறில்லை. அங்கிருந்து மதுரை நோக்கிச் சென்ற கண்ணகி, தன் கணவனை இழந்த பின்பு மேல்த்திசையில் செல்லுங்காலையில்.

கீழ்த்திசை வாயில் கணவனோடு புகுந்தேன்
மேல்த்திசைவாயில் வறியேன் பெயர்களைக்

கூறுகிறாள்.

மேல் திசைவாயிலில் சென்ற கண்ணகி அக் காலத்தில் உயிர்ப்போடு செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்த பெருவழிகளில் அமைந்த சமணக் குன்று களாகிய சமணமலை (கீழக்குயில்சூடி) பெருமாள் மலை, கொங்கற்புளியங்குளம், நடுமுதலைக்குளம், விக்கிரமங்கலம், மேட்டுப்பட்டி வழியாகக் கம்பம் வரை சென்றிருக்கலாம் என்பதை உய்த்துணரலாம்.

பயன்பட்ட நூல்கள்:

1. சிலப்பதிகாரம் - புலியூர்க்கேசிகன் தெளிவுரை. பாரிநிலையம் சென்னை 2009.
2. சி. கோவிந்தராசனார். கண்ணகியார் அடிச்சுவட்டில், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம். மதுரை 1991.
3. ப. அருணாசலம், சிலப்பதிகாரச் சிந்தனை, பாரி புத்தகப் பண்ணை, சென்னை 1985.
4. மு. சுப்பிரமணியம், சிலம்புச் செல்வம், மறைமலை அடிகள் மன்றம் புன்செய்புளியம்பட்டி 1973.
5. ஆவணம் இதழ் 26. தமிழகத் தொல்லியல் கழகம். தஞ்சாவூர் 2015
6. இரா. திருமலை நம்பி. தமிழக வரலாற்றில் முத்தரையர். தமிழ்க் கோட்டம் புதுக்கோட்டை 2012.

தங்களின் புத்தக தேவைக்கு எங்களை அணுகவும்

ஜெய்லக்ஷ்மி புக் ஷாப்

6, புதுமண்டபம், மதுரை - 625 001.

☎ 0452 - 4393254, 2623254.

Website: jeyalakshmibookshop.com

Navabharath Matriculation Hr.Sec. School

Javahar Ground Opp.,
Rajapalayam, Virudhunagar - 626 117
PH: 04563-222779

NAVABHARATH VIDHYA BHAVAN

Javahar Ground Opp., Rajapalayam, Virudhunagar - 626 117
PH: 04563-222779

யாராண்டாலென்ன?

ச.வின்சென்ட்

கையும் காலும் தூக்கத் தூக்கும்

ஆடிப்பாவைபோல

ஆலங்குடி வங்கனார். குறுந்தொகை 8

ஒவ்வொரு கதையாலும் ஒவ்வொரு கட்டமைப்பைக் கொண்டிருக்கும். அது ஒரு வாசகன் ஒரு கதையை வாசிப்பதைப் பாதிக்கும். பார்த்த ஐந்து குறியீடுகளைக் (codes) குறிப்பிடுவார். இவை அனைத்துமே ஒரு கதைக் கூற்றில் காணப்பட்டாலும் வாசகன் கதையிலுள்ள பல்வகைப்பொருள்களையும், உட்பொருள்களையும் முதலில் காண அழைக்கப்படுகிறான். எனவே ஒரு கதையை ஒரு நேர்கோட்டு அமைவில் பார்க்காமல், அதாவது காலஇட வரிசைப்படி பார்க்காமல் வாசிக்க வேண்டும். எனினும் கதையை வாசகனே எழுதுகிறான். மேலும், பார்த்த ஒரு கதையைத் தொடக்கத்திலிருந்து முடிவு வரையில் பார்க்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்றும் சொல்கிறார். ஏனென்றால் கதாசிரியனுடைய பிரதிக்குப் பல நுழைவாயில்கள் இருக்கும், பல வெளி வாயில்களும் இருக்கும்.

தமிழவனுடைய 'ஆடிப்பாவைபோல்' நாவலுக்குப் பல வாயில்கள் இல்லாவிட்டாலும், இரட்டைக்கதவுகள் இருக்கின்றன: ஒன்று அகத்துக்கு வழி, இன்னொன்று புறத்துக்கு வழி. வாசகன் எந்த வழியாகவும் நுழையலாம், வெளியில் வந்து மீண்டும் அடுத்த வாயில் வழியாகப் போகவேண்டும். அதே சமயம் ஒரு சாதாரணக் காதல் கதையும், ஒரு சாதாரண அரசியல் கதையும் பக்கத்துப் பக்கத்தில் வைக்கப்பட்ட இரட்டை நாவலாகவும் இதைக் காணலாம். இறுதியில் ஏன் இந்தக் கட்டமைப்பு என்று கண்டுபிடிக்க முனையும்போது உட்பொருள் - பல அல்ல - ஒன்றாவது இருக்கிறதா என்று தேடவும் முடியும்.

நாவலாசிரியர் அறிவுறுத்தியிருப்பதுபோல, கதையை அகத்தை மட்டும் வாசித்து, பிறகு புறத்தை வாசித்து, அதன் பிறகு அகம் புறங்களை வாசிக்காமல் நான் இரண்டையும் ஒன்றாகவே வாசித்தேன் (வாசகனின் உரிமை இது). எனினும் இந்த மதிப்புரைக்காக இரண்டையும் தனித்தனியாகவே பார்ப்போம்.

'அகம்' மட்டும் பத்து இயல்களைக்கொண்டது. கால வரிசைப்படிதான் கதை நகர்கிறது. கோயமுத்தூரில் கதை தொடங்கினாலும், நாம் அங்கே, மீண்டும் போகப்போவதில்லை. நெல்லையிலும் (பாளையையும் சேர்த்து), பெயர் சொல்லப்படாத - ஒருவேளை நெல்லைக்கு அருகிலுள்ள - ஊரிலும் கதை நிகழ்வுகள் நடக்கின்றன. கோவையில் தொடங்குகின்ற வின்சென்ட் ராஜா - காந்திமதி சந்திப்பு நெல்லையில் தொடர்கிறது. அது நட்பாக மலர்கிறது - காதலாகக் கனிகிறதா என்று அவர்களுக்கும் தெரியவில்லை, நமக்கும் தெரிய வில்லை, முதலில். மென்மையான சந்திப்புகள், உரையாடல்கள் (தமிழவனுக்கு 'ரொமான்ஸ்' உரையாடல்கள். சரிப்படவில்லை. அவருடைய இடம் தத்துவார்த்த உளவியல் சிந்தனைகள்தான். வின்சென்ட் அவற்றில் ஈடுபடும்போது தமிழவனைக் காண்கிறோம்). - பாடல்களும், வழக்கமான வில்லனும்தான் இல்லை, தமிழ்த் திரைக்கதைக்கு. முக்கோணக் காதலும் இல்லை. அவர்கள் காதல் மலராதிருப்பதற்குக் காரணம் காந்திமதியின் தந்தை, அவரை எதிர்த்துப் போய் செல்வராஜைத் திருமணம் செய்துகொண்டு பிறகு தற்கொலை செய்து கொண்ட தமக்கை விசாலாட்சி ஆகியோர் தான்.

இந்தி எதிர்ப்புப் பேராட்டத்தினால் கல்லூரிகள் மூடப்பட்டதால் மாணவர்கள் வீடுகளுக்குத் திரும்ப வேண்டிய கட்டாயம். வின்சென்ட் ராஜா காந்திமதிக்குத் துணையாகப் பயணிக்கிறான். உடல் நெருக்கம், இரவில்

திண்ணையில் தங்கும் போதும் நெருக்கம் தொடர்கிறது. உள்ளங்களும் நெருங்கியிருக்கும் - நெருங்கி வந்தன. ஆனால் வின்சென்டின் தயக்கம் ஒரு காரணம். ஏன் தயங்கினான் என்பது 19ஆம் இயலில்தான் தெரிகிறது. அவன் அநாதை, எந்தச் சாதி என்பது தெரியாது. இந்நிலையில் காந்திமதியின் தந்தை விநாயக மூர்த்திக்குக் காதல் திருமணத்தின்மேல் இருந்த வெறுப்பு கார்த்தியையும் பாதிக்கும் என்ற அச்சம் - அந்த இளைஞனிடம் இயற்கையாகவே இருந்த மென்மையான மனநிலையில் துணிவான முடிவு எடுக்க இயலாமை இவை அனைத்தும் சேர்ந்திருக்க வேண்டும்.

காந்திமதி வின்சென்ட் ராஜாவைவிடத் துணிச்சல் மிக்கவள் தான். ஆனால் அதுவும் அவளது அக்கா கணவன் செல்வராஜ் விநாயகமூர்த்தி பற்றிச் சொன்னவை அவளைக் கலங்கச் செய்திருக்க வேண்டும். அவளது தாயார் அவரைப் பற்றித் தேவையில்லாமல் கிளப்பி விட்ட புரளி, அவளது தங்கை அபிராமியின் எச்சரிக்கை இவையெல்லாம் கூட அவளையும் பாதித்திருக்க வேண்டும். அபிராமியின் எச்சரிக்கை காந்திமதியும் செல்வராஜும் நெருக்கமாகக் கூடாது என்பதற்காகவா? வாசகனும் எல்லாக் கதைகளிலும் போல அவள் அவனை மணமுடிக்கலாம் என்று எதிர்பார்க்கலாம். ஆனால் அவளது தந்தை, செல்வராஜு சொன்னதுபோல அவர் களைத் தன்னைவிட்டுப் போக விடமாட்டார் (எல்க்ட்ரா காம்ப்ளக்ஸின் மறுதலை?). எனினும் காந்திமதி தனது காதலைத் துணிச்சலாக சொல்லப்போக, தந்தை தற்கொலைக்கு முயல, காந்திமதி கல்லூரிக்குத் திரும்ப வில்லை.

வின்சென்ட் ராஜா சாதிக்கலவரத்தால் தன்னிடம் அடைக்கலம் புகுந்த சந்தோசம் எரித்துக்கொல்லப்பட்ட பிறகு கதையிலிருந்து காணாமல் போய்விடுகிறான். முதன்மைக் கதைக்கு ஒரு கிளைக்கதை ஹெலன் - கிருபாநிதி காதல். இங்கே சாதியில்லை, மதம் குறுக்கே நிற்கிறது.

வின்சென்ட் இதற்கு உதவுகிறான். இவர்கள் திருமணம் செய்து கொண்டதும், குழந்தைகள் பெற்றுக் கொண்டதும், சண்டைகள் போட்டுக் கொண்டதும் கடைசி இயலில் தெரிகின்றன.

இந்தக் காதல் கதைக்கு இணையாகப் புற இயல்கள் வருகின்றன. இந்தக் கதை ஒரு கிறிஸ்தவக் கல்லூரியின் விடுதியில் ஏற்றப்பட்டிருந்த கறுப்புக் கொடியுடன் தொடங்குகிறது. அது எந்தக் கல்லூரி என்பதும், இக்னேஷியஸ் ஹாஸ்டல் எது என்பதும் எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்தி ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து ஏற்றப்பட்ட

கொடி இது. இந்த இரண்டாவது கதையின் மையப் பொருள் இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சிதான். காதல் கதையின் நாயகர்களுக்கு இந்துக் கல்லூரிக்கு வெளியிலிருந்த விடுதிகளும், பெண்கள் கல்லூரி விடுதியும் பூங்காக்களும் சந்திக்கும் இடங்களாக இருந்தால், அரசியல் கதைக்கு இந்தக் கல்லூரி விடுதியும், மரியா காண்டனும் களங்களாக இருந்தன. மாணவர் தலைவர்களான பேச்சாளன் அமரனும், ஜி.கே சாமியும், இங்கே இந்தி எதிர்ப்பின் அடையாளங்கள்.

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் வலுவடைந்து கொண்டிருந்த காலகட்டம் அது. கல்லூரி மாணவர்களும், மாணவிகளும் பிரச்சனையைக் கையிலெடுத்து ஊர்வலங்கள் நடத்திப் போராட்டத்தைத் தமிழகமெங்கும் எடுத்துச் சென்றார்கள். மாணவர்கள் மத்தியில் புதிய தலைவர்கள் தலையெடுத்தார்கள். அமரன் போன்றவர்களின் பேச்சாற்றல் உணர்ச்சிகளைத் தூண்டப் பயன்பாட்டாலும், வேறு சில சக்திகளும் போராட்டங்களில் உட்புகுந்தன. எதிர்க் கட்சிக்காரர்களும் ஆளும் கட்சியினரும் தங்களுக்குச் சாதகங்கள் ஏற்படச் சக்திகளில் ஈடுபட்டார்கள். பொன் வண்ணன் என்ற பழனியும், அவனது பூர்வீகமும், மனைவி மலர்க்கொடியும், ஆளும் கட்சிக்காரரான வான்மீக நாதனும் அவரது மனைவியான எம்.எல் ஏவும் அரசியல் பிரமுகர்கள். இவர்களின் சதித் திட்டங்களுக்கு இடையில் பொதுவுடைமைக் கொள்கைக்காரர்களின் அரசியல் ஈடுபாடுகளும் சொல்லப்படுகின்றன. வன்முறைத் தீவிரவாதிகளான வங்காளச் சட்டர்ஜி, அவரோடு சேர்ந்திருந்த பட்டரின் மகன் ஆகியோரும் நடமாடுகிறார்கள் இளைஞர்களைத் தங்கள் வலைக்குள் இழுக்கப்பார்க்கிறார்கள்.

இந்தி எதிர்ப்புப் போரின் போது ஏற்பட்ட வன்முறை துப்பாக்கிச் சூடுகள் முதலிய நிகழ்வுகள் இக்கதையில் இடம் பெற்றாலும், பொன்வண்ணனின் அரசியல் ஆதாயங்களும் அவரைச் சார்ந்திருந்தவர்கள் பெற்ற பயன்களும் முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. அதோடு திரைப்படம் தமிழரின் வாழ்வில் எப்படி ஆதிக்கம் செலுத்தியது, அதனை அன்றைய அரசியல் வாதிகள் எப்படி பயன்படுத்திக்கொண்டார்கள் என்பதும் கதையாக விரிகிறது. அரங்கநாதனின் உதவியால் வளரும் நாட்டியக்காரி வாணி பின்னர் பெரிய திரைப்பட நடிகையாகிறாள்.

இறுதியில் எதிர்க்கட்சி ஆளும் கட்சியாகிறது. ஆளும் கட்சியிலிருந்த வான்மீகநாதன் இப்போது கட்சிமாறி ஆளும் கட்சி அமைச்சராகி விட்டார். ஊழல் இன்னும் தொடர்கிறது. சபாஷ் ராஜ் இப்போது மத்திய

அரசு அலுவலர். நேர்மையைக் காப்பாற்றுபவர். கடைசிப் புற இயல் விரைவாகவே இந்தி எதிர்ப்புக்குப் பிந்தைய தமிழக அரசியலை விவரிக்கிறது.

இங்ஙனம் இரண்டு கதைப் பின்னல்களும் (பின்னல் அதிகமில்லை) இணைகோடுகளில் செல்கின்றன. இணைகோடுகள் சந்திக்க முடியாது ஆனால் ஓரிடத்தில் மட்டும் அவை ஒன்றோடொன்று குறுக்கிடுகின்றன. காந்திமதியும் வின்சென்ட் ராஜாவும் ஒன்றாகப் பயணிப்பது, இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டக் குழப்பத்தினால். அப்படியானால் நாவலுக்கு இந்தக் கட்டமைப்பு ஏன்? நான் முதலில் எழுப்பிய வினாவிற்கு இப்போது விடை காணவேண்டும்.

கதைத்தலைவர்களான காந்திமதியும், வின்சென்ட் ராஜாவும், அவர்களது நெருங்கிய நண்பர்களான ஹெலனும், கிருபாநிதியும் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் மேல் அக்கறையோ அனுதாபமோ கொள்ளவில்லை.

காந்திமதி நினைப்பதாக ஆசிரியர் சொல்வதைக் கேளுங்கள்: “காந்திமதி இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் பற்றி முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளும் வயது தனக்கு இல்லை என்று நினைத்தாள். அல்லது தன் சூழலில் அரசியல், போராட்டம் என்ற நினைவுகளுக்கு இடமில்லை என்று நினைத்தாள். பெரும்பான்மை ஆட்களும் தன்னைப் போலத்தானே என்றும் எண்ணினாள்.” (பக் 327) ஆனால் இந்தி எதிர்ப்பு ஊர்வலத்தில் பல மாணவர்களும் கலந்து கொண்டார்கள் (பக் 45). 17 ஆம் இயலில் வருகிற இந்தக் கூற்று மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்தது. உணர்ச்சிபூர்வமாக போராட்டத்திற்கு மறைமுக ஆதரவு அளித்தவர்கள். நேரடியாகப் பங்கு கொள்ளமுடியாமல், (வார்டனைப் போல) இருந்தார்கள். அதே சமயம் யாருக்கென்ன என்று தங்கள் வேலையைப் பார்த்துக்கொண்டு போனவர்களே - போகிறவர்களே - அதிகம். வின்சென்ட் ராஜாவும் இதையேதான் சொல்கிறான். “எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கு. நான் இந்தி எதிர்ப்புச் சூழ்நிலையில் நடந்து கிட்ட முறைகளும், என் சுயமான உணர்வுகளை மட்டும் சார்ந்து வாழ்ந்து வந்திருக்கிறேன்.” (பக் 388)

பரத்தை வழிப் பிரிந்த நாயகனுக்கு எந்த வகையில் நமது கதைத்தலைவன் (தலைவியும்கூட) ஒப்பாவான் என்பது ஆய்வுக்குரியது. எனினும் பொம்மலாட்டத்தில் வரும் ஆடிப்பிம்பங்கள்போல நாம் அனைவருமே நமது சுயமான உணர்வுகளுக்கு ஏற்ப ஆடிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

அரசியலும் தனி வாழ்க்கையும் பின்னப்படுகின்ற பல நாவல்கள் இருக்கின்றன. சிலவற்றில் அரசியல் பின்புலமாக மட்டும் இருக்கும். சிலவற்றில் முக்கிய கதைமாந்தரின் வாழ்க்கையே அரசியலோடு பின்னிப் பிணைந்திருக்கும், ‘தோல்’ நாவலில்போல. அல்லது உண்மையான அரசியல்தலைவர்கள் குறியீடுகளாய் உருவகங்களாய் வந்து போவார்கள், மிட்நைட்ஸ் சில்ட்ரனில் போல. நாடின் கார்டிமரின் ‘மை சன்ஸ் ஸ்டோரி’யில் தந்தையும், தாயும், தமக்கையும் ஒவ்வொருவராய் தென்னாப்பிரிக்க விடுதலைப்போரில் ஈடுபட மகன் மட்டும் தனித்துவிடப்படுகிறான் - அவர்களது கதையை எழுத. அதேபோல ‘பர்கர்ஸ் டாட்டர்’ நாவலில் போராட்ட அரசியலில் ஓட்டாமல் விலகி விடுகிறான் ரோசா. தனிவாழ்க்கையா அரசியலா என்ற வினாவிற்கு விடைகாண முயற்சி செய்வதைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டவை. அவை.

இதைத்தான் ‘ஆடிப்பாவைபோல’விலும் பார்க்கிறோம். அகத்திணையில் வருவது ஒரு மிகச் சாதாரணக் கதை. அதுபோல மொழிப்போர் வரலாற்றைப்

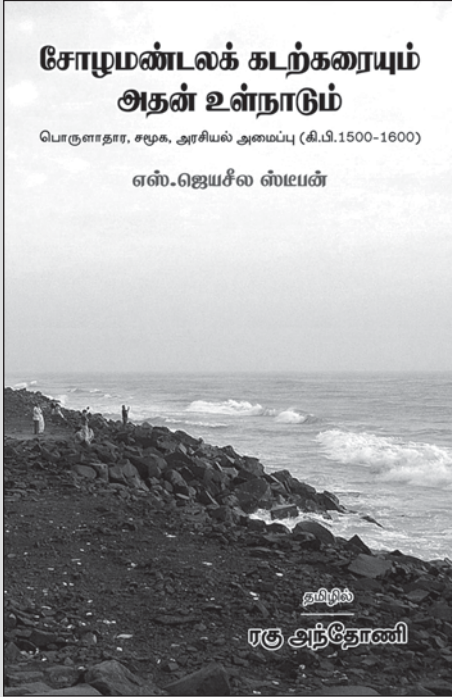
பேராசிரியர் இராமசாமி ஆதாரங்களுடன் சிறப்பாக எழுதியிருக்கிறார். ஆனால் அவை இரண்டையும் இங்கே இணையாகக் கொடுத்திருப்பதற்குக் காரணம் அரசியல், சமூகப்பிரச்சனைகளில் மத்தியதர வர்க்கத்தினர் பலரும், மாணவர் மாணவியரும் ஈடுபாடுகொள்வதில்லை என்று காட்டத்தான்.

கடைசி இயலைப்பாருங்கள்! எவ்வளவு அபத்தமான முடிவு! இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு காதலர் ஒன்று சேர்கிறார்களாம் - அதுவும் ஆம்ஸ்டர்டேமில்! மூத்த நாவலாசிரியருக்குத் தெரியாதா, இது அபத்தம் என்று? இன்றைய மாணவர்களின் கனவு - படித்தோர் பலரின் கனவு - விமானத்தில் பறப்பது, அமெரிக்காவில் டாலர்களை ஈட்டி அங்கேயே இருந்து விடுவது - இவை தானே! இந்த அபத்தமான முடிவின்மூலம் இதைத்தான் தமிழவன் பிரச்சினைக்கு உள்ளாக்குகிறார். அதற்காகவே இந்த யுத்தி. ஏனென்றால் அவருடைய ‘ஏற்கனவே சொல்லப்பட்ட மனிதர்களில்’ பயன்பட்ட மாய மெய் நிலைவாத யுத்தி இல்லை இங்கே கையாளப்பட்டது. எனவே நம்பமுடியாத முடிவை அந்த அடிப்படையில் பார்க்கமுடியாது என்பது நாவலாசிரியருக்குத் தெரியாமல் இல்லை. அரசியல் வாழ்க்கையும் தனி மனித வாழ்க்கையும் எப்படி ஒட்டாமல் இருக்கின்றனவோ அதுபோல இரட்டைக் கதைகளும் ஒட்டாமல் போகின்றன. எனவே நாவலின் உட்பொருளும் கட்டமைப்பும் இயைந்து போகின்றன. இதனைக் கொண்டுவருவதுதான் நாவலின் வெற்றி.

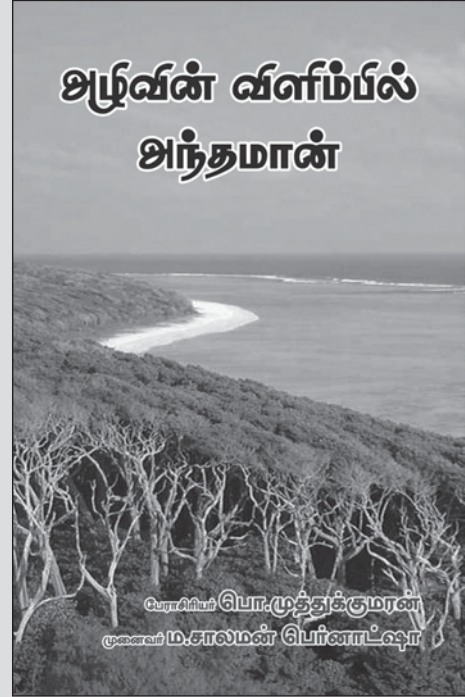
இன்னொன்று: கடைசி இயலில் பாதி கதையாடல் நிகழ்காலத்திலும், பாதி இறந்த காலத்திலும் இருக்கின்றன. இந்த யுத்தியை பிரச்சித் தனது ‘ஜென்னும் மோட்டார் சைக்கிள் பராமரிப்பும்’ என்ற நாவலில் இரட்டை ஆளுமையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்துவார். இங்கு தமிழவன் இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமும் ஒன்றில் ஒன்று கரைந்துபோவதைக் குறிக்கப் பயன்படுத்துகிறார்.

‘ஆடிப்பாவைபோல’ நாவல் ஒரு சோதனைக் கதை (experimental fiction). மாய மெய்நிலைவாத யுத்தியை முதலில் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்திய தமிழவன் இப்போது இன்னொரு யுத்தியையும் தமிழுக்குக் காட்டுகிறார். அகராதி வரிசையில் கதையைச் சொல்வது, ஆண்/பெண் என்ற இரு முடிவுகளைக் கதைக்குத் தருவது, குறுக்கும் நெடுக்குமாகக் கதையைப் படிக்கச் செய்வது முதலான புதுமை யுத்திகளைக் கையாளும் பாவிச் போல தமிழுக்கு இன்னும் பல புதிய யுத்திகளைத் தமிழவன் தருவார் என்று நம்பலாம். தரமான இந்நூலை எதிர்வெளியீடு சிறப்பாக வடிவமைத்திருக்கிறது. ●

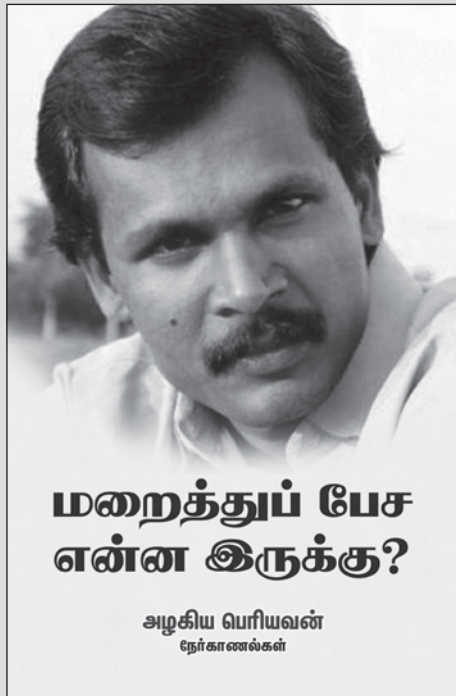
நியூ செஞ்சுரிஸின் புதிய வெளியீடுகள்

₹ 250/-

₹ 370/-

₹ 135/-

₹ 70/-

என்றைக்குமான தொடரும் வல்களைப் புரட்சிக்கும் அற்றைத் தீங்கள்

தஞ்சை ஹரணி

எழுத்தாளர் கலைச்செல்வி அவர்களை எனக்கு அவரின் படைப்புகளின் வழியாகவே அறிமுகம். குறிப்பாகப் பெரியாயி என்கிற கதையொன்றின் அதீத ஈர்ப்பின் காரணமாக அவரது எழுத்துகளின் மேல் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்கிற ஒன்றின் விளைவாகவே வாசிக்கத் தொடங்கினேன். அவரின் கணையாழி சிறுகதையொன்று குறித்த விமர்சனத்தை எழுத்தாளர் கே.ஜே. அசோக்குமாரின் தஞ்சைக் கூடலில் வாசித்தேன். அலங்காரம் எனும் அக்கதை சீதையின் வனவாசம் பற்றிய வேறு பரிமாணத்தைத் தருவதாகும். அதன் வழியாகவே அவரின் மூன்று படைப்புகள் என்னை வந்து சேர்ந்தன. இரவு எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பு மற்றும் அவரின் இரண்டாவது, மூன்றாவது நாவல்கள் புனிதம் மற்றும் அற்றைத்தீங்கள்.

அற்றைத்தீங்களை வாசிக்கத் தொடங்கும் போது தொடர்ந்து வாசித்துவிடவேண்டும் என்கிற உந்துதலைத் தரவே காலையிலும் மாலையிலுமான ரயில் பயணத்திலும் கடைசியாக வீட்டிலுமாக வாசித்து முடித்தேன். பயணம் என்பது ஓர் அற்புத

மான கொடுப்பினையான வரமாகவே நான் கருதுகிறேன். எனக்கு வாய்த்திருக்கிறது. அதிகாலையிலும் அந்தந்த நாளின் மாலையிலுமாக வாசிப்பின் அறுபடாதத் தருணத்தைத் தந்து கொண்டிருக்கிற பயணம் அது. ஆகவே பயணம் வரமே.

நாவலின் சிறப்பு விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய பாத்திரங்கள், பரணி, குணா என்கிற குணசேகரன், செரா என்கிற செண்பகராஜன் இவை மையங்கள். இவற்றின் தொடர்ச்சியான சில துணைப் பாத்திரங்கள் செராவின் மனைவி கோமதி, கலியன் அவரின் கூட்டம் என. இரண்டாவது நாவலின் கதைப் பின்னல், வெகு எளிமையானது. ஒரு தொலைக்காட்சியின் இரண்டு நபர்கள் தாங்கள் பயணம் போகும் ஒன்றின் படக்காட்சியாக அமைக்கப்பட்டது. மூன்று எளிமையான சொற்கள், சொல்லொழுங்கு, கருத்தொழுகு, தொடர்பழகு எனப் படிப்போரைத் துன்புறுத்தாத நடை. சிலவிடங்களில் சொற்களின் ஆழமான பொருண்மை ரசிக்க வைக்கிறது கூடவே கசிய வைக்கிறது. இலக்கியத்திறனாய்வு குறித்த லேசான அறிமுகம் உள்ளோர்க்கும் இவ்விஷயங்கள் புரியும்.

இனம், குலம், பண்பாடு, இயற்கை, வாழ்விடம், வாழ்தல் போன்ற சொற்கள் ஒரு நாட்டின் உருவாக்கத்தில் மிகமுக்கியமான சொற்கள். இவை அந்த நாடு தோன்றி அழியும் வரையில் நிழல் போலத் தொடர்ந்திருப்பவை. இப்படியான மேற்குறிப்பிட்ட சொற்களுக்கான பொருளுக்கு உரிமையாளர்கள் ஒவ்வொரு நாட்டின் பழங்குடிகள் என்பதை எந்த இன வரலாற்றை எடுத்துப் படித்தாலும் உறுதி செய்துகொள்ளமுடியும். அவர்களால்தான் நிலம், அவர்களால்தான் காடு, அவர்களால்தான் இயற்கை இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். வரலாறு என்பது நீட்டித்து உரைப்பதாக இருந்தாலும் அது உண்மையின் வடிவத்தை நிலைநிறுத்துவதாகும். இப்படியான பழங்குடிகளின் இருப்பைத் தகர்க்கிற கொடூரத்தின் பன்முகங்களைப் பயணம்போகிற இரண்டு ஜர்னலிஸ்ட்டுகள் காட்சிப்படுத்துவதாக அற்றைத்திங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவனான பாரியின் வள்ளன்மை உலகறிந்த இலக்கிய வரலாறாகும். ஆனால் உலகின் மனித இதயத்தை நேசித்தவனின் மகள்கள் பட்ட துன்பம் ஒருபாட்டில் உயிருக்குவதாகும். அவனின் வண்கைத் தன்மையைப் பல பாடல்களில் சுபிலர் விதந்து பாடியிருப்பார். இந்த உலகத்தில் வள்ளல் தன்மையில் சிறந்து விளங்குவதில் பாரி மட்டுமல்ல மாரியும் (மழையும் காலங்காலமாக உலகு புரக்கிறது) உண்டு என்றும், அவனை இரந்து

கேட்டால் குன்று, குதிரையும், மலையும், பொன்னும் மணியும் அள்ளி அள்ளித் தருவான். வலிந்து கேட்டால் அவனை வெல்வது யாராலும் முடியாது எதிர்த்தவன் அழிவது உறுதி என்று பாடுவார். அந்தப் பாடல்கள் என்றைக்கும் சாகா வரம் பெற்றவை. அத்தகைய சால்புடைத்தோனின் மகள்களின் வாழ்வை நிலைப்படுத்த சுபிலர் படும் அவத்தை சொல்லில் அடங்காத துயரத்தைப் பெருக்குவது.

நிலவு என்றைக்கும் மாறுவதில்லை. அது சாத்தியமானது. உலகின் அசத்தியமான உயிரினம் மனித இனமே. அன்றைக்கிருந்த நிலவுதான் இன்றைக்கும் இருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது. எங்கள் தந்தை உடனிருக்க, எங்கள் பறம்புமலையும் அரண்மனையும் உடனிருக்க நிலவை ரசித்தோம். இன்பத்தில் கள்ளங்கபடமற்ற வாழ்வில் திளைத்திருந்தோம். ஆனால் இன்றைக்குப் பகை மன்னர்களின் பண்பற்ற செயலால் எங்களின் தந்தை உயிரிழந்துபோனார். எங்கள் நாடும் மலையும் எல்லாமும் இழந்துவிட்ட துயரத்தில் மிதந்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அதே நிலவுதான். பாரி என்கிற ஒருவனின் மரணம் பற்றியதல்ல பாடல். ஓர் இனத்தின், வள்ளல் தன்மைமிக்க ஒரு பாரம்பரியத்தின் அழிவைப் பற்றிய பாடல் இது. இதுதான் கலைச்செல்வியின் உள்ளக்கிடக்கையில் நாவலாகப் பரிணமித்திருக்கிறது ஏகமான கேள்விகளுக்கு விடைதெரியாத கோபத்தில். மண்ணின் வேர் மக்களை வேரறுப்பது எந்தவிதமான நியாயம்? இயற்கை காப்போர்களை அழிப்போர்கள் என்கிற பலிபீடத்தில் காட்சிப்படுத்தியது யார்? அதற்கான அரசியல் யாருடையது? இதன் ஒட்டுமொத்த சிதைவின் விளைவு யாது? இந்த நாவலில் எடுத்த துரைத்துப் போகிறார் சத்தியப் பிரமாணம்போல கலைச்செல்வி அவர்கள்.

மண்ணோடும் இயற்கையோடும் இயைந்து கிடக்கும் மனிதர்களை வேரோடு பிடுங்கி வீசியெறிகிற வன்மத்தைக் கட்டவிழ்க்கையில் தங்களின் இருப்பைக் காக்கப் போராடும் அந்த மனிதர்களின் எண்ணவோட்டங்கள், மன நடுக்கங்கள், உடல் அதிர்வுகள் எல்லாவற்றையும் நாவலில் வெகு இயல்பாகப் பதிவுசெய்கிறார் கலைச்செல்வி. உலக மயமாக்கல் எனும் நரகம் சமைத்தலில் இயற்கையைப் புதைத்துவிட்டு சாம்பல்களில் சரித்திரங்களை உருவாக்கும் புதைகுழிக்குள் இனத்தையும் இனங்காத்தோரையும் பண்பாடு உடுத்தியோரையும் மூச்சு முட்ட முட்ட அமிழ்த்துவதான அந்த உயிர்ப் போராட்டக் குரல்கள் நாவலில் எங்கும் கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கின்றன.

சராசரியான குடும்பத்தில் பிறந்த பரணிக்கு இதெல்லாம் தாண்டிப் போராடுகிற குணம் இருந்தாலும், மனிதத்தைக் காக்கும் அடிப்படை மனிதாபிமானம் இருந்தாலும் அது கட்டறுக்கப்பட்டு கணவன், மனைவி, குடும்பம், பிள்ளை, வாழ்வதான வாழ்க்கை எனும் ஒரு சூத்திரத்திற்குள் இழுக்க நடக்கும் போராட்டத்தில் பரணியின் மனச் சஞ்சலங்கள் நாவலின் உயிர்ப்பான கணங்கள். கலைச்செல்வி படைப்பாளி என்பதிலும் ஒரு பெண் என்பதால் பரணியின் பாத்திரப்படைப்பு ஜீவனோடு ஆன்ம சுத்தியோடு இயங்குகிறது.

குணசேகரன், செரா இவர்களின் உயிர்ப்பையும் பரணி பாத்திரமே இயக்குகிறது. பரணியின் கேள்விகளே குணசேகரனின், செராவின் செயற்பாடுகளுக்குக் களம் அமைக்கிறது நாவலில். எத்தனைய இழப்பாயினும் அது வலி நிறைந்ததுதான். அதுவும் உயிர்த்த இடத்தில் வேறுக்க விரட்டப்படும் உயிர் வாழ ஓடும் இருப்பின் இழப்பு ஏற்படுத்தும் வலி உச்சமானது. இது நாவலின் சொற்களெங்கிலும் உறைந்துகிடக்கிறது.

பரணி சுயசார்பில் சொல்வதுபோல நாவல் தொடங்கி முடிகிறது. சிறந்த கள ஆய்வின் சரியான தொகுப்பாகவும் நாவல் பரிணமிக்கிறது. பயணம் போகிற சாக்கில் பரணியின் இயற்கையைக் கண்காணித்தல் அற்புதமான காட்சியாக விவரிக்கப்படுகிறது. மரங்கள், மரங்களின் பெயர்கள், செடிகள் செடிகளின் பெயர்கள், சிறுசிறு பூச்சிகள், விலங்குகள், மரங்களின் தன்மைகள், அமைந்துள்ள சூழல்கள் இவற்றைச் சித்திரிக்கையில் நாமும் கூடவே இருந்து அவற்றைப் பார்த்து உணர்வதுபோன்ற விளைவு நிறைவாகப் படிப்போர்க்கு ஏற்படுத்துகிறது. இது நாவலின் நோக்கத்தைப் படிப்போரின் உள்ளத்துள் பதிய வைப்பதும் எளிதாகிறது. பரணி பார்க்கிற காட்சி நாம் பார்ப்பது போலவே உள்ளது. பரணி வருத்தப்படும் சூழலில் நம்மையும் வருத்தப்பட வைக்கிறது. பரணி நேரில் கண்டு அனுபவிக்கிற வலியை வாசிப்போருக்கும் அப்படியே ஏற்படுத்துவது நாவலின் சத்தியத்தைப் புலப்படுத்துகிறது.

நாவலின் படைப்பாளருமையில் அல்லது மொழிநடையில் எளிமையும் புரிதலும் சிக்கலின்றி அமைந்துள்ளன. எந்த ஒன்றையும் தொடர்பு அறுபடாமல் இயைந்துகொடுப்பதில் கலைச் செல்வியின் பொறுப்புணர்ச்சி தெரிகிறது. உரையாடல்கள் நாவலின் கதையின் வலியை உறுத்த வைக்கிறது. சிறு உரையாடலாக இருந்தாலும் நீண்ட உரையாடலாக இருந்தாலும் சரி இதனை உணர முடிகிறது. சித்திரிப்புகளிலும் நாவலின்

பயணம் இடையறாது கொண்டிருக்கும் நோக்கத்தை நிறைவு செய்கிறது.

இவங்க பக்கத்து நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்ல பழங்குடி மக்களுக்குன்னு யாருமேயில்லை... யாருமேன்னா... சிந்தனையாளர்கள்... எழுத்தாளர்கள்... பேராசிரியர்கள்... இப்படி கூட யாருமில்லை. (ப.35)

உண்மைதான்.. பழங்குடியினர் பற்றிப் பேசியும், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதியும், முனைவர் பட்ட ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு பெற்றும் அத்துடன் முடித்துவிடுகிறோம். உறுத்தலாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த மண்ணையும் இயற்கையையும் சமைத்தவர் களுக்காகச் சண்டையிட யாருமில்லை. விலங்குகளுக்காக இவர்களை விலங்கைப்போல விரட்டி யடிப்பது என்ன நியாயமாக இருக்க முடியும்? இயற்கை சமநிலையைப் பாதுகாப்பதில் இவர்களின் பங்கும் கணிசமானது என்பதை யார் எடுத்துக்

அற்றைத் திங்கள்
ஆசிரியர்: கலைச்செல்வி
வெளியீடு : யாவரும் பதிப்பகம்
சென்னை
விலை: ₹ 175/-

கூறுவது? யாரிடம் கூறுவது? உணரும் நிலையில் யார் உள்ளார்? இப்படிப் பல கேள்விகள் கேள்விகளாகவே நிற்கின்றன.

நாம் இந்த விஷயத்தைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதைக் கலைச் செல்வி அழகாக ஓர் இடத்தில் எண்ணக் காட்சிப்படுத்துகிறார்.

செரா அங்கிள் சொன்னதுபோல சிறிய அருவி தான். தாவரங்களை விலக்கி, கரிய பாறையை வெண்மையாக்கிய திருப்தியோடு பூமியில் இறங்கி, வழியில் மறித்துக் கிடந்த சிறு பாறைகளையும் பெரிய கூழாங்கற்களையும் தழுவித் தழுவி நாணங் கொண்டு ஓடியது. அந்தச் சிற்றோடை மீன்கள் கண்ணாடி குடுவைக்குள் நடமாடுவதுபோல அத்தனை துல்லியமாகத் தெரிந்தன... (ப.54)

இது ஓர் காட்சி என்றாலும், பரணிக்கு காடு அறிமுகமில்லை. அதன் இயற்கை அறிமுகமில்லை. ஆகவே இயற்கையாகப் பார்க்கிற ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ளக்கூட செயற்கையான ஒரு செயற்பாடு வேண்டியுள்ளது. மீன்களைத் தண்ணீரில் பார்க்கிற மனம் வீட்டின் கண்ணாடிக் குடுவைக்குள் நீந்தும் மீன்களை ஒப்பிட்டுக் கொள்கிறது. அடைத்து வைத்துப் பார்க்கிற வாழ்வில் இருக்கிற நாம் எப்படி இயற்கையான வாழ்வின் வலியைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்?

நாவலின் கூறுகளுள் ஒன்றாக வருணனை உத்தியைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்வார்கள் திறனாய் வாளர்கள். அது இடம், ஆள், சூழல், காட்சி என வகைப்பட்டு அமையும். இந்த வருணனை உத்தி இந்நாவலில் மனதுக்கு இதமாக உள்ளது. அந்த இயற்கையோடு ஒன்றிவிடும் உணர்வை நிலை நிறுத்துகிறது.

குரங்குகளின் தாவலில் சற்றே துளிர்ப்பருவம் மீறிய இலை விழுகிறது. அதனைக் குறிப்பிடுகையில் “புத்தம் புதிய சருகு ஒன்று பழுதின்றி விழ அதன் பின்னோடு என் கண்களை நகர்த்தினேன்...” (ப.56)

இடைவெளியின்றிப் பசுமையைப் போர்த்திக் கிடக்கும் புல்வெளியில் யாரை வேண்டுமானாலும் மன்னித்துவிடலாம்... பிரபஞ்ச வெளியெங்கும் அகமாக மாறி உடலென்ற வடிவு நீர்த்துவிட்டது போலிருந்தது... (ப.60)

சரிகையை அவிழ்த்துவிட்டதுபோலக் காட்டாறு நுரைத்துக் கொண்டோடியது (ப.60)

வீட்டு நினைப்பை உதறிக்கொண்டு எழுந்தேன். அங்கிருந்த புரிய மரத்திலிருந்து சொட்... சொட்... எனக் காய்கள் உதிர்ந்தன (ப.63)

நினைவுகள் உதிர்ந்துவிட்டாலே அது புளித்துப் போன ஒன்றுதானே?

குதித்தோடிய பச்சை நிறத் தவளைகள் நகரத்துத் தவளைகளை விடக் கால்களை அதிகமாக விரித்தன (ப.77)

நீர்த்துப்போன மனதின் மீதிருக்கும் செயல் களுக்கான நம்பிக்கைதானே கடவுள். விழுமி யங்கள் அறத்திலிருந்து நமுவாமல் இருக்கத் தான் மதம் (ப.87)

வயதாயிடுச்சு... இனிவே வேண்டாத குப்பை தானே... பேசிப்பேசி வெளியே அள்ளிக் கொட்டிடுங்க... (ப.108)

மழைநீர்த் தடங்களில் மாமிசக் கதுப்புபோல மணல் வரிகள்... (ப.123)

நீர்மத்தி மரங்களில் தாவியோடிய மந்திகள் அதன் இலைகளை மான்களுக்கு உதிர்த்துக் கொண்டிருந்தன (ப.139)

அணிலைப் பார்த்தால்கூட பதட்டமடைகிற மனம்... (ப.156)

வெளச்சவன் தின்னது போக... வந்தவன் தின்னது போக... வறண்டுனவன் தின்னதுபோ... செழிப்பா வெளயணும்... (ப.156-157)

இவை பரணி இயற்கையின் வசீகரத்தில் தன்னை அமிழ்த்திக்கொண்டு வெளிப்படுத்திய மனத்தின் அழகான உணர்வுகள். ஒரு முறை பயணம் போனவளுக்கே காடும் இயற்கையும் பிடித்திருக்கக் காலங்காலமாக அவற்றையே வாழ்வாகக் கொண்ட பழங்குடி மக்களை இருப்பிலிருந்து வெளியேற்று வன்மம்... அதனைத் தாங்க முடியாத பழங்குடியின் துன்பம்.

நாவலின் உச்சத்தில் ஓர் இடத்தில் குணா கேட்கிறான் காடு யாருக்குத்தான் சொந்தம்? அந்தக் கணம் குணாவைப் பிடித்திருந்தது என் கிறாள் பரணி. எங்களுக்கும் தான்.

இதற்கான தீர்வுதான் என்ன?

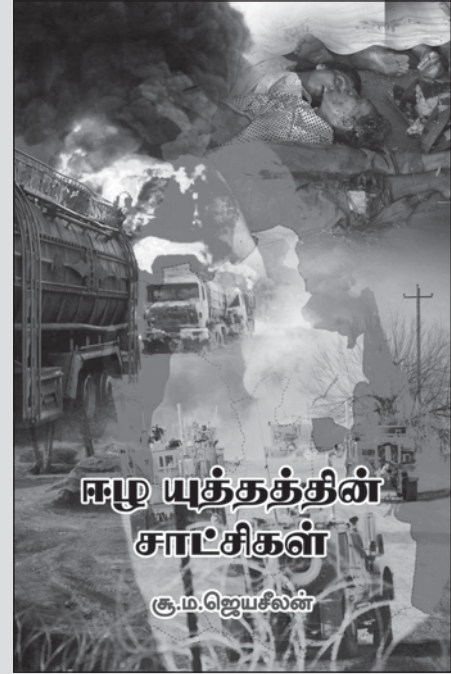
விடை பெறமுடியாத கேள்வி பதிலுக்கான போராட்டத்தை வடிவமைக்கும் கேள்வி. என்னைக்கு மான தொடரும் வலிகளை உள்ளடக்கியது.

நாவலை வாசித்த கணம் ஏற்படுத்திய வலி நீண்டு கிடக்கிறது.

நியூ செஞ்சுரிஸின் புதிய வெளியீடுகள்

₹ 220/-

₹ 130/-

₹ 95/-

₹ 350/-

மணிமேகலை பொருள் பெறும் பக்திநெறி

முனைவர் சு.மாதவன்

அறவழிப்பட்ட பக்தியைப் 'பக்திநெறி' என இங்கு பொருள்கொள்ளப்படுகிறது. வெறும் பக்தி எல்லாம் பக்திநெறி எனும் பெயரில் அழைக்கத்தக்கன அல்ல. பக்தி என்பது அகவயப்பட்டது; நெறி என்பது புறவயப்பட்டது. முன்னது சிந்தனை; பின்னது செயல். உணர்வு, எண்ணம், சிந்தனை, கருத்து, கொள்கை, கோட்பாடு, மெய்யியல் என முறைவழிப்பீடும் எல்லாம் செயல் வழிப்பீடும் என ஆகும்போதுதான் அவை 'நெறி' எனப் பெயர் பெறும் தகுதியைப் பெறுகின்றன. இல்லை யெனில், அவை வெறுமனே அகவயப்பட்டவையாகவே இருந்துவிடும். ஆனாலும் கூட, அகவயப்பட்ட எந்த ஒன்றும் புறவயப்படாமல் இருந்துவிடாது. ஏனெனில், புறத்தின் - பொருளின் - நிகழ்வின் தாக்கத்தால்தான் அகம் உணர்வைப் பெறுகிறது; எண்ணத்தை வளர்க்கிறது; சிந்தனையைப் பெருக்குகிறது; கருத்துக்களை உருவாக்குகிறது; கொள்கைகளை வடிவமைக்கிறது; கோட்பாடுகளைத் தகவமைக்கிறது; மெய்யியலை வளர்க்கிறது. இந்த நோக்கு நிலையில், "புறமில்லாமல் அகமில்லை; அகமில்லாமல் புறமில்லை" எனும் தருக்க இயைபை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

எனவே, 'பக்தி' என்ற உணர்வெண்ணச் சிந்தனைக் கருத்துக் கொள்கைக் கோட்பாட்டு மெய்யியல் 'நெறி' என்ற செயல்வடிவுக்கு வந்தே தீரும். இங்கு நெறி எனப் படுவது அறநெறியேயாகும். இத்தகைய இயங்கியல் நெறிப்படி, மணிமேகலை எனும் காப்பியப் பனுவலில் இடம்பெற்றுள்ள பௌத்தப் பக்திநெறிக் கூறுகளை வெளிக்கொணர இக் கட்டுரை முயல்கிறது.

பக்திநெறி

'பக்திநெறி' என்பது மெய்யியலுக்கும் செயலியலுக்கும் உயிரிழைத் தருக்க இயைபைக் கொண்டது. 'பக்தி' என்பது பற்றுதல் ; 'நெறி' என்பது பின்பற்றுதல். 'பக்திநெறி' என்பது பற்றிப் பின்பற்றுதல் என்பதாகிறது.

பௌத்தப் பக்திநெறி

இந்துமதம் உட்பட எல்லா மதங்களுமே இறைவனை முன்னிட்டு பக்தியை வளர்க்கின்றன. பௌத்தமோ, செயன்மையை முன்னிட்டு பக்தியை வளர்க்கிறது. இந்தச் செயன்மை புத்தனை முன்னிட்டு அல்ல என்பது பௌத்தப் புரிதல். இது தொடக்க கால நிலை. ஆனால், காலப் போக்கில் புத்தனை வழிபடுதல் என்ற நிலைக்குப் பௌத்தமும் வந்து சேர்ந்துவிட்டது.

இன்னும் சில செய்திகளை இந்த இடத்தில் தெரிந்துகொண்டு தெளிவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

1. உலகில் அறிவை முன்னிறுத்திய முதல் மதம் பௌத்தம்

"புத்தம் சரணம் கச்சாமி -
அறிவைப் பின்பற்றுவதென உறுதி ஏற்கிறேன்
தம்மம் சரணம் கச்சாமி -
நெறியைப் பின்பற்றுவதென உறுதி ஏற்கிறேன்
சங்கம் சரணம் கச்சாமி -
சங்கத்தைப் பின்பற்றுவதென உறுதி ஏற்கிறேன்"

2) எந்த ஓர் இடத்திலும், 'கடவுள் உண்டா' எனும் வினாவுக்குப் புத்தர் விடைபகன்றாரில்லை. இதன் உட்கிடை, "இல்லாத கடவுளைச் சிந்திப்பது வீண்வேலை" என்பதாகும்.

3) "மனிதரை வெளியிலே உள்ள யாருமே (External Agencies) முன்னேற்ற முடியாது. மனிதன் தன்னாலேதான் உயரவேண்டும். தன் முயற்சியும் தன்னொழுக்கமும் மனித முயற்சிக்கு அடிப்படையாகும் என்றும் மனப் பண்பாடுதான் வாழ்க்கையின் இலட்சியம் என்றும் வழிகாட்டியவா புத்தர்பிரான்" (சுந்தசாமி., சோ.ந.1977 :1).

ஆனாலும், பௌத்தமும் பிற சமய நடவடிக்கைகளை ஒத்த சில நடைமுறைகளைப் பின்பற்றத்தான் செய்தது. ஒரே ஒரு சிறப்புக் கூறு பௌத்தத்துக்கு உண்டு. அது பக்தியை நெறிப்பட்ட நிலையில் நடைமுறைப் படுத்தியதுதான் அச் சிறப்புக் கூறாகும்.

எல்லாச் சமயங்களும் பக்தியில் தொடங்கி நெறியை வந்தடைந்தன வந்தடையவில்லை. பௌத்தமோ நெறியில் தொடங்கி பக்திக்கு வந்தடைந்துள்ளது. எனவே, பொருத்தமான தருக்க இயைபைக் கொண்டதாகப் பௌத்தப் பக்திநெறி விளங்குகிறது. இத்தகைய பக்திநெறியை மணிமேகலை மிகச் சிறப்பாகப் பதிவுசெய்துள்ளது.

ஹீனயானத்தில் பௌத்தப் பக்திநெறி

புத்தரே கடவுளை ஏற்றுக்கொள்ளாததால் புத்தரது காலம்வரை கடவுள் பக்தி போன்ற பான்மை இடம் பெறாமல் பார்த்துக் கொண்டார். எனவே, புத்தர் வரையறுத்தபடி,

"புத்தம் சரணம் கச்சாமி" என்பதே நீடித்து வந்தது. புத்தரது காலத்துக்குப் பிறகு அவரது போதனைகள் சீடர்களால் தொகுக்கப்பட்ட பின்பு,

"புத்தர் சரணம் கச்சாமி" என்பது நடைமுறைக்கு வந்துவிட்டது.

புத்தர் தோன்றும்முன் அறம் மங்கிக்கிடந்த சமூகத்தில் புத்தர் தோன்றிய பின்பு அறநெறி செழித்து வளரத் தொடங்கியது. மனிதர்களை நால்வரண வழிப் பாகுபாட்டுள்ளும் மனிதரில் ஒரு பகுதியினரை மனிதராகவே கொள்ளாமல் 'பஞ்சமர்' என்ற இழி பாகுபாட்டுக்குள்ளும் வைத்திருந்த சமூகத்தில், 'அனைவரும் மனிதரே' என்ற பொதுநிலையில் வைத்துப் போற்றிய சமயமாகப் பௌத்தம் ஒளிர்ந்தது; மிளிர்ந்தது. இந்திய மனிதருள் பெரும்பான்மை அல்லது ஒன்றைப் பெரும்பான்மை என்ற நிலையிலிருந்த பஞ்சமர், பௌத்தத்தைக் கொண்டாடி ஏற்றனர்.

பஞ்சமரை மனிதராகக்கூட ஏற்காத பிராமணிய இந்துமதச் சனாதனச் சகதிக்குள்ளிருந்து மீட்டெடுத்துச் சமத்துவமாக நடத்தியது பௌத்த சங்கம். பௌத்தத்தை அடித்தட்டு மக்கள் அனைவரும் கொண்டாடினர். அவர்களது ஏற்புயர்வுநிலைக் கொண்டாட்டத்தின் செயல்வடிவமாகப் புத்தரை ஒரு இரட்சகர் - மீட்பர் என்ற நிலையில் வைத்துப் பார்த்ததன் விளைவே புத்தரைக் கடவுள்நிலையில் வைத்துப் பக்திப் பரவசத்துடன் போற்றவைத்தது. இத்தகைய பின்னணியில் உருவானதே ஹீனயான பௌத்தப் பக்திநெறி.

மகாயானத்தில் பௌத்தப் பக்திநெறி

உலகம் கடவுளால் படைக்கப்பட்டது; இயக்கப் படுகிறது என்ற பல்வேறு மதங்களும் சொல்லிவருவது என்பது நம்பிக்கை சார்ந்தது. உலகம் கடவுளால் படைக்கப்படவில்லை; ஆனால் உலகின் சமத்துவப் பண்பாட்டு நடைமுறை புத்தரால் படைக்கப்பட்டது என்று பௌத்தம் சொல்லி வருவது என்பது தன்னம்பிக்கை சார்ந்தது. இத்தகைய அணுகுமுறையில், ஹீனயானத்தை விட மகாயானம் செழித்து நின்றது. புத்தரைக் கடவுள்

நிலையில் வைத்துப் பார்க்கத் தொடங்கிய ஹீனயானப் பார்வையைக் கடந்து புத்தரைக் கடவுளாகவே வைத்துப்பார்க்கும் பார்வையை மகாயானம் தொடங்கி வைத்தது.

பௌத்த பக்திப் பாசுரங்கள்

மணிமேகலையில் சில பகுதிகள் புத்தரின் பாசுரங்களாக அமைந்துள்ளன. வைணவ நெறிக்குரிய பிரபத்தி (சரணாகதம்) கொள்கை மகாயான பௌத்தத்தில் சிறப்பிடம் பெற்றது (கந்தசாமி., சோ.ந.1977 :10).

பாசுரம் - 1

“எங்கோ னியல்குண னேதமில் குணப்பொருள்

.....
தகைபா ராட்டுதல் அல்லது யாவதும்
மிகை நாவில்லேன்” (5 : 71-79)

பாசுரம் - 2

“புலவன் தீர்த்தன் புண்ணியன் புராணன்

.....
ஆயிர வாரத் தாழியந் திருந்தடி
நாவா யிரமிலே னேத்துவ தெவனென்” (5: 98-105)

பாசுரம் - 3

“இளவள ஞாயிறு தோன்றிய தென்ன

.....
பூமிசை யேற்றினேன் புலம்பறு கென்றே” (10: 11-15)

பாசுரம் - 4

“மாரணை வெல்லும் வீர நின்னடி

.....
உரகர் துயர மொழிப்போய் நின்னடி” (11 : 61-70)

பாசுரம் - 1 புத்தரை வணங்க வேண்டியதன் காரணங்களை எடுத்துரைக்கிறது.

பாசுரம் - 2 புத்தரைப் புகழ் அவரை என்னென்ன பெயர்களிலெல்லாம் விளக்கலாம் என்பதைக் கூறுகிறது.

பாசுரம் - 3 ஞாயிறால் இவ்வுலகம் விளக்கமுறுவது போல் புத்த ஞாயிற்றொளி திகழ்கிறது என்பதை விதந்தோதுகிறது.

பாசுரம் - 4 எத்தகைய பயனுறு புதுமை, புரட்சி களையெல்லாம் புத்தர் செய்தருளினார் என்பதையெல்லாம் எடுத்துரைப்பதோடு அவன் திருப்பாதங்களை எவ்வாறெல்லாம் வாயாரப் பாடிப் போற்றலாம் எனப் பட்டியலிடுகிறது.

இப் பாசுரங்கள் அனைத்தும் புத்தரைக் கடவுளாகப் பாவித்து சேவித்து கூவித் துதிப்பது என்ற பக்திப் பரவச நிலையை உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளன.

புத்தரின் புனிதத் தலங்கள்

காவிரிப்பூம்பட்டினம், இந்திர விகாரம், புத்தர் கோயில் (புலவோன் கோவில், மணி. 19 : 5),

மணிபல்லவம், இரத்தினத் தீவம் (11:21), இலங்காத் தீவம் (28:107), கிழக்கிந்தியத் தீவுகள் - நாகபுரம் (25: 1-6), வஞ்சி, காஞ்சி, மதுரை, பாதபங்கயமலை ஆகிய புத்தரின் புனிதத் தலங்களாகத் திகழ்கின்றன. இந்தத் தலங்களிலெல்லாம் பௌத்தத் தெய்வங்களுக்குக் கூட்டு வழிபாடு நிகழ்த்தப்படுகின்றன. இங்கு சென்று வழிபட்டு வருவதைப் பெறும் பேறாகவும் அவ்விடங்களைப் புண்ணியம் பெறும் இடமாகவும் கருதுகின்றனர். இத்தகைய நடவடிக்கை பக்தியின் ஒரு பகுதி வெளிப்பாடாகும். புத்த பீடிகை வணக்கங்களும் மலர்தூவி வழிபடும் வழிபாட்டு முறையும் பக்தி நடவடிக்கையாகும்.

நம்பிக்கைகள்

பக்தியின் பிரிக்கஇயலாத பண்பு நம்பிக்கை. நரகம், சொர்க்கம், லோகங்கள், பேய் உலகு, அசுரர் உலகு, தேவரின் அறுவகை உலகு என்ற நம்பிக்கைகள் மகாயான பௌத்தத்தில் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன.

புத்தர் எடுத்த பிறவிகள்

புத்தர் எடுத்த விலங்குப் பிறவிகள் - முயல், குரங்கு, களிறு, மான், நாய், நாகம், தவளை, மீன், மரத்திலுறையுங் கடவுள், பன்றி, மடங்கல், சேவல் ஆகியன.

புத்தர் எடுத்த மனிதப் பிறவிகள் - துறவி 83 முறை, அந்தணன் 0 24, அரசன் - 58, கள்வன் -2, சூதன் -1, வெறியாடுபவன் -1 ஆகியன. (கந்தசாமி., சோ.ந. 1977 : 101 - 102).

எல்லா உயிர்களிலும் புத்தர் இருக்கிறார்; எல்லா உயிர்களாகவும் புத்தர் இருக்கிறார்; எல்லா உயிர்களுக்காகவும் புத்தர் இருக்கிறார் என்ற பக்தி நம்பிக்கையை இவை விதைக்கின்றன. மனிதப் பிறவிகளில் துறவியாக 83 முறை எடுத்துள்ளதாகக் குறிப்பிடப்படுவது புத்தரைக் கடவுளாகக் கொண்டாடினாலும் புத்தரின் துறவுநெறியின் மேன்மைக்குக் கட்டியங் கூறுகிறது.

பௌத்தச் சிறுதெய்வங்கள்

பௌத்த வாழ்வியலின் முன்மாதிரிகளாக பௌத்த தெய்வங்கள் விளங்குகின்றன. ஹீனயான பௌத்தத்தில் இல்லாத இந்தத் தெய்வ உருவாக்கங்கள் மகாயான பௌத்தத்தால் உருவாக்கப்பட்டவை. மணிமேகலைக் காப்பியத்தில் மணிமேகலா தெய்வம் உட்பட பல தெய்வங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

பெண் தெய்வங்களாவன

மணிமேகலா தெய்வம், தீவதிலகை, சாம்பாபதி, மணிமேகலை, சிந்தாதேவி, கந்திற்பாவை, கண்ணகி ஆகியோர்.

ஆண் தெய்வங்களாவன

புத்தன், இந்திரன், சாத்தன், தருமராசன், அறவண அடிகள், புண்ணியராசன், சங்க தருமன், கோவலன், மாரன் ஆகியோர்.

பெண் தெய்வங்களில் மணிமேகலா தெய்வம் கடற் தெய்வமாக வழங்கப்படுகிறது. அதிலும் கடல்திசை காட்டும் தெய்வமாக இயங்குகிறது. மணிமேகலைக் காப்பியத்தினதும் பௌத்த சமயத்தினதுமான முதன்மை நோக்கம் பசி ஒழிப்பே. இந்தப் பசி ஒழிப்புக்கு உரிய அமுதசுரபியை மணிமேகலைக்குச் சொன்னது இந்த மணிமேகலா தெய்வமே. கடலில் தத்தளிப்போருக்குத் திசைகாட்டுவதுபோலப் பசியில் துன்புறுவோர்க்கு உணவுதந்து பசியமர்த்தும் கலங்கரை விளக்கமாக மணிமேகலை தானே விளங்குகிறாள்.

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, தமிழ்ச் சமூகம் கண்ணகியை எவ்வாறு இன்றும் கொண்டாடி வருகிறதோ அவ்வாறே மணிமேகலையையும் தெய்வமாகக் கொண்டாடி வருகிறது என்பது கண்கூடு. தமிழகத்தில் பரவலாகவும் வணிகப் பகுதிகளாலும் மிகுதியாகவும் இடம்பெற்றுள்ள 'அன்னபூரணி' வழிபாடு மணிமேகலை வழிபாடேயாகும். அன்னம் - உணவு, பூரணம் - நிறைவு. அன்னத்தை அமுதசுரபியில் பூரணமாய்ப் பெற்றிருந்தவள் என்பதால் மணிமேகலை, அன்னபூரணி

யானார். இன்றும் தமிழகத்தில் திகழ்ந்துவரும் அன்ன தான நடவடிக்கைகளில் முன்னோடி மணிமேகலையே ஆவாள்.

முடிவுகளாக...

அன்னபூரணி வழிபாடாக இன்றும் நீடித்திருக்கும் பௌத்தப் பக்திநெறி பிற மதங்களைப்போல் வழிபட்டு விட்டு எவ்வாறேனும் வாழலாம் என விட்டுவிடுவ தில்லை பௌத்தம். பிற மதங்களில் உள்ள பக்தி நடவடிக்கைகளை உட்செறித்துக் கொண்டபோதிலும் அற நெறியைப் பற்றியொழுகுவதும் சமத்துவம் பேணுவது மான போக்குகளிலும் பௌத்தத்திற்கு நிகரான வேறொரு மதம் உலகில் இல்லை எனலாம்.

பக்தி நடவடிக்கைகளில் மூழ்கியுள்ள இந்து மக்களை மீட்டெடுக்கும் நடைமுறை உத்தியாகவும் பௌத்தப் பக்திநெறி திகழ்கிறது எனலாம்.

ஆய்வு நெறி நூல்கள்

1. கந்தசாமி., சோ.ந. பௌத்தம், டாக்டர் எஸ். இராதாகிருஷ்ணன், மேல்நிலை மெய்யுணர்வு கல்வி நிலையம், சென்னை, 1977.
2. மாதவன்., ச., தமிழ் அற இலக்கியங்களும் பௌத்த சமண அறங்களும், செம்மொழி, தஞ்சாவூர், 2008.
3. மாதவன்., ச., தமிழ்ச் செவ்விலக்கியங்களில் பௌத்த வழக்காறுகள், செம்மொழி சுருத்தரங்கம், திராவிட பல்கலைக் கழகம், குப்பம், 2014.

சிறந்த புத்தகங்களுடன் தினமும் ஒரு மணிநேரமாவது பேசுங்கள்

வாழ்த்துகள்

திருத்தங்கல் கவிமுரசு புக் சென்டர்

52, செங்கமலநாச்சியார்புரம் ரோடு

தேவர் சிலை சாலை, திருத்தங்கல் - 626 130.

9443570213

www.booksofkavimurasu.in